
Bibeln dag för dag

Hela Bibeln som du läser på ett år !

December

1 december

Charles de Foucauld: "Ju mer vi saknar i denna värld, ju bättre lär vi oss det bästa som den erbjuder: korset."

Daniel 5

Belsassars festmåltid

5 Kung Belsassar ordnade en stor festmåltid för sina tusen stormän och drack vin med dem. ² När Belsassar var påverkad av vinet, befallde han att man skulle bära in de kärl av guld och silver som hans far Nebukadnessar hade tagit ur templet i Jerusalem. Ur dem skulle sedan kungen och hans stormän, hans gemåler och bihustrur dricka. ³ Då bar man fram guldkärlen som hade tagits ur Guds tempel i Jerusalem, och kungen och hans stormän, hans gemåler och bihustrur drack vin ur dem. ⁴ Medan de drack prisade de sina gudar av guld och silver, av koppar, järn, trä och sten.

⁵ I samma stund visade sig fingrar som av en människohand, som skrev på den vitkalkade väggen mitt emot den stora ljusstaken i kungens palats, och kungen såg handen som skrev. ⁶ Då blev kungen blek och fylldes av oroliga tankar, så att han blev alldeles knäsvag och benen vek sig. ⁷ Och kungen ropade med hög röst och befallde att man skulle hämta besvärjarna, kaldeerna och stjärntydarna. Kungen sade till de vise i Babel: "Den som kan läsa denna skrift och ge mig dess uttydning skall bli klädd i purpur, och guldkedjan skall hängas om hans hals, och han skall i makt vara den tredje i riket."

⁸ Då kom kungens alla vise in, men de kunde varken läsa skriften eller tyda den för kungen. ⁹ Kung Belsassar blev då ännu mer förskräckt. Färgen vek bort från hans ansikte och hans stormän var bestörta. ¹⁰ Men när kungens mor fick höra vad kungen och hans stormän hade sagt, begav hon sig till salen för festmåltiden. Där tog hon till orda och sade: "Må konungen leva för evigt! Låt inte dina tankar förskräcka dig och låt inte färgen vika bort från ditt ansikte. ¹¹ I ditt rike finns en man, i vilken heliga gudars ande är. I din fars tid visade han sig ha insikt och förstånd och vishet lik gudars vishet. Din far, kung Nebukadnessar, satte honom främst bland spåmännen, besvärjarna, kaldeerna och stjärntydarna. Detta gjorde din far, kungen, ¹² eftersom Daniel, som kungen gav namnet Beltesassar, hade en enastående ande, klokhet, förstånd och skicklighet att uttyda drömmar och lösa gåtor och reda ut invecklade ting. Sänd därför efter Daniel. Han kommer att ge uttydningen."

¹³ När Daniel hade förts till kungen sade denne: "Du är ju Daniel, en av de judiska fångar som min far, kungen, förde hit från Juda. ¹⁴ Jag har hört sägas om dig att gudars ande är i dig och att du har visat dig ha insikt och förstånd och utomordentlig vishet. ¹⁵ Nu är det så att de vise och besvärjarna har förts hit till mig för att läsa denna skrift och tyda den för mig, men de kan inte tyda den. ¹⁶ Men om dig har jag hört att du kan ge uttydningar och reda ut invecklade ting. Om du kan läsa skriften och säga mig vad den betyder skall du bli klädd i purpur, och guldkedjan skall hängas om din hals och du skall i makt vara den tredje i mitt rike."

¹⁷ Då sade Daniel till kungen: "Behåll dina gåvor och ge dina belöningar åt någon annan. Jag skall ändå läsa skriften för konungen och ge uttydningen: ¹⁸ Åt din far Nebukadnessar, o konung, gav den högste Guden rike och storhet, ära och härlighet, ¹⁹ och för den storhets skull som Gud hade gett honom darrade människor av alla folk, stammar och tungomål i skräck för honom. Vem han ville dödade han, och vem han ville lät han leva. Vem han ville upphöjde han, och vem han ville ödmjukade han. ²⁰ Men när hans hjärta förhävde sig och hans ande blev stolt och övermodig, då störtades han från sin kungatron och hans ära togs ifrån honom. ²¹ Han blev utstött från människor, och hans hjärta blev likt ett djurs. Han måste bo bland vildåsnor och äta gräs som en ox och hans kropp fuktades av himlens dagg – detta ända tills han insåg att Gud, den Högste, råder över människors riken och upphöjer vem han vill till att härska över dem.

²² Men du Belsassar, hans son, som har vetat allt detta, har ändå inte ödmjukat dig ²³ utan upphöjt dig mot himmelens Herre och låtit bära fram kärnen från hans hus inför dig. Du och dina stormän, dina gemåler och bihustrur har druckit vin ur dem, och samtidigt har du prisat dina gudar av silver och guld, av koppar, järn, trä och sten, gudar som varken ser eller hör eller vet något. Men den Gud som har din ande och alla dina vägar i sin hand, honom har du inte ärat. ²⁴ Därför har han nu sänt denna hand och skrivit detta. ²⁵ Så lyder den skrift som är tecknad här: Mene mene tekel u-farsin. ²⁶ Detta är uttydningen av den: Mene betyder: Gud har räknat ditt rikes dagar och gjort slut på det. ²⁷ Tekel betyder: Du är vägd på en våg och funnen vara för lätt. ²⁸ Peres betyder: Ditt rikeär delat och givet åt mederoch perser."

²⁹ Då befallde Belsassar att man skulle klä Daniel i purpur, att guldkedjan skulle hängas om hans hals och att han skulle utropas till den tredje i riket.

³⁰ Samma natt dödades Belsassar, kaldeernas kung.

³¹ Och modern Darejaves tog emot riket när han var sextiotvå år. [\[a\]](#)

Daniel 6

Daniel i lejongropen

6 Darejaves fann det lämpligt att sätta etthundratjugo satraper över riket, för att de skulle finnas överallt i hans välde. ² Över dem satte han tre furstar, och en av dem var Daniel. Inför dessa skulle satraperna avlägga räakenskap, så att kungen inte led någon skada. ³ Men Daniel utmärkte sig framför de andra furstarna och satraperna, ty en ande utan like var i honom, och kungen övervägde att sätta honom över hela riket. ⁴ Då försökte de andra furstarna och satraperna finna något att anklaga Daniel för i det som angick riket. Men de kunde inte finna något att anklaga honom för eller något brottsligt hos honom, eftersom han var trogen i sin tjänst. De fann ingen förseelse och ingen orätt hos honom. ⁵ Då sade männen: "Vi lär inte finna något att anklaga den där Daniel för, utom möjligen när det gäller hans gudsdyrkan."

⁶ Därefter fick furstarna och satraperna bråttom att komma in till kungen, och de sade till honom: "Må du leva för evigt, konung Darejaves!"
⁷ Alla rikets furstar, landshövdingar och satraper, rådsherrar och ståthållare har enats om att en kunglig förordning borde antas och ett påbud utfärdas, att vem som helst som under trettio dagar ber till någon annan, gud eller människa, än till dig, o konung, han skall kastas i lejongropen.
⁸ Utfärda därför, o konung, ett påbud om detta och låt en skrivelse sättas upp, som efter Mediens och Persiens orubbliga lag inte kan återkallas."
⁹ I enlighet med detta lät då kung Darejaves sätta upp ett skriftligt påbud.

¹⁰ Så snart Daniel fick veta att skrivelsen var uppsatt, gick han in i sitt hus där han i sin övre sal hade fönster öppna i riktning mot Jerusalem. Där föll han ner på sina knän tre gånger om dagen, bad och tackade sin Gud, så som han tidigare hade brukat göra.
¹¹ Då kom dessa män instormande och fann Daniel i färd med att bedja och åkalla sin Gud.
¹² De gick då till kungen och frågade honom angående det kungliga påbudet: "Har inte du låtit sätta upp ett påbud med innehållet att vem som helst som under trettio dagar vänder sig i sin bön till någon annan, gud eller människa, än till dig, o konung, han skall kastas i lejongropen?" Kungen svarade: "Jo, och det påbudet står fast efter Mediens och Persiens orubbliga lag."
¹³ Då sade de till kungen: "Daniel, en av de judiska fångarna, har varken tagit hänsyn till dig eller det påbud du har låtit utfärda utan förrättat sin bön tre gånger om dagen."

¹⁴ När kungen hörde detta blev han mycket bedrövad och vinnlade sig om att rädda Daniel. Ända till solnedgången ansträngde han sig att finna en utväg för att rädda honom.
¹⁵ Då fick männen bråttom att komma till kungen, och de sade till honom: "Vet, o konung, att det är Mediens och Persiens lag att inget påbud och ingen förordning som konungen utfärdar kan återkallas."
¹⁶ Då lät kungen hämta Daniel och kasta honom i lejongropen, och kungen sade till Daniel: "Din Gud, den som du så oavbrutet dyrkar, han må rädda dig!"
¹⁷ Och man förde fram en sten och lade den över gropens öppning, och kungen förseglade den med sitt eget och med sina stormäns sigill, för att ingen förändring skulle kunna göras i det som nu hade skett med Daniel.

¹⁸ Sedan gick kungen hem till sitt palats och fastade hela natten och lät inga kvinnor^[a] komma in till sig och han kunde inte sova.
¹⁹ På morgonen när det blev ljus steg kungen upp och skyndade till lejongropen.
²⁰ När han kom i närheten av gropen ropade han på Daniel

med ängslig röst. Han sade: "Daniel, du den levande Gudens tjänare, har din Gud, som du så oavbrutet dyrkar, kunnat rädda dig från lejonen?"

²¹ Då svarade Daniel kungen: "Må konungen leva för evigt! ²² Min Gud har sänt sin ängel och stängt till lejonens gap, så att de inte skadat mig. För jag är utan skuld inför honom och jag har inte heller förbrutit mig mot dig, o konung."

²³ Då blev kungen mycket glad och befallde att man skulle ta upp Daniel ur gropen. När han hade tagits upp kunde man inte upptäcka någon skada på honom, ty han hade förtröstat på sin Gud. ²⁴ Sedan lät kungen hämta de män som hade anklagat Daniel och han lät kasta dem i lejongropen med deras barn och hustrur, och innan de ännu hade hunnit till botten i gropen överföll lejonen dem och krossade alla deras ben.

²⁵ Därefter lät kung Darejaves skriva till alla folk och stammar och tungomål som fanns på hela jorden:

"Jag önskar er fred och framgång!

²⁶ Härmed befaller jag att man inom hela mitt rikes område skall bäva och frukta för Daniels Gud.

Ty han är den levande Guden,
som evigt förblir.

Hans rike kan inte förgöras,
hans välde har inget slut.

²⁷ Han befriar och räddar,
han gör tecken och under
i himlen och på jorden,
han som har befriat Daniel
ur lejonens våld."

²⁸ Och denne Daniel steg i ära och makt under Darejaves regering, det vill säga ^[b] under persern Koresh ^[c] regering.

Lukas 22

Onda anslag mot Yeshua

22 Det osyrade brödets högtid som kallas påsk^[a] var nu nära.

² Överstepräster och de skriftlärdade sökte finna något sätt att röja Yeshua ur vägen, men de var rädda för folket. ³ Då for Satan in i Judas, som kallades Iskariot och som var en av de tolv. ⁴ Han gick och talade med överstepräster och ledarna för tempelvakten om hur han skulle kunna utlämna Yeshua åt dem. ⁵ De blev glada och lovade att ge honom en summa pengar. ⁶ Han samtyckte och sökte nu efter ett lämpligt tillfälle att utlämna honom åt dem utan att folket var med.

Den sista påskalammsmåltiden förbereds

⁷ Så kom den dag i det osyrade brödets högtid, när påskalammen skulle slaktas. ⁸ Då sände Yeshua i väg Petrus och Johannes och sade: "Gå och gör i ordning, så att vi kan äta påskalammet." ⁹ De frågade honom: "Var vill du att vi skall reda till det?" ¹⁰ Han svarade dem: "När ni kommer in i staden skall en man möta er. Han bär en vattenkruka. Följ honom till det hus där han går in ¹¹ och säg till husets ägare: Mästaren frågar dig: Var finns det rum där jag kan äta påskalammet med mina lärjungar?" ¹² Han kommer då att visa er ett stort rum i övre våningen, som är iordningställt. Red till där." ¹³ De gick och fann att det var som han hade sagt till dem. Och de redde till påskalammet.

Den första nattvarden

¹⁴ När stunden var inne, lade han sig till bords, och apostlarna tillsammans med honom. ¹⁵ Och han sade till dem: "Jag har längtat mycket efter att äta detta påskalammet med er, innan mitt lidande börjar. ¹⁶ Ty jag säger er att jag inte kommer att äta det förrän det får sin fullbordan i Guds rike." ¹⁷ Och han tog en bägare, tackade Gud och sade: "Tag detta och dela mellan er. ¹⁸ Ty jag säger er att jag från denna stund inte skall dricka av vinstockens frukt förrän Guds rike kommer." ¹⁹ Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Detta är min kropp, som utges för er. Gör detta till minne av mig." ²⁰ På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: "Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod, som utgjuts för er.

²¹ Men se, den som förråder mig, han har sin hand med mig på bordet.

²² Ty Människosonen går bort som det är bestämt, men ve den människa, genom vilken han blir förrådd." ²³ Då började de diskutera med varandra vem av dem det kunde vara som skulle göra detta.

Vem är den störste?

²⁴ Det uppstod också en tvist bland dem om vem som kunde anses vara störst. ²⁵ Då sade Yeshua till dem: "Folkens kungar uppträder som herrar över sina landsmän, och de som har makten kallar sig folkens välgörare. ²⁶ Men så skall ni inte handla, utan den störste bland er skall vara som den yngste och den som är ledare skall vara som tjänaren. ²⁷ Ty vem är störst: den som ligger till bords eller den som tjänar? Är det inte den som ligger till bords? Och ändå är jag här mitt ibland er som en tjänare. ²⁸ Det är ni som har stått vid min sida under mina prövningar, ²⁹ och jag överlämnar riket åt er, liksom min Fader har överlämnat det åt mig. ³⁰ Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på troner och döma Israels tolv stammar.

Yeshua förutsäger Petrus förnekelse

³¹ Simon, Simon, se, Satan har begärt att få sålla er som vete. ³² Men jag har bett för dig att din tro inte skall bli om intet. Och när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder." ³³ Då sade Petrus till honom: "Herre, med dig är jag beredd att gå både i fängelse och i döden." ³⁴ Yeshua svarade: "Jag säger dig, Petrus, tuppen skall inte gala i natt, förrän du tre gånger har förnekat att du känner mig."

³⁵ Han sade vidare till dem: "När jag sände er utan börs, utan lädersäck och sandaler, saknade ni då något?" De svarade: "Nej, inget." ³⁶ "Men nu", sade han, "skall den som har en bors ta den med sig, och likaså den som har en lädersäck. Och den som inte har något svärd skall sälja sin mantel och köpa sig ett svärd. ³⁷ Ty jag säger er att på mig måste det ord uppfyllas som står skrivet: Han blev räknad bland förbrytare. ^[b] Ja, det ordet om mig blir nu uppfyllt." ³⁸ De sade: "Herre, här är två svärd." Han svarade dem: "Det räcker."

Yeshua i Getsemane

³⁹ Sedan gick Yeshua som vanligt ut till Oljeberget, och hans lärjungar följde honom. ⁴⁰ När han kom till platsen, ^[c] sade han till dem: "Be att ni inte kommer i frestelse." ⁴¹ Och han gick ett stycke ifrån dem, ungefär ett stenkast, och föll på knä och bad: ⁴² "Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din." ⁴³ Då visade sig en ängel från himlen och gav honom kraft. ^[d] ⁴⁴ Han kom i svår ångest och bad allt ivrigare, och hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden. ⁴⁵ När han reste sig från bönen och kom till lärjungarna, fann han att de hade somnat av bedrävelse. ⁴⁶ Då sade han till dem: "Varför sover ni? Stig upp och be att ni inte kommer i frestelse."

Yeshua fängslas

⁴⁷ Medan han ännu talade kom där en folkhop. Han som hette Judas, en av de tolv, ledde dem, och han gick fram till Yeshua och kysste honom.

⁴⁸ Yeshua sade till honom: "Judas, förråder du Människosonen med en kyss?" ⁴⁹ När de som stod kring Yeshua såg vad som skulle hända, frågade de: "Herre, skall vi slå till med svärd?" ⁵⁰ Och en av dem högg till översteprästens tjänare och högg så av honom högra örat. ⁵¹ Men Yeshua sade: "Låt det vara nog med detta!" Och han rörde vid hans öra och helade honom.

⁵² Sedan sade Yeshua till översteprästerna och befälhavarna för tempelvakten och de äldste, som hade kommit emot honom: "Som mot en förbrytare har ni gått ut med svärd och påkar. ⁵³ Trots att jag dagligen har varit bland er i templet, har ni inte gripit mig. Men detta är er stund och nu råder mörkrets makt."

Petrus förnekar Yeshua

⁵⁴ Då grep de Yeshua och förde honom till översteprästens hus. Petrus följde efter på avstånd. ⁵⁵ Mitt på gården tände de upp en eld och slog sig ner, och Petrus satte sig mitt ibland dem. ⁵⁶ En tjänsteflicka, som fick se honom sitta vid elden, betraktade honom noga och sade: "Den där mannen var också med honom." ⁵⁷ Men han nekade: "Nej, kvinna, jag känner honom inte." ⁵⁸ Strax därefter fick en man syn på honom och sade: "Du är också en av dem." Men Petrus svarade: "Människa, det är jag inte." ⁵⁹ Ungefär en timme senare var det en annan som bestämt försäkrade: "Visst var den där mannen med honom. Han är ju galilé." ⁶⁰ Men Petrus sade: "Människa, jag förstår inte vad du menar." Och genast, medan han ännu talade, gol tuppen. ⁶¹ Då vände Herren sig om och såg på Petrus. Och Petrus kom ihåg vad Herren hade sagt till honom: "Innan tuppen gal i natt, skall du tre gånger förneka mig." ⁶² Och han gick ut och grät bittert.

Yeshua hånas och ställs inför stora rådet

⁶³ De män som bevakade Yeshua hånade honom och slog honom. ⁶⁴ De höljde över honom och sade: "Profetera! Vem var det som slog dig?"

⁶⁵ Och på många andra sätt hånade de honom.

⁶⁶ När det blev dag, samlades folkets äldste, både överstepräster och skriftlärdar. De lät föra honom inför sitt råd ⁶⁷ och frågade: "Är du

Messias, så säg det!" Han svarade dem: "Om jag säger det, tror ni det inte, ⁶⁸ och om jag frågar er, svarar ni inte. ⁶⁹ Men härefter skall Människosonen sitta på Guds, den Allsmäktiges, högra sida." ⁷⁰ Då frågade alla: "Är du alltså Guds Son?" Han svarade dem: "Ni själva säger att Jag Är."^[e] ⁷¹ De sade: "Behöver vi något mer vittnesmål? Vi har själva hört det från hans egen mun."

2 december

Jan van Ruysbroeck: "Det är kärlekens natur att alltid åter ge och ta, att älska och bli älskad – och dessa två ting möts i vem som helst som älskar. Kristi kärlek är därför både levande och generös. Om Han absorberar oss fullständigt i Sig själv så ger Han också tillbaka oss i Honom själv."

Daniel 7

Daniels syn av de fyra djuren

7 I den babyloniske kungen Belsassars första regeringsår^[a] hade Daniel en dröm och såg en syn när han låg på sin bädd. Sedan skrev han ner drömmen och meddelade huvudinnehållet av den.

² Daniel sade: Jag hade en syn om natten och såg hur himlens fyra vindar stormade fram mot det stora havet. ³ Och fyra stora djur steg upp ur havet, det ena inte likt det andra.

⁴ Det första liknade ett lejon, men det hade vingar som en örn. Medan jag ännu betraktade det, rycktes vingarna av djuret och det restes upp från jorden så att det stod på två fötter som en människa, och det fick ett mänskligt hjärta.

⁵ Sedan fick jag se ännu ett djur, det andra i ordningen. Det liknade en björn, och det reste sig på sin ena sida, och i gapet hade det tre revben mellan tänderna. Det fick befallningen: Stå upp och sluka mycket kött.

⁶ Därefter fick jag se ett annat djur som liknade en leopard, men på sidorna hade det fyra fågelvingar. Djuret hade fyra huvuden, och det fick stor makt.

⁷ Sedan fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, mycket förskräckligt, fruktansvärt och starkt. Det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och det som blev kvar trampade det under fötterna. Det var olikt alla de tidigare djuren och hade tio horn. ⁸ Men medan jag såg på hornen fick jag se hur ett annat horn sköt upp mellan dem, ett litet horn som stötte bort tre av de förra hornen. Det hornet hade ögon som liknade människoögon och en mun som talade skrytsamt.

Den Gamle

⁹ Medan jag såg på djuret sattes troner fram, och den Gamle av dagar satte sig ner. Hans kläder var snövita och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor och hjulen på den var av flammande eld. ¹⁰ En ström av eld flöt ut från honom. Tusen gånger tusen tjänade honom och tio tusen gånger tio tusen stod inför honom. Han satte sig ner för att döma och böcker öppnades.

¹¹ Sedan fortsatte jag att se, för de skrytsamma ords skull som hornet talade. Medan jag såg blev djuret dödat, och kroppen förstördes och kastades i den brinnande elden. ¹² De övriga djuren miste också sin makt. Deras livstid var bestämd till tid och stund.

¹³ I min syn om natten såg jag, och se, en som liknade en människoson kom med himlens skyar, och han närmade sig den Gamle och fördes fram inför honom. ¹⁴ Åt honom gavs makt och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde som inte skall ta slut, och hans rike skall inte förstöras.

Synerna förklaras

¹⁵ Då kände jag, Daniel, att min ande blev orolig i mig, och den syn jag hade haft skrämde mig. ¹⁶ Jag gick fram till en av dem som stod där och bad honom om en tillförlitlig förklaring på allt detta, och han gav mig denna uttydning: ¹⁷ "De fyra stora djuren betyder att fyra kungar skall

uppstå på jorden. ¹⁸ Men den Högstes heliga skall ta emot riket och behålla det för evig tid, ja, i evigheters evighet."

¹⁹ Därefter ville jag ha en tillförlitlig förklaring till det fjärde djuret som var olik alla de andra, det som var så förskräckligt och som hade tänder av järn och klor av koppar och som uppslukade och krossade och sedan trampade det som återstod under fötterna. ²⁰ Likaså ville jag ha förklaring till de tio hornen på dess huvud och till det nya hornet som sköt upp senare och för vilket tre andra horn föll av och som hade ögon och en mun som talade skrytsamt och såg större ut än de övriga. ²¹ Det hornet hade jag också sett föra krig mot de heliga och besegra dem, ²² till dess att den Gamle kom och domen föll till förmån för den Högstes heliga och tiden var inne då de heliga fick ta riket i besittning.

²³ Då svarade han: "Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike skall uppstå på jorden, ett som är olik alla de andra rikena. Det skall uppsluka hela jorden och trampa ner och krossa den. ²⁴ De tio hornen betyder att tio kungar skall uppstå i det riket, och efter dem skall en annan uppstå som skall vara olik de förra och som skall slå ner tre kungar. ²⁵ Denne skall tala mot den Högste och ansätta den Högstes heliga. Han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar, och de skall ges i hans hand under en tid och tider och en halv tid. ²⁶ Men dom skall hållas, och hans välde skall tas ifrån honom och han skall fördärvas och förgöras i grund. ²⁷ Men riket, makten och väldet över alla riken under himlen skall ges åt det folk som är den Högstes heliga. Hans rike är ett evigt rike, och alla välden skall tjäna och lyda det."

²⁸ Här slutar drömmen. Men jag, Daniel, fylldes av många oroliga tankar och färgen vek bort från mitt ansikte. Men drömmen bevarade jag i mitt hjärta.

Daniel 8

Daniels syn av en bagge och en bock

8 I kung Belsassars tredje regeringsår^[a] såg jag, Daniel, en syn efter den jag först hade sett. ² När jag betraktade denna syn såg jag mig själv i Susans borg i hövdingdömet Elam. I min syn såg jag att jag var vid

floden Ulai. ³ När jag såg upp fick jag se en bagge med två horn stå framför floden. Båda hornen var höga, men det ena var högre än det andra, och det som var högre sköt upp sist. ⁴ Jag såg baggen stöta med hornen västerut, norrut och söderut, och inget djur kunde stå honom emot och ingen kunde rädda något ur hans våld. Han for fram som han ville och blev mäktig.

⁵ När jag funderade på detta, se, då kom en bock västerifrån. Han hade ett väldigt horn i pannan och gick fram över hela jorden, dock utan att röra vid marken. ⁶ Han närmade sig baggen med de båda hornen, den som jag hade sett stå framför floden, och han sprang emot honom i raseri. ⁷ Jag såg honom komma ända in på baggen och rasande störta sig över honom, och han stångade baggen och krossade hans båda horn, så att baggen inte hade någon kraft att stå emot honom. Sedan slog han honom till marken och trampade på honom. Det fanns ingen som kunde rädda baggen ur hans våld.

⁸ Bocken blev mycket mäktig. Men när han var som starkast brast det stora hornet sönder och fyra andra stora horn kom upp i dess ställe, riktade åt himlens fyra väderstreck. ⁹ Från ett av dem sköt ett nytt litet horn ut, som växte till kraftigt mot söder och öster och mot det härliga landet. ¹⁰ Det växte ända upp till himlens härskara och kastade några av denna härskara och av stjärnorna ner till jorden och trampade på dem. ¹¹ Till och med mot härskarans furste företog det sig stora ting och tog bort ifrån honom det dagliga offret, och platsen där hans helgedom stod förstördes. ¹² Tillsammans med det dagliga offret blev en härskara prisgiven för överträdelsens skull. Och hornet slog ner sanningen till jorden och hade framgång i vad det företog sig.

¹³ Sedan hörde jag en av de heliga tala, och en annan helig frågade den som talade: "Hur lång tid avser synen rörande det dagliga offret och det förödande avfallet som gör att både helgedom och härskara förtrampas?" ¹⁴ Då svarade han mig: "Tvåtusentrehundra kvällar och morgnar, sedan skall helgedomen renas och återställas."

Ängeln Gabriel förklarar synen

¹⁵ När jag, Daniel, hade sett denna syn och försökte förstå den, fick jag se en gestalt som såg ut som en man stå framför mig. ¹⁶ Och mitt över Ulai hörde jag rösten av en människa som ropade:

"Gabriel, uttyd synen för honom!"

¹⁷ Då kom han nära platsen där jag stod, men jag blev förskräckt när han kom, och jag föll ner på mitt ansikte. Han sade till mig: "Ge akt på detta, du människobarn, ty synen syftar på ändens tid." ¹⁸ Medan han talade med mig, föll jag bedövad ner med mitt ansikte mot jorden. Men han rörde vid mig och reste mig upp igen.

¹⁹ Därefter sade han: "Jag skall låta dig veta vad som skall ske när det lider mot slutet av vreden, för detta syftar på ändens tid." ²⁰ Baggen som du såg, han med de två hornen, betyder Mediens och Persiens kungar.

²¹ Men den raggiga bocken är Javans ^b kung, och det stora hornet mellan hans ögon är den förste kungen.

²² Men att det brast sönder och att fyra andra uppstod i stället, det betyder att fyra riken skall uppstå av hans folk, men hans kraft skall de inte ha. ²³ Vid slutet av deras välde, när överträdarna har fyllt sitt mått, skall en fräck och illasinnad kung uppstå. ²⁴ Han skall bli stor i kraft, men inte genom egen styrka. Han skall åstadkomma så stort fördärv att man måste förundra sig, och han skall lyckas i allt han gör. Han skall fördärva mäktiga män, och även det heliga folket. ²⁵ Genom sin klokhet skall han lyckas väl med sitt svek. Han skall anse sig själv överlägsen, och han skall fördärva många mitt i deras trygghet. Ja, han skall sätta sig upp mot furstarnas Furste, men han skall krossas utan hjälp av människohand. ²⁶ Synen om kvällar och morgnar, som det talats om här, är sann. Men göm du synen, för den syftar på en avlägsen framtid."

²⁷ Men jag, Daniel, blev kraftlös och låg sjuk en tid. Sedan steg jag upp och utförde min tjänst hos kungen. Synen förundrade mig, men ingen förstod den.

Lukas 23

Yeshua inför Pilatus

²³ Alla de församlade bröt nu upp och förde honom inför Pilatus. ² Där började de anklaga honom och säga: "Vi har funnit att den här mannen förleder vårt folk, förbjuder oss betala skatt till kejsaren och säger att han är Messias, en konung." ³ Pilatus frågade honom: "Är du judarnas konung?" Yeshua svarade: "Du själv säger det." ⁴ Pilatus sade då till översteprästerna och till folket: "Jag finner inget brottsligt hos den här mannen." ⁵ Men de var påstridiga och sade: "Han uppviglar med sin lära folket över hela Judeen, från Galileen och ända hit." ⁶ När Pilatus hörde

detta, frågade han om mannen var från Galileen. ⁷ Och då han fick veta att Yeshua kom från Herodes område, skickade han honom till Herodes, som också var i Jerusalem under de dagarna.

Yeshua inför Herodes

⁸ När Herodes fick se Yeshua, blev han mycket glad. Han hade länge velat träffa honom, eftersom han hade hört talas om honom, och han hoppades nu få se honom göra något tecken. ⁹ Herodes ställde rätt många frågor till honom, men Yeshua svarade inte. ¹⁰ Översteprästerna och de skriftlärdade stod där och anklagade honom häftigt. ¹¹ Herodes och hans soldater bemötte honom med förakt och gjorde narr av honom, och sedan han låtit sätta på honom en praktfull dräkt, skickade han honom tillbaka till Pilatus. ¹² Den dagen blev Herodes och Pilatus vänner med varandra. Förut hade det rått fiendskap mellan dem.

Yeshua döms till döden

¹³ Pilatus kallade samman översteprästerna och rådsmedlemmarna och folket ¹⁴ och sade till dem: "Ni har fört den här mannen till mig och sagt att han uppviglar folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men inte funnit honom skyldig till det som ni anklagar honom för. ¹⁵ Inte heller Herodes har funnit honom skyldig, och därför har han skickat honom tillbaka till oss. Ni ser att mannen inte har gjort något som förtjänar döden. ¹⁶ Därför vill jag bestraffa ^[a] honom och sedan frige honom." ^[b]
¹⁸ Då skrek hela hopen: "Bort med honom! Låt oss få Barabbas fri!" –
¹⁹ Barabbas var en man som hade kastats i fängelse för ett upplopp i staden och för mord. – ²⁰ Pilatus talade till dem igen, ty han ville frige Yeshua. ²¹ Men de skrek: "Korsfäst! Korsfäst honom!" ²² För tredje gången sade han till dem: "Vad har han då gjort för ont? Jag har inte funnit honom skyldig till något som förtjänar döden. Därför vill jag bestraffa honom och sedan frige honom." ²³ Men de låg över honom med höga rop och krävde att Yeshua skulle korsfästas, och deras rop blev allt starkare. ²⁴ Pilatus beslöt då att de skulle få vad de begärde. ²⁵ Han frigav den som de ville ha fri – mannen som var fängslad för upplopp och mord – men Yeshua utlämnade han, så att de fick som de ville.

Yeshua korsfästes

²⁶ När de förde bort honom, grep de en man som kom från landet, Simon från Cyrene. På honom lade de korset, för att han skulle bära det

efter Yeshua. ²⁷ En stor folkmassa följde honom, bland dem många kvinnor som sörjde och grät över honom. ²⁸ Då vände Yeshua sig om och sade till dem: "Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och era barn. ²⁹ Ty det kommer en tid då man skall säga: Saliga är de ofruktsamma, de moderliv som inte har fött, och de bröst som inte har gett di. ³⁰ Då skall man säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Dölj oss! ³¹ Ty om man gör så med det friska trädet, vad skall då inte ske med det torra?"

³² Två andra brottslingar^[c] fördes också ut för att avrättas tillsammans med honom. ³³ Och när de kom till den plats som kallas Huvudskallen, korsfäste de honom och brottslingarna där, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra. ³⁴ Men Yeshua sade: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör."^[d] Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem. ³⁵ Folket stod där och såg på. Men medlemmarna i Stora rådet hånade honom och sade: "Andra har han hjälpt. Nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den Utvalde." ³⁶ Även soldaterna gick fram och hånade honom. De räckte honom surt vin ³⁷ och sade: "Om du är judarnas konung, så hjälp dig själv." ³⁸ Över honom fanns det också ett anslag: "Detta är judarnas konung." ³⁹ En av brottslingarna som var upphängda där skymfade honom och sade: "Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss!" ⁴⁰ Men den andre tillrättavisade honom och sade: "Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom? ⁴¹ Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont." ⁴² Och han sade: "Yeshua, tänk på mig, när du kommer till ditt rike." ⁴³ Yeshua svarade: "Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset."

Yeshua dör

⁴⁴ Det var nu omkring sjätte timmen. Då kom över hela landet ett mörker som varade ända till nionde timmen. ⁴⁵ Solen förmörkades, och förlåten ^[e] i templet brast mitt itu. ⁴⁶ Och Yeshua ropade med hög röst: "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande." ^[f] Och när han hade sagt detta gav han upp andan.

⁴⁷ Officeren som såg det som hände, prisade Gud och sade: "Den mannen var verkligen rättfärdig." ⁴⁸ Allt folket hade samlats för att se på, och de slog sig för bröstet^[g] när de såg vad som skedde och vände hem igen. ⁴⁹ Men alla hans vänner, också de kvinnor som hade följt honom från Galileen, hade stått på avstånd och sett detta.

Jesu begravning

⁵⁰ Nu fanns där en rådsherre vid namn Josef, en god och rättfärdig man,
⁵¹ som inte hade samtyckt till vad de hade beslutat och gjort. Han var från den judiska staden Arimatea, och han väntade på Guds rike. ⁵² Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. ⁵³ Han tog ner den, svepte den i ett linnetyg och lade den i en uthuggen klippgrav, där ännu ingen hade blivit lagd. ⁵⁴ Det var tillredelsedag, och sabbaten skulle just börja.

⁵⁵ De kvinnor som hade kommit tillsammans med Yeshua från Galileen, följde efter och såg graven och hur hans kropp lades där. ⁵⁶ Sedan vände de hem och gjorde i ordning välluktande kryddor och oljor. Och på sabbaten var de i stillhet efter lagens bud.

3 december

St. Francisco Xavier: "Ju bättre vänner ni är, just ärligare kan ni prata med varandra. Men när ni endast är bekanta som nickar åt varandra, var försiktig med kritik."

Daniel 9

Daniels bön

9 I Ahasveros son Darejaves första regeringsår^[a] – han som var av medisk släkt men som hade blivit upphöjd till kung över kaldeernas rike – ² i hans första regeringsår kom jag, Daniel, att i skrifterna lägga märke till det antal år som enligt Herrens ord till profeten Jeremia^[b] skulle fullbordas angående Jerusalems ödeläggelse, nämligen sjuttio år. ³ Jag vände då mitt ansikte till Herren Gud med ivrig bön och åkallan och fastade i säck och aska. ⁴ Jag bad till Herren, min Gud, och bekände:

"O Herre, du store Gud som inger fruktan, du som bevarar förbund och nåd mot dem som älskar dig och håller dina bud. ⁵ Vi har syndat och gjort orätt, varit ogudaktiga och upproriska. Vi har vänt oss bort från dina bud och föreskrifter. ⁶ Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeterna, som talade i ditt namn till våra kungar, furstar och fäder och till allt folket i landet. ⁷ Du, Herre, är rättfärdig, men vi har dragit skam över oss. Så är det i dag med Juda män och Jerusalems invånare och hela Israel, både de som bor nära och de som bor långt borta i alla andra länder, dit du har fördrivit dem därför att de var trolösa mot dig. ⁸ Ja, Herre, vi med våra kungar, furstar och fäder måste gömma våra ansikten i skam därför att vi har syndat mot dig. ⁹ Men hos Herren, vår Gud, finns barmhärtighet och förlåtelse. Vi var upproriska mot honom ¹⁰ och lydde inte Herrens, vår Guds, röst. Vi vandrade inte efter de lagar som han förelade oss genom sina tjänare profeterna.

¹¹ Hela Israel överträdde din lag och vek av utan att höra din röst. Därför utgöts också över oss den förbannelse och den ed som står skriven i Guds tjänare Mose lag. Vi hade ju syndat mot honom. ¹² Han höll sina ord som han hade talat mot oss och mot våra domare som dömde oss. Han lät en så stor olycka komma över oss att något liknande det som nu skett i Jerusalem inte har hänt någon annanstans under himlen. ¹³ I enlighet med det som står skrivet i Mose lag kom all denna olycka över oss. Men ändå sökte vi inte blidka Herren, vår Gud, genom att vända om från våra missgärningar och ge akt på din sanning. ¹⁴ Därför vakade Herren över olyckan och lät den drabba oss, ty Herren, vår Gud, är rättfärdig i alla de gärningar han gör. Men vi hörde inte hans röst.

¹⁵ Och nu, Herre, vår Gud, du som förde ditt folk ut ur Egyptens land med stark hand och så gjorde dig ett namn som är detsamma än i dag: Vi har syndat, vi har varit ogudaktiga. ¹⁶ Men Herre, för all din rättfärdighets skull, vänd din vrede och förbittring från din stad Jerusalem, ditt heliga berg. På grund av våra synder och våra fäders missgärningar har Jerusalem och ditt folk blivit till smälek för alla som bor omkring oss. ¹⁷ Hör nu, du vår Gud, din tjänares bön och åkallan och låt ditt ansikte lysa över din ödelagda helgedom för Herrens skull. ¹⁸ Böj, min Gud, ditt öra till oss och hör. Öppna dina ögon och se vilken förödelse som har drabbat oss, och se till staden som är uppkallad efter ditt namn. Ty det är inte på grund av vår rättfärdighet utan på grund av din stora barmhärtighet som vi kommer inför dig med våra böner. ¹⁹ O Herre, hör, Herre, förlåt! Herre, lyssna och utför ditt verk utan att dröja –

för din egen skull, min Gud, ty din stad och ditt folk är uppkallade efter ditt namn."

De "sjuttio veckorna"

²⁰ Medan jag ännu talade och bad och bekände min egen och mitt folk Israels synd och inför Herren, min Gud, bar fram min förbön för min Guds heliga berg – ²¹ medan jag alltså ännu talade i min bön – kom Gabriel till mig i flygande hast, den man som jag förut hade sett i min syn. Han rörde vid mig, och det var vid tiden för kvällsoffret. ²² Han undervisade mig och sade till mig: "Daniel, jag är utsänd för att ge dig insikt och förstånd. ²³ Redan när du började be gick ordet ut och jag har kommit för att ge dig besked, för du är högt älskad. Så ge akt på ordet och förstå synen:

²⁴ Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste.^[c] ²⁵ Vet därför och förstå: Från den tid då ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas och byggas upp till dess den Smorde Fursten kommer, skall det gå sju veckor och sextiotvå veckor. Gator och vallgravar skall på nytt byggas upp, trots tider av svårigheter. ²⁶ Men efter de sextiotvå veckorna skall den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen skall förstöras av folket till en furste som kommer. Men slutet kommer som en störtflod. Intill änden skall det råda krig. Förödelse är fast besluten. ²⁷ Han skall stadfästa förbundet med de många under en vecka, och mitt i veckan skall han avskaffa slaktoffer och matoffer. Och på styggelsers vinge skall förödaren komma, till dess att förstörelse och oryggligt beslutad straffdom utgjuts över förödaren."

Daniel 10

Daniels syn vid floden Hiddekel

10 I den persiske kungen Koresh tredje regeringsår^[a] fick Daniel, som också kallades Beltesassar, en uppenbarelse. Den uppenbarelsen är sann och gäller stor vedermöda. Han gav akt på ordet och fick insikt om synen.

² Jag, Daniel, hade då gått och sört i tre veckors tid. ³ Jag åt ingen god mat. Kött och vin kom inte i min mun, och jag smorde inte heller min kropp med olja förrän de tre veckorna hade gått. ⁴ På den tjugofjärde dagen i första månaden var jag vid stranden av den stora floden Hiddekel. ⁵ När jag såg upp fick jag se en man stå där, klädd i linnekläder. Han hade ett bälte av guld från Ufas kring sina höfter. ⁶ Hans kropp tycktes vara av krysolit, hans ansikte var som en blix, hans ögon som eldsfacklor och hans armar och fötter som glänsande koppar. Ljudet av hans tal var som ett väldigt dån.

⁷ Jag, Daniel, var den ende som såg synen. De män som var med mig såg den inte, men stor förskräckelse föll över dem, så att de flydde och gömde sig. ⁸ Jag blev ensam kvar, och när jag såg den stora synen försvann all min kraft. Färgen vek från mitt ansikte så att det blev dödsblekt, och jag hade ingen kraft kvar. ⁹ Då hörde jag ljudet av hans tal, och när jag hörde det föll jag bedövad ner med mitt ansikte mot jorden. ¹⁰ Då rörde en hand vid mig och hjälpte mig upp på mina darrande knän och händer. ¹¹ Sedan sade han till mig: "Daniel, du högt älskade man, ge akt på de ord som jag vill tala till dig och res dig upp på dina fötter, ty jag har nu blivit sänd till dig." När han sade detta till mig reste jag mig bävande upp.

¹² Han sade till mig: "Frukta inte, Daniel, ty redan från första dagen när du vände ditt hjärta till att förstå och ödmjuka dig inför din Gud, har dina ord varit hörda, och jag har nu kommit för dina ords skull.

¹³ Fursten över Persiens rike stod emot mig under tjugo dagar. Då kom Mikael, en av de förnämsta furstarna, till min hjälp, och jag blev kvar där hos Persiens kungar. ¹⁴ Men nu har jag kommit för att undervisa dig om vad som skall hända ditt folk i kommande dagar, för synen syftar på framtiden."

¹⁵ Medan han talade så till mig, böjde jag mitt ansikte mot jorden och var stum. ¹⁶ Och se, han som var lik en människoson rörde vid mina läppar. Då öppnade jag min mun och sade till honom som stod framför mig: "Min herre, genom synen har stor ångest gripit tag i mig, och jag har inte någon kraft kvar. ¹⁷ Och hur skulle en sådan som jag, min herres tjänare, kunna tala med en sådan som min herre? Jag har inte någon kraft kvar i mig och förmår inte längre att andas."

¹⁸ Han som såg ut som en människa rörde då på nytt vid mig och styrkte mig. ¹⁹ Han sade: "Frukta inte, du högt älskade man! Frid vare med dig, var stark, ja, var stark!" När han talade med mig kände jag mig styrkt och

sade: "Tala, min herre, för du har styrkt mig." ²⁰ Då sade han: "Kan du förstå varför jag har kommit till dig? Men jag måste strax vända tillbaka för att strida mot fursten över Persien, och när jag drar bort från honom kommer fursten över Javan. ²¹ Dock vill jag meddela dig vad som är skrivet i sanningens bok. Ingen enda hjälper mig mot dessa, ingen utom Mikael, er furste.

Daniel 11

11 I modern Darejaves första regeringsår stod jag där för att stärka och skydda honom."

Söderlandets och Nordlandets kungar

² "Nu skall jag tillkännage sanningen för dig. Ytterligare tre kungar skall uppstå i Persien, och den fjärde^[a] skall bli rikare än någon av de andra, och när han har blivit som mäktigast genom sina rikedomar skall han sätta in all sin makt mot Javans rike.

³ Sedan skall en väldig kung uppstå och han skall härska med stor makt och göra vad han vill. ⁴ Men när han har kommit skall hans rike falla sönder och delas efter himlens fyra väderstreck.^[b] Det skall inte tillfalla hans efterkommande eller förbli lika mäktigt som när han hade makten. Hans rike skall omstörtas och tillfalla andra än dem.

⁵ Kungen i Söderlandet skall bli mäktig. Och av hans furstar skall en vara mäktigare än han, och hans herravälde skall bli stort. ⁶ Efter några år skall de ingå förbund med varandra och dottern till Söderlandets kung skall komma till kungen i Nordlandet för att träffa en överenskommelse. Men hon skall inte kunna behålla den makt hon vinner och hans makt skall inte heller bestå. Hon skall offras tillsammans med dem som förde henne dit, både hennes far och den man som en tid gav henne makt.

⁷ Men en telning från hennes rötter skall stiga upp i hans ställe och dra upp mot nordlandskungens här och tränga in i hans fäste och göra med folket vad han vill och få överhanden. ⁸ Deras gudar och avgudabilder och deras dyrbara kärl, både av silver och guld, skall han också föra till Egypten. Sedan skall han under några år lämna nordlandskungen i fred. ⁹ Däremot skall denne tränga in i söderlandskungens rike, men han skall vända tillbaka till sitt land igen.

¹⁰ Hans söner skall rusta sig till strid och samla en väldig krigshär, som skall välla fram som en störtflod och tåga in. Den skall komma igen och striden skall föras ända fram till söderlandskungens befästningar. ¹¹ Då skall kungen i Söderlandet bli förbittrad och dra ut och strida mot kungen i Nordlandet, som skall ställa upp en stor här, men den hären skall ges i den andres hand. ¹² När hären är borta växer söderlandskungens övermod och han skall slå ner tiotusenden, men ändå inte få herraväldet. ¹³ Ty kungen i Nordlandet skall ställa upp en ny här, större än den förra, och efter en tid, om några år, skall han komma med en stor krigshär och stora förråd.

¹⁴ Vid samma tid skall många andra resa sig mot kungen i Söderlandet. Vårdsmän av ditt eget folk skall göra uppror för att uppfylla profetian, men de kommer att falla. ¹⁵ Och kungen i Nordlandet skall komma och kasta upp vallar och inta en välbefäst stad, och Söderlandets stridskrafter skall inte kunna hålla stånd. Dess utvalda krigsfolk skall inte ha någon kraft att stå emot. ¹⁶ Nordlandets kung, som rycker emot honom, skall göra vad han vill, och ingen skall kunna stå emot honom. Han skall komma in i det härliga landet, och förstörelse skall ske genom hans hand. ¹⁷ Han skall komma med hela sitt rikes makt. Men han är villig till förlikning, och en sådan skall han åstadkomma. Han skall ge kungen av Söderlandet en av sina döttrar till hustru för att fördärva honom. Men detta skall inte lyckas och inte vara till hans fördel. ¹⁸ Därefter skall han vända sig mot öländerna och inta många, men en härförare skall göra slut på hans hånfullhet och låta det vända tillbaka över honom själv. ¹⁹ Då skall han vända tillbaka till sitt eget lands befästningar. Men han skall vackla och falla och sedan inte mer finnas till.

²⁰ På hans plats skall en annan uppstå, en som låter en uppbördsman dra igenom det land som är hans rikes prydnad. Men efter några dagar skall han störtas, dock inte genom vrede eller i strid.

Den onde kungen i Nordlandet

²¹ I hans ställe skall en föraktlig man komma, en som man inte har givit kungavärdighet. Oväntat intar han riket genom list. ²² Och översvämmande härar skall svepas bort inför honom och krossas, likaså en förbundsfurste. ²³ Ty från den stund han ingått förbund med honom kommer han att handla svekfullt. Han skall dra ut och få övermakten med endast lite folk. ²⁴ Oväntat skall han komma in i landets bördigaste trakter och göra vad hans fäder och deras fäder inte kunnat göra. Byte

och rov och gods skall han strö ut åt sitt folk och intill en viss tid gör han upp onda planer mot befästa platser.

²⁵ Han skall uppbåda sin kraft och sitt mod mot kungen i Söderlandet och komma med en stor här, men kungen i Söderlandet skall också rusta sig till strid med en mycket stor och mäktig här. Han skall dock inte kunna hålla stånd på grund av de stämplingar som görs mot honom.

²⁶ De som äter hans bröd skall störta honom. Hans här kommer att svepas bort och många skall bli slagna och falla. ²⁷ Båda kungarna kommer att ha ont i sinnet. Där de sitter tillsammans vid samma bord talar de lögn, men det skall inte ha någon framgång, ty ännu dröjer slutet till den bestämda tiden. ²⁸ Han skall vända tillbaka till sitt land med mycket gods, men hans hjärta kommer att vara emot det heliga förbundet. När han har genomfört sitt uppsåt skall han vända tillbaka till sitt land.

²⁹ På bestämd tid skall han sedan på nytt dra ut mot Söderlandet, men denna senare gång skall det inte gå som den förra. ³⁰ Ty skepp från Kittim skall komma emot honom, och han skall förlora modet. Då skall han vända tillbaka och rikta sin vrede mot det heliga förbundet och ge vreden fritt utlopp. Och när han har kommit hem, skall han lyssna till dem som har övergivit det heliga förbundet. ³¹ Härar från honom skall komma, och de skall orena helgedomen, tillflyktsorten, avskaffa det dagliga offret och ställa upp förödelsens styggelse. ³² Dem som har kränkt förbundet skall han med smickrande ord locka till avfall, men de av folket som känner sin Gud skall stå fasta och hålla ut. ³³ De förståndiga bland folket skall ge många insikt, men ändå skall de under en tid falla genom svärd och eld, genom fångenskap och plundring.

³⁴ Men när de faller skall de inte lämnas utan hjälp, och många skall då av falska motiv sluta sig till dem. ³⁵ En del av de förståndiga skall falla, och de skall luttras så att de blir rena och fläckfria intill ändens tid. För ännu dröjer slutet till den bestämda tiden.

³⁶ Kungen skall göra vad han vill och skall upphöja sig och förhäva sig över varje gud. Ja, mot gudars Gud skall han tala sådant att man måste förundra sig. Allt skall lyckas honom väl till dess att vredens tid är ute, ty det som har beslutats måste ske. ³⁷ Han kommer inte att visa någon aktning för sina fäders gudar och inte heller för den som är kvinnors lust eller för någon annan gud, utan han skall upphöja sig över alla. ³⁸ Men fästenas gud skall han i stället ära, en gud som hans fäder inte har känt skall han ära med guld och silver och ädla stenar och andra dyrbara ting.

³⁹ Han skall göra vad han vill med starka befästningar med en främmande guds hjälp. De som erkänner honom skall han bevisa stor ära. Han skall låta dem härska över många, och han skall dela ut land åt dem till belöning.

⁴⁰ Men vid ändens tid skall kungen i Söderlandet drabba samman med honom. Kungen i Nordlandet skall då storma fram mot denne med vagnar och ryttare och en stor flotta. Han skall rycka in i länderna och svämma över och dra igenom dem. ⁴¹ Han skall också dra in i 'det härliga landet', och många länder skall falla, men dessa skall undkomma hans hand: Edom och Moab och huvuddelen av Ammons avkomlingar. ⁴² Ja, han skall sträcka ut sin hand mot länderna. Egypten skall inte slippa undan. ⁴³ Han skall erövra skatter av guld och silver och alla slags dyrbara ting i Egypten. Libyer och etiopier skall följa honom. ⁴⁴ Då skall han få höra rykten från öster och norr som förskräcker honom, och han skall dra ut i stort raseri för att förstöra och förgöra många. ⁴⁵ Sina palatstält skall han slå upp mellan havet och helgedomens härliga berg. Men han går mot sin undergång och ingen hjälper honom."

Daniel 12

Ändens tid

12 "På den tiden skall Mikael träda upp, den store fursten, som står som försvarare för dina landsmän. Det kommer en tid av nöd, som inte har haft sin like ända från den dag då människor blev till, ända till den tiden. Men på den tiden skall alla bland ditt folk bli frälsta som finns uppskrivna i boken. ² De många^[a] som sover i mullen skall vakna, några till evigt liv, andra till förakt och evig skam. ³ De förståndiga skall då lysa som himlavalvets ljus, och de som har fört många till rättfärdighet, som stjärnor, alltid och för evigt.

⁴ Men du, Daniel, göm dessa ord och försegla denna skrift till ändens tid. Många skall forska i den och kunskapen skall bli stor."

⁵ När jag, Daniel, såg upp, se, då stod det två andra där, en på flodens ena strand och en på den andra stranden. ⁶ En av dem sade till mannen som var klädd i linnekläder och som stod ovanför flodens vatten: "Hur länge dröjer det innan änden kommer med dessa märkliga ting?" ⁷ Jag lyssnade till mannen som var klädd i linnekläder och som stod ovanför

flodens vatten, och han lyfte sin högra och sin vänstra hand upp mot himlen och svor vid honom som lever för evigt att efter en tid och tider och en halv tid och när det heliga folkets makt är krossad, då skall allt detta vara fullbordat.

⁸ Jag hörde detta men förstod det inte, så jag frågade: "Min herre, vad blir slutet på allt detta?" ⁹ Då sade han: "Gå, Daniel, för dessa ord skall förbli gömda och förseglade till ändens tid. ¹⁰ Många skall bli renade och tvagna och luttrade, men de ogudaktiga skall bedriva sin ogudaktighet och ingen ogudaktig skall förstå detta, men de förståndiga skall förstå det. ¹¹ Från den tid då det dagliga offret blir avskaffat och förödelsens styggelse uppställd skall det gå 1 290 dagar. ¹² Salig är den som håller ut och hinner fram till 1 335 dagar. ¹³ Men gå du bort till dess änden kommer. Sedan du har vilat skall du uppstå till din del vid dagarnas ände."

Lukas 23

Yeshua inför Pilatus

23 Alla de församlade bröt nu upp och förde honom inför Pilatus. ² Där började de anklaga honom och säga: "Vi har funnit att den här mannen förleder vårt folk, förbjuder oss betala skatt till kejsaren och säger att han är Messias, en konung." ³ Pilatus frågade honom: "Är du judarnas konung?" Yeshua svarade: "Du själv säger det." ⁴ Pilatus sade då till översteprästerna och till folket: "Jag finner inget brottsligt hos den här mannen." ⁵ Men de var påstridiga och sade: "Han uppviglar med sin lära folket över hela Judeen, från Galileen och ända hit." ⁶ När Pilatus hörde detta, frågade han om mannen var från Galileen. ⁷ Och då han fick veta att Yeshua kom från Herodes område, skickade han honom till Herodes, som också var i Jerusalem under de dagarna.

Yeshua inför Herodes

⁸ När Herodes fick se Yeshua, blev han mycket glad. Han hade länge velat träffa honom, eftersom han hade hört talas om honom, och han hoppades nu få se honom göra något tecken. ⁹ Herodes ställde rätt många frågor till honom, men Yeshua svarade inte. ¹⁰ Översteprästerna

och de skriftlärda stod där och anklagade honom häftigt. ¹¹ Herodes och hans soldater bemötte honom med förakt och gjorde narr av honom, och sedan han låtit sätta på honom en praktfull dräkt, skickade han honom tillbaka till Pilatus. ¹² Den dagen blev Herodes och Pilatus vänner med varandra. Förut hade det rått fiendskap mellan dem.

Yeshua döms till döden

¹³ Pilatus kallade samman överstepräster och rådsmedlemmarna och folket ¹⁴ och sade till dem: "Ni har fört den här mannen till mig och sagt att han uppviglar folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men inte funnit honom skyldig till det som ni anklagar honom för. ¹⁵ Inte heller Herodes har funnit honom skyldig, och därför har han skickat honom tillbaka till oss. Ni ser att mannen inte har gjort något som förtjänar döden. ¹⁶ Därför vill jag bestraffa ^[a] honom och sedan frige honom." ^[b]
¹⁸ Då skrek hela hopen: "Bort med honom! Låt oss få Barabbas fri!" –
¹⁹ Barabbas var en man som hade kastats i fängelse för ett upplopp i staden och för mord. – ²⁰ Pilatus talade till dem igen, ty han ville frige Yeshua. ²¹ Men de skrek: "Korsfäst! Korsfäst honom!" ²² För tredje gången sade han till dem: "Vad har han då gjort för ont? Jag har inte funnit honom skyldig till något som förtjänar döden. Därför vill jag bestraffa honom och sedan frige honom." ²³ Men de låg över honom med höga rop och krävde att Yeshua skulle korsfästas, och deras rop blev allt starkare. ²⁴ Pilatus beslöt då att de skulle få vad de begärde. ²⁵ Han frigav den som de ville ha fri – mannen som var fängslad för upplopp och mord – men Yeshua utlämnade han, så att de fick som de ville.

Yeshua korsfästes

²⁶ När de förde bort honom, grep de en man som kom från landet, Simon från Cyrene. På honom lade de korset, för att han skulle bära det efter Yeshua. ²⁷ En stor folkmassa följde honom, bland dem många kvinnor som sörjde och grät över honom. ²⁸ Då vände Yeshua sig om och sade till dem: "Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och era barn. ²⁹ Ty det kommer en tid då man skall säga: Saliga är de ofruktsamma, de moderliv som inte har fött, och de bröst som inte har gett di. ³⁰ Då skall man säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Dölj oss! ³¹ Ty om man gör så med det friska trädet, vad skall då inte ske med det torra?"

³² Två andra brottslingar^[c] fördes också ut för att avrättas tillsammans med honom. ³³ Och när de kom till den plats som kallas Huvudskallen, korsfäste de honom och brottslingarna där, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra. ³⁴ Men Yeshua sade: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör."^[d] Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem. ³⁵ Folket stod där och såg på. Men medlemmarna i Stora rådet hånade honom och sade: "Andra har han hjälpt. Nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den Utvalde." ³⁶ Även soldaterna gick fram och hånade honom. De räckte honom surt vin ³⁷ och sade: "Om du är judarnas konung, så hjälp dig själv." ³⁸ Över honom fanns det också ett anslag: "Detta är judarnas konung." ³⁹ En av brottslingarna som var upphängda där skymfde honom och sade: "Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss!" ⁴⁰ Men den andre tillrättavisade honom och sade: "Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom?" ⁴¹ Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont." ⁴² Och han sade: "Yeshua, tänk på mig, när du kommer till ditt rike." ⁴³ Yeshua svarade: "Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset."

Yeshua dör

⁴⁴ Det var nu omkring sjätte timmen. Då kom över hela landet ett mörker som varade ända till nionde timmen. ⁴⁵ Solen förmörkades, och förlåten^[e] i templet brast mitt itu. ⁴⁶ Och Yeshua ropade med hög röst: "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande." ^[f] Och när han hade sagt detta gav han upp andan.

⁴⁷ Officeren som såg det som hände, prisade Gud och sade: "Den mannen var verkligen rättfärdig." ⁴⁸ Allt folket hade samlats för att se på, och de slog sig för bröstet^[g] när de såg vad som skedde och vände hem igen. ⁴⁹ Men alla hans vänner, också de kvinnor som hade följt honom från Galileen, hade stått på avstånd och sett detta.

Jesu begravning

⁵⁰ Nu fanns där en rådsherre vid namn Josef, en god och rättfärdig man, ⁵¹ som inte hade samtyckt till vad de hade beslutat och gjort. Han var från den judiska staden Arimatea, och han väntade på Guds rike. ⁵² Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. ⁵³ Han tog ner den, svepte den i ett linnetyg och lade den i en uthuggen klippgrav, där ännu ingen hade blivit lagd. ⁵⁴ Det var tillredelsedag, och sabbaten skulle just börja.

⁵⁵ De kvinnor som hade kommit tillsammans med Yeshua från Galileen, följde efter och såg graven och hur hans kropp lades där. ⁵⁶ Sedan vände de hem och gjorde i ordning välluktande kryddor och oljor. Och på sabbaten var de i stillhet efter lagens bud.

4 decemer

St. Borromeo: "Ingenting glädjer Gud mer än att vi är Hans Sons hjälpare och tar på oss uppgiften att rädda själar. Ingenting ger mer glädje i kyrkan än de som återför själar till andligt liv, och på så sätt räddar dem från helvetet, besegrar djävulen, kastar ut all synd, öppnar himlen, gör änglarna lyckliga, ärar den heliga Treenigheten och förebereder för sig själva en evig krona."

Daniel 13–14

1 I Babylon bodde en man som hette Jojakim. 2 Han tog sig en hustru som hette Susanna, Hilcias dotter, en mycket vacker och gudfruktig kvinna. 3 Hennes föräldrar var rättfärdiga människor och hade uppfostrat sin dotter efter Moses lag. 4 Jojakim var mycket rik och hade en park i anslutning till sitt hus. Judarna brukade samlas hos honom eftersom han var den mest ansedde av dem alla.

5 Detta år hade två av folkets äldste utsetts till domare. Det var om dem Härskaren sade: "Laglöshet kom från Babylon, från de äldste och domare som gällde för att styra folket." 6 Dessa båda höll alltid till i Jojakims hus, och alla gick till dem med sina rättstvister.

7 Vid middagstid, när folket hade avlägsnat sig, brukade Susanna gå ut i sin mans park och promenera där. 8 Dag efter dag såg de två äldste henne komma ut och promenera, och de greps av åtrå till henne. 9 De

hängav sig åt brottsliga tankar, de vände inte längre blicken mot himlen utan glömde vad rätt och rättfärdighet kräver. 10 Båda vändades för hennes skull, men de avslöjade inte för varandra hur de led, 11 ty de skändes för att avslöja sin åtrå, sin önskan att ligga med henne. 12 Men de väntade ivrigt varje dag på att få se henne.

13 En dag sade de till varandra: "Nu går vi hem, det är dags för middag." De gick därifrån, var och en åt sitt håll. 14 Men sedan vände de tillbaka och möttes igen. De bad varandra om en förklaring, och då erkände de sin åtrå. Sedan kom de överens om en tidpunkt då de skulle kunna finna henne ensam.

15 Medan de nu gick och väntade på ett lämpligt tillfälle, kom hon en dag ut som hon brukade, med bara två tjänsteflickor i sällskap, och hon fick lust att bada i parken eftersom det var hett. 16 Det fanns ingen där utom de båda äldste, som låg gömda och tittade på henne. 17 Och hon sade till flickorna: "Hämta hit olja och parfymer, och stäng porten till parken så att jag kan bada." 18 De gjorde som hon sade, stängde porten till parken och gick in genom bakdörren för att hämta det de hade fått befallning om. De märkte inte de äldste, eftersom de hade gömt sig.

19 När flickorna hade gått reste sig de två gamla männen och rusade fram till Susanna 20 och sade: "Porten till parken är stängd, och ingen ser oss. Vi vill ha dig – gör som vi vill och ligg med oss! 21 Annars skall vi vittna mot dig och säga att en ung man var hos dig och att det var därför du skickade i väg flickorna." 22 Susanna jämrade sig och sade: "Jag har ingen utväg. Om jag gör som ni vill blir det min död, och om jag inte gör det kan jag ändå inte undkomma er. 23 Men det är bättre för mig att inte göra det och råka i ert våld än att synda inför Herren." 24 Och hon började ropa högt, men de båda männen ropade de också, 25 och den ene sprang och öppnade parkporten. 26 När husfolket hörde skrikandet i parken rusade de ut genom bakdörren för att se vad som hade hänt henne. 27 De gamla männen berättade sin historia, och slavarne blev djupt generade, ty aldrig hade något sådant sagts om Susanna.

28 Nästa dag, då folket samlades hos hennes man Jojakim, kom de två gamla männen dit, fyllda av sitt brottsliga uppsåt att få Susanna dömd till döden. De tog till orda inför folket: 29 "Skicka efter Susanna, Hilcias dotter, Jojakims hustru." Man skickade efter henne, 30 och hon kom tillsammans med sina föräldrar och sina barn och alla sina släktingar. 31 Susanna var mycket vacker och behagfull, 32 och skurkarna befallde att man skulle ta av henne slöjan – hon var nämligen beslöjad – för att de

skulle få njuta av hennes skönhet. 33 Hennes anhöriga grät liksom alla åskådarna. 34 De två gamla männen ställde sig mitt bland folket och lade händerna på hennes huvud. 35 Gråtande såg hon upp mot himlen, ty i sitt hjärta förtröstade hon på Herren. 36 Männen sade: "Medan vi ensamma promenerade i parken kom denna kvinna ut i sällskap med två tjänsteflickor, lät stänga parkporten och skickade i väg flickorna. 37 Då kom det fram en ung man ur ett gömställe och lade sig ner med henne. 38 Vi befann oss i ett hörn av parken, och när vi såg den brottsliga gärningen sprang vi fram till dem, 39 och vi såg att de var tillsammans. Mannen kunde vi inte få fast, han var starkare än vi och öppnade porten och var försvunnen, 40 men kvinnan här grep vi och frågade vem den unge mannen var. 41 Men det ville hon inte tala om för oss. Detta är vårt vittnesmål." Eftersom de var folkets äldste och domare blev de trodda av de församlade, och Susanna dömdes till döden. 42 Då ropade hon högt: "Evige Gud, du som ser det fördolda och känner till allt innan det sker, 43 du vet att de har vittnat falskt om mig. Och nu skall jag dö fastän jag inte har gjort något av det som dessa män i sin ondska har beskyllt mig för."

Susanna räddas av Daniel

44 Herren hörde hennes bön. 45 När hon fördes bort för att avrättas lät Gud den heliga anden vakna hos en ung pojke som hette Daniel, 46 så att han gav till ett högt rop: "Jag är oskyldig till den här kvinnans blod." 47 Alla vände sig mot honom och frågade: "Vad är det du säger?" 48 Då ställde han sig mitt bland dem och sade: "Vilka dårar ni är, israeliter! Utan förhör och utan att utröna sanningen har ni dömt en Israels dotter. 49 Gå tillbaka till domstolen, de här männen har vittnat falskt mot henne." 50 Alla skyndade tillbaka, och de äldste sade till honom: "Kom och sätt dig här bland oss och låt oss höra vad du har att säga, ty Gud har gjort dig till en av de äldste." 51 Daniel svarade: "Skilj dem åt och håll dem på avstånd från varandra, så skall jag förhöra dem." 52 När man hade skilt dem åt kallade han till sig den ene av dem och sade: "Du som har åldrats i ondska, nu har dina gamla synder hunnit upp dig, 53 de orättfärdiga domar du fällde när du dömde oskyldiga och frikände skyldiga, fastän Herren säger: Den oskyldige, den som har rätt, skall du inte sända i döden. 54 Om det nu är så att du såg kvinnan, tala då om vad det var för träd de låg under när du såg dem." Han svarade: "Under en pil." – 55 "Det var rätta ordet, den lögnen blev din död", sade Daniel. "Guds ängel har redan fått befallning att genomborra dig med sin pil." 56 Sedan skickade han bort honom och lät föra fram den andre och

sade: "Du som är ättling till Kanaan och inte till Juda, skönheten har dårat dig och begäret har fört dina tankar på avvägar. 57 Så här har ni behandlat Israels döttrar, och de har gjort er till viljes av rädsla, men denna dotter av Juda fann sig inte i era lagbrott. 58 Säg mig nu alltså vad det var för träd de låg under när du ertappade dem." Han svarade: "Under en järnek." – 59 "Det var rätta ordet, den lögnen blev din död också", sade Daniel. "Guds ängel står beredd att klyva dig med svärdets järn. Han skall göra slut på er båda." 60 Då ropade alla de församlade högt och prisade Gud, som räddar dem som sätter sitt hopp till honom. 61 De vände sig mot de två gamla männen, eftersom Daniel med deras egna ord hade visat att de hade vittnat falskt, och lät dem lida det samma som de i sin ondska hade tänkt ut mot sin nästa, 62 så att Moses lag blev uppfylld, och de avrättades. Så räddades ett oskyldigt liv den dagen.

63 Men Hilkia och hans hustru prisade Gud för att man inte hade kunnat beslå deras dotter med någon skamlig handling, och hennes man Jojakim och alla släktingarna stämde in. 64 Och Daniel blev högt ansedd bland folket från den dagen och för all framtid.

14: 1 När kung Astyages hade förenats med sina fäder övertog persern Kyros hans rike. 2 Daniel var kungens förtrogne och hade högre rang än någon av hans vänner.

3 Babylonierna hade en avgud som hette Bel. Varje dag försåg de honom med 12 säckar vetemjöl, 40 får och 240 liter vin. 4 Även kungen dyrkade honom och gick dagligen för att tillbe honom. Men Daniel tillbad sin Gud. Kungen frågade honom: "Varför tillber du inte Bel?" 5 Han svarade: "Därför att jag inte dyrkar avgudar gjorda av människohand utan den levande Guden, som har skapat himmel och jord och råder över allt som lever." – 6 "Tror du inte att Bel är en levande gud?" sade kungen. "Ser du inte hur mycket han äter och dricker varje dag?" 7 Daniel skrattade och svarade: "Låt inte lura dig, konung. Inuti är han av lera och utanpå av koppar, och ätit eller druckit har han aldrig gjort." 8 Kungen blev rasande och kallade till sig Bels präster och sade till dem: "Tala om för mig vem som äter upp all denna mat, annars skall ni dö! 9 Men om ni kan bevisa att Bel äter upp den skall Daniel dö därför att han har hädat Bel." – "Må det bli som du har sagt", sade Daniel.

10 Det fanns 70 belpräster och dessutom hustrur och barn till dem. Kungen gick till Bels tempel tillsammans med Daniel, 11 och prästerna sade till honom: "Nu går vi ut härifrån. Du, konung, skall duka fram maten och blanda till vinet och ställa fram det. Stäng sedan porten och försegla den med ditt sigill. 12 Om du inte finner att Bel har förtärt alltsammans när du kommer i morgon bitti, då skall vi dö. Annars skall Daniel dö för sina lögner om oss." 13 De var övermodiga, ty de hade gjort en hemlig ingång under bordet, och den vägen brukade de ta sig in för att äta upp det framsatta.

14 När så prästerna hade gått ut ställde kungen fram maten åt Bel. Men Daniel befallde sina tjänare att hämta aska och lät dem strö ut den över hela tempelgolvet, medan bara kungen såg det. Sedan gick de ut, stängde porten, förseglade den med kungens sigill och gick därifrån. 15 På natten kom prästerna som vanligt med sina hustrur och barn och åt upp och drack upp allt som fanns.

16 Tidigt på morgonen kom kungen tillsammans med Daniel. 17 "Är sigillen obrutna, Daniel?" frågade kungen. Daniel svarade: "Ja, konung." 18 Kungen öppnade porten, kastade en blick på altaret och ropade med hög röst: "Stor är du, Bel, det var inget bedrägeri med dig." 19 Men Daniel skrattade, grep tag i kungen för att han inte skulle gå in och sade: "Titta på golvet och tänk efter vad detta är för spår." 20 Kungen sade: "Jag ser spår av män och kvinnor och barn." 21 Han blev rasande och lät gripa prästerna och deras hustrur och barn. De visade honom lönnluckorna där de brukade ta sig in för att äta upp det som fanns på bordet. 22 Sedan lät kungen döda dem, och Bel utlämnade han åt Daniel, som förstörde både honom och hans tempel.

Ormguden

23 I staden fanns också en stor orm som babylonierna dyrkade. 24 Kungen sade till Daniel: "Du vill väl inte säga att han också är av koppar? Han lever ju, han äter och dricker. Du kan inte påstå att inte han är en levande gud – tillbe honom då!" 25 Daniel svarade: "Herren, min Gud, skall jag tillbe – han är en levande gud. 26 Men ge mig ditt tillstånd, konung, så skall jag döda ormen utan vare sig svärd eller käpp." – "Du har mitt tillstånd", svarade kungen. 27 Då tog Daniel tjära, talg och hår, kokade samman det och gjorde kakor och stoppade dem i munnen på ormen, och när ormen åt dem sprack den. "Se där vad ni dyrkar", sade Daniel.

Daniel i lejongropen

28 Men när babylonierna fick höra detta blev de ytterst förbittrade och började konspirera mot kungen. "Kungen har blivit jude", sade de. "Bel har han störtat omkull, och ormen har han dödat och prästerna har han huggit ner." 29 De gick till kungen och sade: "Utlämna Daniel åt oss, annars dödar vi dig och din familj!" 30 När kungen märkte hur hårt de ansatte honom fann han sig tvungen att utlämna Daniel åt dem, 31 och de kastade honom i lejongropen. Där var han i sex dagar. 32 Det fanns sju lejon i groppen, och de brukade få två människor och två får varje dag, men nu gav man dem ingenting, för att de skulle äta upp Daniel.

33 I Judeen levde profeten Habackuk. Han hade kokat soppa och lagt i brödbitar och var på väg till åkern med skålen för att ge åt skördefolket. 34 Då sade Herrens ängel till Habackuk: "Ta maten du har där till Daniel i lejongropen i Babylon." 35 Habackuk svarade: "Herre, jag har aldrig varit i Babylon, och groppen känner jag inte till." 36 Men Herrens ängel lade handen på hans hjässa, lyfte honom i håret och förde honom i sin andes stormvind till Babylon och satte ner honom vid groppen. 37 Habackuk ropade: "Daniel, Daniel, här får du den måltid som Gud har sänt dig!" – 38 "Du har alltså tänkt på mig, Gud, du överger inte dem som älskar dig", sade Daniel. 39 Han reste sig och åt, och Guds ängel förde genast Habackuk tillbaka hem.

40 Den sjunde dagen kom kungen för att begråta Daniel. Han gick fram till groppen och såg ner, och där satt Daniel. 41 Då utropade han med hög röst: "Stor är du, Herre, Daniels Gud, det finns ingen annan än du!" 42 Han drog upp Daniel, men de skyldiga, som hade försökt förgöra honom, kastade han i groppen, och de blev omedelbart uppätta inför hans ögon.

Johannes Uppenbarelse 1

1 Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske. Han gjorde det känt genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes, 2 som har vittnat om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han själv har sett. 3 Salig är den som läser upp och saliga är de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som är skrivet i den. Ty tiden är nära.

Hälsning

4 Från Johannes till de sju församlingarna i Asien: Nåd vare med er och frid ifrån honom som är och som var och som kommer, och från de sju andarna framför hans tron, 5 och från Yeshua Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar. Han som älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod 6 och som har gjort oss till ett konungadöme, till präster åt sin Gud och Fader, honom tillhör äran och makten i evigheternas evigheter, amen. 7 Se, han kommer med molnen, och varje öga skall se honom, även de som har genomborrat honom, och alla jordens stammar skall jämra sig över honom. Ja, amen.

8 Jag är A och O, säger Herren Gud, han som är och som var och som kommer, den Allsmäktige.

Människosonen uppenbarar sig

9 Jag, Johannes, er broder, som i Yeshua delar lidandet och riket och uthålligheten med er, jag befann mig på den ö som kallas Patmos, för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull. 10 På Herrens dag kom jag i Anden och hörde bakom mig en stark röst, lik ljudet av en basun, och den sade: 11 "Skriv ner i en bokrulle vad du ser och skicka den till de sju församlingarna i Efesus, Smyrna, Pergamus, Tyatira, Sardes, Filadelfia och Laodicea." 12 Jag vände mig om för att se rösten som talade med mig. Och när jag vände mig om, såg jag sju ljusstakar av guld 13 och mitt ibland ljusstakarna en som liknade Människosonen, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad med ett bälte av guld om bröstet. 14 Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, och hans ögon var som eldslågor. 15 Hans fötter liknade skinande malm som glöder i smältugnen, och hans röst lät som dånet av väldiga vatten. 16 I sin högra hand höll han sju stjärnor, och ur hans mun gick ett tveeggat, skarpt svärd, och hans ansikte lyste som solen, när den skiner i all sin kraft.

17 När jag såg honom, föll jag ner som död för hans fötter, och han lade sin högra hand på mig och sade: "Var inte förskräckt. Jag är den förste

och den siste 18 och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och helvetet. #
19 Skriv alltså ner vad du har sett och vad som är och vad som skall ske härefter. 20 Detta är hemligheten med de sju stjärnorna som du har sett i min högra hand och med de sju ljusstakarna av guld: de sju stjärnorna är de sju församlingarnas änglar, och de sju ljusstakarna är de sju församlingarna.

5 december

St. Clemens av Alexandria: "Tron är själens öra."

Hosea 1–2

1 Herrens ord som kom till Hosea, Beeris son, när Ussia, Jotam, Ahas och Hiskia var kungar i Juda, och Jerobeam, Joas son, var kung i Israel.

Hoseas äktenskap och barn

2 Detta är början av Herrens ord genom Hosea. Herren sade till honom:

"Gå och skaffa dig en sköka till hustru

och skaffa dig barn till en sköka,

ty landet har bedrivit hor genom att överge Herren."

3 Då gick han bort och tog Gomer, Diblajims dotter, till hustru och hon blev havande och födde en son åt honom. 4 Herren sade till honom:

"Ge honom namnet Jisreel,

ty när ännu en liten tid har gått

skall jag straffa Jisreels blodskulder

på Jehus hus

och göra slut på kungadömet i Israel.

5 Och det skall ske på den dagen

att jag skall bryta sönder Israels båge i Jisreels dal."

6 Gomer blev åter havande och födde en dotter. Då sade Herren till honom:

"Ge henne namnet Lo-Ruhama, (Ruhama betyder "hon som inte finner förbarmande, (2:1) betyder "hon som finner förbarmande")

ty jag skall inte mer förbarma mig över Israels hus, utan jag skall förkasta dem.

7 Men över Juda hus skall jag förbarma mig och jag skall frälsa dem genom Herren, deras Gud.

Men jag skall inte frälsa dem genom båge och svärd eller krig och inte genom hästar och ryttare."

8 Sedan Gomer hade avvant Lo-Ruhama blev hon åter havande och födde en son. 9 Då sade han:

"Ge honom namnet Lo-Ammi, (Ammi betyder "inte mitt folk", (2:1) betyder "mitt folk".) ty ni är inte mitt folk och jag är inte "Jag Är" för er."

10 Men antalet av Israels barn skall bli som havets sand, som inte kan mätas, ej heller räknas. Och det skall ske att på den plats där det sades till dem:

"Ni är inte mitt folk", skall det sägas till dem:

"Ni är den levande Gudens barn".

11 Juda barn och Israels barn skall förenas och sätta ett enda huvud över sig och de skall dra upp ur landet.

Ty stor skall Jisreels dag vara.

Israels trolöshet och Guds trofasthet

1 Kalla era bröder Ammi och era systrar Ruhama.

2 Gå till rätta med er mor, gå till rätta.

Ty hon är inte min hustru, och jag är inte hennes man.

Må hon skaffa bort sin otukt från sig och sina äktenskapsbrott mellan sina bröst.

3 Annars skall jag klä av henne naken, och låta henne stå där sådan hon var den dag då hon föddes.

Jag skall göra henne lik en öken, låta henne bli som ett torrt land och låta henne dö av törst.

4 Hennes barn skall jag inte förbarma mig över
eftersom de är barn till en sköka.

5 Ty deras mor var en otrogen kvinna,
hon som födde dem bedrev skamliga ting.

Hon sade:

"Jag vill följa efter mina älskare
som ger mig min mat och mitt vatten,
min ull och mitt lin,
min olja och min dryck."

6 Se, därför skall jag stänga
din väg med törnen.

Jag skall resa en mur framför henne,
så att hon inte finner sina stigar.

7 När hon då löper efter sina älskare,
skall hon inte få fatt på dem.

När hon söker dem,
skall hon inte finna dem.

Då skall hon säga:

"Jag vill gå tillbaka till min förste man,
för jag hade det bättre då än nu."

8 Men hon har inte förstått,
att det var jag som gav henne
både säden och vinet och oljan,
och som gav henne mycket silver,
likaså guld, som de gjorde sin baalsbild av.

9 Därför skall jag ta tillbaka min säd
när tiden är inne, och mitt vin
när stunden kommer.

Jag skall ta bort min ull och mitt lin,
som hon skyler sin nakenhet med.

10 Nu skall jag blotta hennes blygd
inför hennes älskares ögon,
och ingen skall rädda henne ur min hand.

11 Jag skall göra slut på all hennes fröjd,
på hennes fester, nymånader och sabbater
och på alla hennes högtider.

12 Jag skall skövla hennes vinstockar och fikonsträd,
eftersom hon sade:

"De är min lön som mina älskare har gett mig."

Jag skall göra dem till en vildmark,

och markens djur skall äta av dem.

13 Så skall jag straffa henne för hennes baalsdagar,
då hon tände rökelse åt baalerna
och smyckade sig med ring och bröstspänne
och följde efter sina älskare
men glömde mig, säger Herren.

14 Därför skall jag locka henne bort
och föra henne ut i öknen
och tala till hennes hjärta.

15 Sedan skall jag ge henne tillbaka hennes vingårdar
och göra Akors dal till en hoppets port.

Där skall hon sjunga som i sin ungdoms dagar,
som på den dag då hon drog upp ur Egyptens land.

16 Det skall ske på den dagen,
säger Herren,

att du skall kalla mig: "Min man."
och inte mer kalla mig: "Min Baal."

17 Baalernas namn skall jag ta bort ur hennes mun,
så att man inte mer skall komma ihåg deras namn.

18 På den dagen skall jag för deras räkning sluta ett förbund
med djuren på marken,
med fåglarna under himlen och med kräldjuren på jorden.

Båge och svärd och vad som hör till kriget
skall jag bryta sönder och skaffa bort ur landet
och låta dem bo i trygghet.

19 Jag skall trolova dig med mig för evig tid,
ja, jag skall trolova dig med mig
i rättfärdighet och rätt,
i kärlek och barmhärtighet.

20 Jag skall trolova dig med mig i trohet,
och du skall så känna Herren.

21 Och det skall ske på den dagen,
att jag skall bönhöra, säger Herren,

jag skall bönhöra himlen,
och den skall bönhöra jorden,

22 och jorden skall bönhöra

säden, vinet och oljan,

och de skall bönhöra Jisreel. (annan översättning: "Guds plantering")

23 Jag skall plantera henne åt mig i landet.

Jag skall förbarma mig över Lo-Ruhama

och säga till Lo-Ammi: "Du är mitt folk."
Och de skall svara: "Du är min Gud."

Johannes Uppenbarelse 2:1–11

Brevet till Efesus

1 Skriv till församlingens ängel i Efesus: Så säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som går omkring bland de sju ljusstakarna av guld: 2 Jag känner dina gärningar, ditt arbete och din uthållighet, och jag vet att du inte kan tåla onda människor. Du har provat dem som kallar sig apostlar men inte är det, och du har funnit att de är lögnare. 3 Ja, du är uthållig, och du har uthärdat mycket för mitt namns skull och har inte tröttnat. 4 Men det har jag emot dig, att du har övergett din första kärlek. 5 Tänk därför på varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör dina första gärningar. Annars, om du inte omvänder dig, skall jag komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats. 6 Men det berömmar jag dig för, att du hatar nikolaiternas gärningar, som också jag hatar. 7 Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna. Åt den som segrar skall jag ge att äta av livets träd, som står i Guds paradiset.

Brevet till Smyrna

8 Skriv till församlingens ängel i Smyrna: Så säger den förste och den siste, han som var död och har fått liv igen: 9 Jag känner ditt lidande och din fattigdom, men du är rik. Jag vet hur du hålls av dem som kallar sig judar men inte är annat än en Satans synagoga. 10 Var inte rädd för vad du kommer att få lida. Se, djävulen skall kasta några av er i fängelse för att ni skall sättas på prov, och under tio dagar kommer ni att få utstå lidanden. Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona. 11 Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna. Den som segrar skall inte skadas av den andra döden.

6 december

St. Ignatius av Antiokia: "En del slänger omkring Namnet på ett ont och bedrägligt sätt. Och de betar sig ovärdigt Gud. Det är sjuka hundar som biter i hemlighet. Ni måste passa er för dem, det är svårt att få sårerna att läka efter att de har bitit."

Hosea 3–4

Hoseas otrogna hustru

1 Herren sade till mig: "Gå och älska din hustru igen, fastän hon älskas av en annan och har begått äktenskapsbrott. Älska henne som jag, Herren, älskar Israels barn, fastän de vänder sig till andra gudar och älskar druvkakor." #

druvkakor användes vid offer till avgudarna.

2 Och jag köpte henne åt mig och gav för henne femton siklar silver och en homer och en letek korn. 3 Jag sade till henne: "Under lång tid skall du vara hos mig. Bedriv inte otukt och ge dig inte åt någon annan man. Jag skall vara hos dig."

4 Ty under lång tid skall Israels barn bli utan kung och furste, utan offer och stoder och utan efod och husgudar.

5 Sedan skall Israels barn vända om och söka Herren, sin Gud, och David, sin kung.

Med fruktan skall de söka Herren och hans godhet i kommande dagar.

Herrens anklagelser mot Israel

1 Hör Herrens ord, ni Israels barn!

Ty Herren går till rätta med dem som bor i landet, eftersom ingen sanning och ingen kärlek och ingen kunskap om Gud finns i landet.

2 Man svär och ljugar, mördar och stäl och begår äktenskapsbrott.

Man far våldsamt fram,
och blodsdåd följer på blodsdåd.
3 Därför sörjer landet,
och allt som lever där tynar bort,
både djuren på marken
och fåglarna under himlen,
till och med fiskarna i havet förgås.
4 Ingen skall anklaga eller gå till rätta med någon annan.
Ditt folk liknar dem som anklagar en präst.
5 Du skall komma på fall om dagen,
också profeten skall komma på fall
tillsammans med dig om natten.
Också din mor skall jag förgöra.
6 Mitt folk går under
i brist på kunskap.
Eftersom du har förkastat kunskap,
skall också jag förkasta dig,
så att du inte längre är min präst.
Du glömde din Guds undervisning,
därför skall också jag glömma dina barn.
7 Ju fler de blev, desto mer syndade de mot mig,
därför skall jag förvandla deras ära till skam.
8 De lever av mitt folks synd
och längtar efter folkets missgärning.
9 Därför skall det gå prästen och folket lika.
Jag skall straffa dem för deras vägar,
och för deras gärningar skall jag vedergälla dem.
10 De skall äta men inte bli mätta,
bedriva otukt men inte föröka sig,
ty de har upphört att hålla sig till Herren.
11 Otukt och vin, gammalt eller nytt, tar bort förståndet.
12 Mitt folk frågar sin avgudabild av trä till råds
och hämtar svar från sin stav,
ty en otuktsande har fört dem vilse,
så att de bedriver otukt och överger sin Gud.
13 På bergens toppar offrar de,
och på höjderna tänder de rökelse
under ekar, popplar och terebinter,
eftersom skuggan där är så behaglig.
Så blir era döttrar skökor

och era sonhustrur äktenskapsbryterskor.
14 Jag kan inte straffa era döttrar
för att de är skökor
eller era sonhustrur
för att de är äktenskapsbryterskor,
ty männen går själva avsides med horor
och offerar med tempelskökor.
Och folket, som ingenting förstår, går under.
15 Om du, Israel, vill bedriva otukt,
så låt inte Juda dra på sig skuld.
Kom inte till Gilgal,
gå inte upp till Bet-Aven
och svär inte: "Så sant Herren lever."
16 Som en bångstyrig kviga spjärnar Israel emot.
Hur skall då Herren
kunna föra dem i bet
som lamm på en stor äng?
17 Efraim står i förbund med avgudar
– låt honom vara!
18 Deras dryckenskap är omåttlig,
hejdlöst bedriver de sin otukt.
Landets sköldar
(dvs de styrande i landet)
älskar skamliga ting.
19 Men en stormvind skall fatta dem med sina vingar,
och de skall komma på skam med sina offer.

Johannes Uppenbarelse 2:12–29

Brevet till Pergamus

12 Skriv till församlingens ängel i Pergamus: Så säger han som har det skarpa, tveeggade svärdet: 13 Jag vet var du bor – där Satan har sin tron. (Sannolikt en anspelning på det stora Zeusaltaret i Pergamus, som även var centrum för kejsarkulten. Där dyrkades också bl a läkedomsguden Asklepios.)

Och du håller fast vid mitt namn och förnekade inte tron på mig ens i de dagarna då Antipas, mitt trogna vittne, blev mördad hos er där Satan

bor. 14 Men något har jag emot dig, att du har några där som håller sig till Bileams lära, han som lärde Balak att sätta ut en fälla för Israels barn, så att de åt kött från avgudaoffer och bedrev otukt. 15 Så har också du sådana som på samma sätt håller sig till nikolaiternas lära. 16 Omvänd dig därför! Annars kommer jag snart över dig och strider mot dem med min muns svärd. 17 Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna. Åt den som segrar skall jag ge av det dolda mannat. Och en vit sten skall jag ge honom, och på den är skrivet ett nytt namn, som ingen känner utom den som får det.

Brevet till Tyatira

18 Skriv till församlingens ängel i Tyatira: Så säger Guds Son, han som har ögon som eldslågor och fötter som skinande malm: 19 Jag känner dina gärningar, din kärlek och din tro, ditt tjänande och din uthållighet, och jag vet att dina senaste gärningar är fler än dina första. 20 Men det har jag emot dig att du låter kvinnan Isebel hållas, hon som säger sig vara profetissa och undervisar och förleder mina tjänare att bedriva otukt och äta kött från avgudaoffer. 21 Jag har gett henne tid att omvända sig, men hon vill inte omvända sig från sin otukt. 22 Se, jag lägger henne på sjukbädden, och de som bedriver otukt med henne skall komma i stor nöd, om de inte omvänder sig från hennes gärningar. 23 Jag skall döda hennes barn, och alla församlingarna skall inse att jag är den som rannsakar hjärtan och njurar. Och jag skall vedergälla var och en av er efter hans gärningar. 24 Men till er andra i Tyatira, ni som inte har denna lära och inte känner Satans djupheter, som man kallar det, till er säger jag att jag inte lägger på er någon ny börda. 25 Men håll fast vid det ni har, till dess jag kommer. 26 Den som segrar och håller fast vid mina gärningar ända till slutet, honom skall jag ge makt över folken, 27 och han skall styra dem med järnspira, liksom man krossar lerkärl, 28 såsom jag har fått den makten av min Fader. Och jag skall ge honom morgonstjärnan. 29 Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.

7 december

St. Ambrosius av Milano: "Djävulens krok tar dig inte om du inte redan småbiter i hans agnbete."

Hosea 5:1–6:11

Israel och Juda hotas med undergång

1 Hör detta, ni präster! Lyssna, ni av Israels hus!

Vänd örat till, ni som hör till kungens hus!

Domen gäller er.

Ty ni har varit en snara för Mispa

och ett nät, utbrett på Tabor.

2 I sitt slaktande har upprorsmännen sjunkit djupt,
men jag skall straffa dem alla.

3 Jag känner Efraim,

och Israel är inte fördold för mig.

Ty Efraim har nu blivit en sköka,

Israel är orenad.

4 Deras gärningar hindrar dem

att vända tillbaka till sin Gud,

ty en otuktsande bor i deras bröst,

och Herren känner de inte.

5 Israels stolthet vittnar emot honom,

Israel och Efraim kommer på fall

genom sin missgärning.

Också Juda kommer på fall med dem.

6 Med får och nötboskap går de för att söka Herren,
men de finner honom inte.

Han har dragit sig undan från dem.

7 Mot Herren

har de handlat svekfullt,

ty de har fött barn som inte är hans.

Nu skall nymånadsfesten förtära dem och deras åkrar.

8 Blås i hornet i Gibeä, i trumpet i Rama,

slå larm i Bet-Aven:

Fienden är efter dig, Benjamin!

9 Efraim skall bli ödelagt

på straffets dag.

Bland Israels stammar

kungör jag vad sant är.

10 Furstarna i Juda har blivit

lika dem som flyttar råmärken.

Över dem skall jag ösa

min vrede som vatten.

11 Efraim lider förtryck, krossad av domen,

ty han har frivilligt följt människobud.

12 Därför är jag för Efraim som mal

och som röta för Juda hus.

13 När Efraim såg sin sjukdom

och Juda sitt sår,

gick Efraim till Assur

och sände bud till den store kungen.

Men han kan inte hela er,

ert sår skall inte läkas.

14 Ty jag skall vara som ett lejon mot Efraim,

som ett ungt lejon mot Juda hus.

Jag själv river dem och går min väg,

jag släpar bort dem och ingen kan rädda.

15 Jag vill gå min väg,

jag vill vända tillbaka till min boning,

till dess de erkänner sin skuld

och söker mitt ansikte.

I nöden skall de vända sig till mig.

Folkets ånger är falsk

6: 1 "Kom, låt oss vända om till Herren.
Ty han har rivit oss, han skall också hela oss.
Han har slagit oss, han skall också förbinda oss.
2 Han skall om två dagar på nytt göra oss levande,
ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp,
så att vi får leva inför hans ansikte.
3 Låt oss lära känna Herren,
ja, låt oss sträva efter att lära känna honom.
Hans uppgång är så viss som morgonrodnadens,
och han skall komma till oss lik ett regn,
lik ett vårregn som vattnar jorden."
4 Vad skall jag ta mig till med dig, Efraim?
Vad skall jag ta mig till med dig, Juda?
Er kärlek är som morgondis,
lik daggen som tidigt försvinner.
5 Därför har jag utdelat mina hugg genom profeterna
och dräpt dem genom orden från min mun.
Så skall domen över dig stå fram i ljuset.
6 Ty jag har min glädje i kärlek och inte i offer
och i kunskap om Gud mer än i brännoffer.
7 Men dessa har liksom Adam brutit mot förbundet.
Sedan dess har de handlat svekfullt mot mig.
8 Gilead är en stad av ogärningsmän,
den är full av blodspår.
9 Lik rövarskaror som ligger i försåt för människor,
är prästernas hop.
De mördar på vägen till Sikem,
de utför skamliga ting.
10 I Israels hus har jag sett förfärliga ting.
Där bedriver Efraim sin otukt,
och där orenar sig Israel.
11 Också för dig, Juda, är en skördetid bestämd,
när jag åter gör slut på mitt folks fångenskap.

Johannes Uppenbarelse 3:1–13

Brevet till Sardes

1 Skriv till församlingens ängel i Sardes: Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar. Du har namnet om dig att du lever, men du är död. 2 Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö. Ty jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför min Gud. 3 Kom därför ihåg vad du har tagit emot och hört, och håll fast vid det och omvänd dig. Om du inte håller dig vaken skall jag komma som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig. 4 Men du har några få i Sardes som inte har smutsat ner sina kläder, och de skall vandra tillsammans med mig i vita kläder, ty de är värdiga. 5 Den som segrar skall alltså bli klädd i vita kläder, och jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Fader och hans änglar. 6 Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.

Brevet till Filadelfia

7 Skriv till församlingens ängel i Filadelfia: Så säger den Helige och Sanne, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger så att ingen kan öppna. 8 Jag känner dina gärningar. Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga, ty din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn. 9 Se, jag överlämnar åt dig några från Satans synagoga, några som säger att de är judar men inte är det utan ljuger. Jag skall få dem att komma och falla ner inför dina fötter, och de skall förstå att jag har dig kär. 10 Eftersom du har bevarat mitt ord om uthållighet, skall jag bevara dig och rädda dig ur prövningens stund, som skall komma över hela världen och sätta dess invånare på prov. 11 Jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona. 12 Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig lämna det. På honom skall jag skriva min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från min Gud, och mitt eget nya namn. 13 Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.

8 december

St. Louis de Montfort: "Vi gör oss heliga åt både den Heliga Jungfrun och åt Yeshua Kristus: till den mest heliga Jungfrun som det främsta och helt perfekta medlet som Yeshua Kristus valt för att bli ett med oss alla så att också vi blir ett med Honom."

Hosea 7–8:14

Efraims och Samariens ondska

1 När jag vill hela Israel, då avslöjas Efraims missgärning och Samariens ondska.

Ty de handlar svekfullt,
tjuvar gör inbrott
och rövarskaror plundrar på vägarna.

2 I sina hjärtan tänker de inte på
att jag kommer ihåg all deras ondska.

De är nu omgivna av sina egna gärningar,
som är inför mitt ansikte.

3 Med sin ondska gläder de kungen
och med sina lögner furstarna.

4 Alla är de äktenskapsbrytare.

De liknar en ugn, som bagaren värmt upp.

När han har knådat degen upphör han att elda,
till dess att degen har jäst.

5 På vår kungs dag drack sig furstarna febersjuka av vin,
själv räckte han smädarna handen.

6 Ty de kommer honom nära.

Deras hjärtan är som en ugn
när de ligger i försåt.

Hela natten sover deras bagare,

men på morgonen brinner han som en flammande eld.

7 Alla är de heta som en ugn

och de förtär sina domare.

Alla deras kungar har fallit,

ingen bland dem åkallar mig.

8 Efraim blandar sig med andra folk.

Han är som en kaka

som inte har vänts.

9 Främlingar har förtärt hans kraft,

men han förstår det inte.

Trots att han har fått grått hår,

märker han det inte.

10 Israels stolthet vittnar emot honom.

De vänder inte om till Herren, sin Gud,

och söker inte hans hjälp trots allt detta.

11 Efraim har blivit som en dum duva utan förstånd.

De kallar på Egypten,

till Assur går de.

12 Men när de går

kastar jag ut mitt nät över dem,

som om de var fåglar under himlen

skall jag dra ner dem.

Jag skall straffa dem,

så som det är kungjort i deras församling.

13 Ve över dem,

ty de har flytt bort från mig!

Fördärv över dem,

ty de har avfallit från mig!

Jag ville friköpa dem,

men de har talat lögnaktigt mot mig.

14 De ropar inte till mig av hjärtat,

utan klagar på sina bäddar.

De oroar sig för sin säd och sitt vin,

men de vänder sig bort från mig.

15 Det var jag som undervisade dem

och stärkte deras armar,

men de har ont i sinnet mot mig.

16 De vänder om,

men inte till den som är därovan.

De är lika en båge som sviktat.

Deras furstar skall falla genom svärd,
därför att deras tungor är så hätska.
Detta skall bli dem till hån
i Egyptens land.

Israels falska gudstjänst

8:1 Sätt hornet för din mun! Som en örn kommer fienden över Herrens hus, eftersom de har brutit mitt förbund och syndat mot min lag.

2 De ropar till mig:

"Min Gud! Vi känner dig, vi i Israel."

3 Israel har förkastat det som är gott,
därför skall fienden förfölja dem.

4 De valde kungar som inte kom genom mig.
De tillsatte furstar, utan att jag fick veta det.
Av sitt silver och guld gjorde de sig avgudar
till deras egen undergång.

5 Din kalv, Samaria, stinker.

Min vrede är upptänd mot dem.

Hur länge kommer de att vara oförmögna till renhet?

6 Från Israel har kalven kommit.

En konsthantverkare har gjort den,
en gud är den inte.

Den skall krossas till smulor,
Samarias kalv.

7 Vind sår de,

och storm skall de skörda.

Säd skall de inte få.

Deras gröda skall inte ge någon föda,
och om den ger någon
skall främlingar sluka den.

8 Israel blir uppslukad.

De räknas nu bland hednafolken
som ett kärl till ingen glädje.

9 Ty de drog bort till Assur,
likt en vildåsna som går sin egen väg.

Efraim har lejt sig älskare.

10 Men hur de än köpslår bland folken,
skall jag nu samla dem

och låta dem börja en tid av ringhet,
förtryckta av furstarnas kung.
11 Eftersom Efraim har gjort sig
så många altaren för att synda,
skall också hans altaren bli honom till synd.
12 Jag har skrivit mycket till honom
i min undervisning,
men den betraktas som något främmande.
13 Som offergåvor åt mig offrar de kött och äter det,
men Herren gläder sig inte över dem.
Nu skall han komma ihåg deras missgärning
och straffa dem för deras synder.
Till Egypten skall de få vända tillbaka.
14 Eftersom Israel har glömt bort
sin skapare och byggt tempel
och eftersom Juda har uppfört många befästa städer,
skall jag sända en eld mot hans städer
och den skall förtära palatsen i dem.

Johannes Uppenbarelse 3:14–22

Brevet till Laodicea

14 Skriv till församlingens ängel i Laodicea: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, upphovet till Guds skapelse: 15 Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. 16 Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun. 17 Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken. 18 Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skyla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se.

19 Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig. 20 Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. 21 Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans

tron. 22 Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna."

9 december

St. Gregorius av Nyssa: "Gud är inte beroende av någonting i sin skönhet. Hans skönhet är inte begränsad i tid eller i någon form; Han är skönheten i sig själv, genom sig själv, och i Sig själv. Han är evig skönhet – inte något som förändrar sig från en tidpunkt till en annan – Han är konstant densamma, bortom all växling och skiftning, bortom alla tillägg eller förminskningar."

Hosea 9– 10

Straff för Israels synder

1 Gläd dig inte Israel så att du jublar som folken.

I trolös avfällighet har du övergivit din Gud.

Du har älskat en skökas lön
på alla sädeslogar.

2 Logen och vinpressen skall inte föda dem,
och vinet skall slå fel för dem.

3 De skall inte få bo i Herrens land.

Efraim måste vända tillbaka till Egypten,
och i Assyrien skall de tvingas äta oren mat.

4 De skall inte få offra vin som drickoffer åt Herren
och deras slaktoffer skall ej glädja honom.

Dessa skall vara för dem som sorgebröd,
alla som äter av det skall bli orena.

Ty deras bröd är endast för dem själva
och det kommer inte in i Herrens hus.

5 Vad skall ni göra på högtidsdagen,
på Herrens festdag?

6 Se, även om de kommer undan förödelsen
samlar Egypten ihop dem,
och Memfis får begrava dem.

Deras åtråvärda silver skall nässlor ta i besittning,
törne skall växa i deras hyddor.

7 De kommer, bestraffningens dagar,
de kommer, vedergällningens dagar,
Israel skall märka det.

Som en dåre står då profeten,
som en vansinnig är då Andens man
för din stora missgärnings skull,
ty stor har din fiendskap varit.

8 Profeten är Guds väktare över Efraim,
men snaror väntar honom på alla hans vägar
och fiendskap i hans Guds hus.

9 I djupt fördärv har de sjunkit,
nu som i Gibeas dagar.

Men han kommer ihåg deras missgärning,
han bestraffar deras synder.

10 Som druvor i öknen fann jag Israel.
Jag såg era fäder
som förstlingsfrukter på ett fikonsträd,
då det börjar bära frukt.

Men de gick till Baal-Peor
och invigde sig åt skammens gud,
och de blev vidriga, lika den de älskade.

11 Efraims härlighet skall flyga bort som en fågel.
Ingen skall där föda barn eller gå havande,
ingen bli fruktsam.

12 Och även om de föder upp barn,
skall jag ta dessa ifrån dem,
så att ingen människa blir kvar.

Ja, ve dem när jag vänder mig ifrån dem!

13 Efraim är vad jag har sett Tyrus vara,
en plantering på ängen.

Men Efraim skall tvingas föra ut sina barn
till den som dräper dem.

14 Ge dem, Herre,

vad du bör ge dem.

Ge dem ofruktsamma moderliv

och bröst som inte ger di.

15 All deras ondska finns i Gilgal,

det var där jag fick hat till dem.

För deras onda gärningars skull

skall jag driva ut dem ur mitt hus.

Jag skall inte längre bevisa dem kärlek,

alla deras furstar är upproriska.

16 Efraim är slagen,

deras rot förtorkad,

de skall inte bära frukt.

Även om de föder barn,

skall jag döda deras kära livsfrukt.

17 Min Gud skall förkasta dem,

ty de har inte lyssnat på honom.

De skall bli flyktingar bland hednafolken.

Israels synder och fångenskap

10: 1 Israel var en frodig vinstock som bar frukt.

Men ju mer frukt han fick,

dess fler altaren byggde han åt sig.

Ju bättre det gick hans land,

desto finare stoder reste han.

2 Deras hjärta är delat,

nu skall de lida sitt straff.

Han skall själv bryta ner deras altaren

och förstöra deras stoder.

3 Nu skall de säga:

"Vi har ingen kung,

ty vi fruktar inte Herren.

Och en kung, vad skulle han kunna göra för oss?"

4 De talar tomma ord,

de svär falska eder och sluter förbund,

och domen skjuter upp

som en giftig planta ur markens fåror.

5 De som bor i Samaria

är rädda för kalven i Bet-Aven.

Folket skall sörja över den,

avgudaprästerna skall darra,

eftersom dess härlighet

skall föras bort i fångenskap.
6 Också han själv skall föras till Assyrien
som en gåva åt den store kungen.
Skam skall Efraim själv få,
Israel skall komma på skam med sina planer.
7 Samariens kung skall försvinna
som en pinne på vattnet.
8 Ödelagda blir Avens offerhöjder,
Israels synd.
Törne och tistel skall skjuta upp
på deras altaren.
Då skall man säga till bergen: "Göm oss"
och till höjderna: "Fall över oss."
9 Israel, ända sedan Gibeas dagar har du syndat.
Där trädde de upp
utan att kriget mot brottslingarna nådde dem i Gibe.
10 När jag vill
kommer jag att tukta dem.
Folken skall samlas mot dem
när jag binder dem vid deras dubbla synd.
11 Efraim är en inkörd kviga,
som gärna vill tröska.
Men jag skall lägga ett ok
över hennes vackra nacke.
Jag skall spänna för Efraim,
Juda skall plöja,
Jakob skall harva.
12 Så åt er i rättfärdighet,
skörda efter kärlekens bud,
bryt er ny mark.
Det är tid att söka Herren,
till dess han kommer och lär er rättfärdighet.
13 Ni har plöjt ogudaktighet,
ni har skördat orättfärdighet,
ni har ätit lögnens frukt.
Ty du har förlitat dig på din egen väg,
på dina många hjältar.
14 Stridslarm skall uppstå bland dina stammar,
och alla dina befästningar skall ödeläggas,
så som Bet-Arbel ödelades av Salman#

Salman syftar på den assyriske kungen Salmaneser, 2 Kung 17:1-6.
på stridens dag,
då man krossade både mödrar och barn.
15 Sådant skall Betel tillfoga er
för er stora onskas skull.
När morgonrodnaden går upp är det förbi,
förbi med Israels kung!

Johannes Uppenbarelse 4

Den himmelska synen

1 Därefter såg jag, och se, en dörr stod öppen i himlen, och den röst jag först hade hört tala till mig, som en basun, sade: "Kom hit upp, så skall jag visa dig vad som måste ske härnäst." 2 Genast kom jag i Anden, och se, en tron stod i himlen och någon satt på tronen. 3 Och han som satt på den såg ut som en sten av jaspis och karneol, och en regnbåge som en smaragd omgav tronen. 4 Runt omkring tronen stod tjugofyra troner, och på dessa troner satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder och med kronor av guld på huvudet. 5 Och från tronen kom det ut blixtar, då och åska, och framför tronen brann sju facklor, det är Guds sju andar. 6 Framför tronen låg liksom ett hav av glas, klart som kristall. Mitt för tronen och runt om den stod fyra väsen, som hade fullt med ögon framtill och baktill. 7 Det första väsendet liknade ett lejon, det andra en ung tjur, det tredje hade ett ansikte som en människa, och det fjärde liknade en flygande örn. 8 Vart och ett av de fyra väsendena hade sex vingar, och de hade fullt med ögon, runt om och på insidan av vingarna. Dag och natt säger de utan uppehåll:

"Helig, helig, helig är Herren Gud,
den Allsmäktige, han som var och som är
och som kommer."

9 Och när dessa väsen prisar, ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheternas evigheter, 10 då faller de tjugofyra äldste ner inför honom som sitter på tronen och tillber honom som lever i evigheternas evigheter. De lägger ner sina kronor inför tronen och säger:

11 "Du, vår Herre och Gud, är värdig att ta emot pris, ära och makt, ty du har skapat allt. Genom din vilja kom det till och blev skapat."

10 december

St. Efraim Syriern: "Välsignad är Han som våra munnar inte kan prisa på ett adekvat sätt, då Hans gåvor är för stora för alla talares förmågor; inte heller kan någon mänsklig intelligens riktigt prisa Hans godhet. För hur vi än lovar Honom är det för lite. Men då det är meningslöst att bara vara tyst och hålla igen oss själva, må våra svagheter ursäkta vår lovsång."

Hosea 11–12

Guds hjärtelag mot det upproriska Israel

1 När Israel var ung fick jag honom kär,
och ut ur Egypten kallade jag min son.
2 Men ju mer de har blivit kallade,
desto mer har de dragit sig undan.
Åt baalerna offrar de
och åt de uthuggna bilderna tänder de rökelse.
3 Ändå var det jag som lärde Efraim att gå
och som tog dem upp i mina armar.
Men de förstod inte att jag ville hela dem.
4 Med lena band drog jag dem,
med kärlekens band,
jag var för dem lik en
som lättar oket över deras nackar,
jag böjde mig ner till dem och gav dem mat.
5 De skall inte få vända tillbaka till Egyptens land
utan Assur skall bli deras kung,
eftersom de vägrade att omvända sig.

6 Svärdet skall rasa i deras städer
och förstöra deras bommar
och frossa omkring sig för deras onda planers skull.
7 Mitt folk är benäget till otrohet mot mig,
och hur mycket man än kallar dem till den som är därovan,
upphöjer ändå ingen honom.
8 Hur skall jag kunna överge dig, Efraim?
Skall jag lämna dig, Israel?
Hur skall jag kunna göra med dig som med Adma
och låta det gå dig som Sebojim?
Mitt hjärta vänder sig i mig,
all min barmhärtighet vaknar.
9 Jag vill inte låta dig känna min brinnande vrede,
jag vill inte på nytt ödelägga Efraim.
Ty jag är Gud
och inte en människa,
helig är jag ibland er,
och med vrede vill jag ej komma.
10 Herren skall de följa,
och han skall ryta som ett lejon,
ja, han skall ryta
och barnen skall med bävan samlas västerifrån.
11 Likt fåglar skall de med bävan komma från Egypten
och som duvor från Assurs land.
Och jag skall låta dem bo i sina hus, säger Herren.
Israels synd
12 Efraim har omgett mig med lögn,
Israels hus med svek.
Juda är ännu trolös mot Gud,
mot den Allraheligaste, den Trofaste.

12 1 Efraim jagar efter vind, hela dagen far han efter östanväder,
lögn och våld tilltar.
Med Assur sluter de förbund,
och olja förs till Egypten.
2 Men Herren skall gå till rätta med Juda
och bestraffa Jakob efter hans vägar.
Efter hans gärningar skall han vedergälla honom.
3 I moderlivet grep han sin bror i hälen,
när han blivit man kämpade han med Gud.

4 Ja, han kämpade med ängeln
och vann seger,
han grät och bad honom om nåd.
I Betel mötte han honom,
och där talade han med oss,
5 Herren, härskarornas Gud,
Herren är hans namn.
6 Så vänd om till din Gud,
håll fast vid kärlek och rätt
och vänta ständigt på din Gud.
7 Handlaren har falsk våg i sin hand
och älskar orätt vinning.
8 Efraim säger: "Jag har förvisso blivit rik,
jag har skaffat mig en förmögenhet.
I allt mitt hårda arbete
skall man inte finna någon orätt,
något som är synd."
9 Jag är Herren, din Gud,
alltsedan du var i Egyptens land.
Jag skall på nytt låta dig bo i tält
liksom vid era högtidsdagar.
10 Jag har talat till profeterna,
jag har givit dem många syner,
och genom profeterna har jag talat i liknelser.
11 Är Gilead ett ogärningsnäste?
Då skall de bli till intet.
Offrar de tjurar i Gilgal?
Då skall deras altaren bli stenrösen
längs åkerns plogfåror.
12 Jakob flydde till Arams land,
Israel tjänade för en kvinna,
för en kvinnas skull vaktade han hjorden.
13 Genom en profet förde Herren Israel upp ur Egypten,
och genom en profet blev folket bevarat.
14 Efraim har uppväckt bitter vrede.
Hans Herre skall låta hans blodskulder drabba honom
och låta hans smädelser falla tillbaka på honom själv.

Johannes Uppenbarelse 5:1–11

Den himmelska synen

1 Därefter såg jag, och se, en dörr stod öppen i himlen, och den röst jag först hade hört tala till mig, som en basun, sade: "Kom hit upp, så skall jag visa dig vad som måste ske här efter." 2 Genast kom jag i Anden, och se, en tron stod i himlen och någon satt på tronen. 3 Och han som satt på den såg ut som en sten av jaspis och karneol, och en regnbåge som en smaragd omgav tronen. 4 Runt omkring tronen stod tjugofyra troner, och på dessa troner satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder och med kronor av guld på huvudet. 5 Och från tronen kom det ut blixtar, dån och åska, och framför tronen brann sju facklor, det är Guds sju andar. 6 Framför tronen låg liksom ett hav av glas, klart som kristall. Mitt för tronen och runt om den stod fyra väsen, som hade fullt med ögon framtill och baktill. 7 Det första väsendet liknade ett lejon, det andra en ung tjur, det tredje hade ett ansikte som en människa, och det fjärde liknade en flygande örn. 8 Vart och ett av de fyra väsendena hade sex vingar, och de hade fullt med ögon, runt om och på insidan av vingarna. Dag och natt säger de utan uppehåll:

"Helig, helig, helig är Herren Gud,
den Allsmäktige, han som var och som är
och som kommer."

9 Och när dessa väsen prisar, ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheternas evigheter, 10 då faller de tjugofyra äldste ner inför honom som sitter på tronen och tillber honom som lever i evigheternas evigheter. De lägger ner sina kronor inför tronen och säger:

11 "Du, vår Herre och Gud, är värdig att ta emot
pris, ära och makt, ty du har skapat allt.
Genom din vilja kom det till och blev skapat."

11 december

St.Påven Damasus I: "Han som går på vattnet och kunde lugna de bittra vågorna, Han som ger liv åt jordens döende frön; Han som kunde lösa dödens bojar och som efter tre dagar av mörker kunde resa upp Lazarus till den övre världen åt sin syster Martha: Han kommer att resa upp även mig från jorden, det är min tro."

Hosea 13–14

Israels avguderi och otacksamhet

1 När Efraim talade skälvde man.
Han upphöjde sig själv i Israel.
Men han ådrog sig skuld genom Baal och dog.
2 Ändå fortsätter de att synda.
De gjuter avgudabilder åt sig av sitt silver,
avgudar efter sitt eget förstånd,
alltsammans verk av konsthantverkare.
Folk säger om dem:
"De som offrar människor må kyssa kalvar."
3 Därför skall de bli lika morgondis,
lika daggen som tidigt försvinner,
lika agnar som blåser bort från tröskplatsen
och lika rök ur en skorsten.
4 Jag är Herren, din Gud,
alltsedan du var i Egyptens land.
Du skall inte veta av någon annan Gud än mig,
och ingen annan frälsare finns än jag.
5 Det var jag som vårdade dig i öknen,
i den brännande torkans land.
6 Men ju bättre bete de fick,
desto mättare blev de,
och när de var helt mätta,
blev deras hjärtan högmodiga,
och så glömde de mig.
7 Då blev jag för dem som ett lejon,
lik en leopard lurar jag vid vägen.
8 Jag kommer över dem som en björninna
som har berövats sina ungar.

Jag river sönder det som omger deras hjärtan,
och jag slukar dem på platsen som en lejoninna.
Markens vilddjur skall slita dem i stycken.

9 Det är ditt fördärv, Israel,
att du är emot mig, din hjälp.

10 Var är din kung?

Var finns den som skulle rädda dig i alla dina städer?

Och var är dina domare, om vilka du sade:

Ge mig en kung och furstar?

11 Jag gav dig en kung i min vrede,
och i min förbittring tar jag bort honom.

12 Efraims missgärning är samlad som i en pung,
och hans synd är förvarad.

13 Födslovånda skall komma över honom.

Men han är en oförståndig son,
som inte vill komma ut ur moderlivet när tiden är inne.

14 Från dödsrikets våld skall jag friköpa dem,
från döden skall jag återlösa dem.

Du död, var är dina plågor?

Du dödsrike, var är din ödeläggelse?

Ånger är fördold för mina ögon.

15 Bäst han står där frodig bland sina bröder,
skall en östanvind komma, ett Herrens väder
som stiger upp från öknen.

Då skall hans brunn torka upp
och hans källa sina ut.

Den vinden rövar bort skatten
av alla dyrbara föremål.

14: 1 Samaria skall stå med skuld, ty hon har varit upprorisk mot sin
Gud. Invånarna skall falla för svärd,
deras späda barn skall bli krossade,
deras havande kvinnor uppristade.

Kallelse till omvändelse och löfte om nåd

2 Vänd om, Israel, till Herren, din Gud,
ty genom din missgärning har du kommit på fall.

3 Tag med er ord

och vänd åter till Herren.

Säg till honom:

"Förlåt oss alla våra synder
och tag nådigt emot oss.
Då skall vi prisa dig med våra läppar.
4 Assur kan inte rädda oss,
vi skall inte mer sitta upp på stridshästar.
Vi skall aldrig mer säga:
'Vår Gud' till våra händers verk.
Ty hos dig finner den faderlöse barmhärtighet."
5 Jag vill hela dem från deras avfall,
jag vill älska dem av fri vilja,
ty min vrede har vänt sig ifrån dem.
6 Jag skall bli som dagg för Israel,
han skall blomstra som en lilja,
han skall skjuta rötter som Libanon.
7 Hans avkomlingar skall breda ut sig,
han skall bli lik ett olivträd i fägring,
han skall dofta som Libanon.
8 De som bor i hans skugga skall återvända.
De skall odla säd
och grönska som vinstockar.
Minnet av honom skall vara som Libanons vin.
9 Efraim, vad har jag mer med avgudar att skaffa?
Jag skall bönhöra honom och ta mig an honom.
Jag är som en grönskande cypress,
hos mig finner du din frukt.
10 Den som är vis förstår detta,
den som är förståndig besinnar det.
Ty Herrens vägar är rätta,
och på dem vandrar de rättfärdiga,
men överträdarna kommer där på fall.

Johannes Uppenbarelse 5:11–14

11 Och jag såg, och jag hörde rösten av många änglar runt omkring
tronen och väsendena och de äldste. Deras antal var tiotusen gånger
tiotusen och tusen gånger tusen. 12 Och de sade med hög röst:
"Lammet, som blev slaktat, är värdigt att ta emot

makten, rikedomerna och visheten, kraften och äran,
härligheten och tacksägelsen."

13 Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet,
ja, allt som finns i dem hörde jag säga:

"Honom som sitter på tronen, honom och Lammet,
tillhör tacksägelsen och priset, äran och makten
i evigheternas evigheter."

14 Och de fyra väsendena sade: "Amen". Och de äldste föll ner och
tillbad.

12 december

John Henry Newman: "Den andra Eva, Guds Moder, har ett vapen: bönen."

Joel 1-2

Guds dom genom gräshoppor

1 Herrens ord, som kom till Joel, Petuels son.

2 Hör detta, ni äldste,
lyssna, alla ni som bor i landet.

Har något sådant skett i era dagar
eller under era fäders tid?

3 Det här skall ni berätta för era barn,
era barn skall säga det till sina barn,
och deras barn till ett kommande släkte.

4 Det som blev kvar efter gräsnagarna
åt gräshopporna upp,
det som blev kvar efter gräshopporna

åt gräsbitarna upp,
och det som blev kvar efter gräsbitarna
åt gräsätarna upp.

5 Vakna upp, ni som är druckna, och gråt,
jämra er, ni alla som dricker vin,
över att druvsaften har tagits bort från er mun.

6 Ty ett hednafolk har dragit upp över mitt land,
ett mäktigt folk som ingen kan räkna,
med tänder som ett lejon
och kindtänder som en lejoninna.

7 De har ödelagt min vinstock
och förstört mitt fikonsträd,
skalat dem nakna och kastat bort barken,
vita har grenarna lämnats.

8 Klaga likt en brud som bär sorgdräkt
efter sin ungdoms brudgum.

9 Matoffer och drickoffer har tagits bort
från Herrens hus,
prästerna, Herrens tjänare, sörjer.

10 Fältet är ödelagt,
marken sörjer,
ty säden är förstörd.

Det nya vinet har torkat bort,
och oljan har sinat.

11 Stå med skam, ni jordbrukare,
jämra er, ni vinodlare,
över vetet och över kornet,
ty skörden på fälten är förstörd.

12 Vinstocken är förtorkad
och fikonsträdet har vissnat,
granatträdet, palmen och äppelträdet,
ja, alla träd på marken har torkat bort,
glädjen har vissnat bort från människors barn.

13 Kläd er i säcktyg och klaga, ni präster,
jämra er, ni som tjänar vid altaret.

Gå in och sitt i säcktyg hela natten,
ni min Guds tjänare,
ty matoffer och drickoffer finns inte längre i er Guds hus.

14 Pålys en helig fasta,
lys ut en högtidsförsamling.

Samla de äldste,
samla alla som bor i landet,
till Herrens, er Guds, hus,
och ropa till Herren.
15 Ve oss, vilken dag!
Ty Herrens dag är nära,
som förödelse från den Allsmäktige kommer den.
16 Har inte vårt levebröd tagits bort
inför våra ögon,
glädje och fröjd
från vår Guds hus?
17 Utsädet ligger förtorkat
under klumpar av jord,
förrådshusen står öde
och ladorna förfaller,
ty säden har torkat bort.
18 Hur stönar inte boskapen!
Kreaturshjordarna irrar omkring,
de finner inget bete.
Även fårhjordarna går under.
19 Till dig, Herre, ropar jag,
ty en eld
har förtärt betet i öknen
och en eldslåga
har förbränt träden på marken.
20 Också de vilda djuren
längtar efter dig,
ty vattenbäckarna har torkat ut
och en eld
har förtärt betet i öknen.

Herrens dag

2: 1 Blås i horn på Sion, låt larmet ljuda på mitt heliga berg,
så att alla som bor i landet darrar.
Ty Herrens dag kommer,
ja, den är nära,
2 en dag av mörker och tjocka,
en dag av moln och dimma.
Likt en gryning som breder ut sig över bergen
kommer ett stort och mäktigt folk,

vars like inte har funnits
och aldrig skall uppstå igen
under kommande slakten.

3 Framför dem går en förtärande eld,
bakom dem en förbrännande låga.
Som Edens lustgård låg landet framför dem,
bakom dem är öde öken.
Undan dem finns ingen räddning.

4 De liknar hästar,
som stridshästar rusar de i väg.

5 Med ett ljud som av vagnar
spränger de fram över bergens toppar,
med ett dån som av eld
när den förtär strå.

De är som ett mäktigt folk,
ordnat till strid.

6 Inför dem grips folken av ångest,
alla ansikten skiftar färg.

7 Som hjältar jagar de i väg,
likt stridsmän stiger de upp på murarna.
Var och en går sin väg rakt fram,
ingen viker av från sin stråt.

8 Den ene tränger inte den andre,
var och en går sin givna bana.

Mitt igenom vapnen störtar de fram
utan att hejdas.[#]
utan att hejdas Grundtextens innebörd är osäker.

9 De stormar in i staden,
rusar fram på murarna,
klättrar upp på husen,
går in genom fönstren som tjuvar.

10 Inför dem darrar jorden,
himlen bävar,
solen och månen förmörkas,
stjärnorna mister sitt sken.

11 Herren låter sin röst höras
framför sin här.
Mycket stort är hans härläger,
stark är den som utför hans order.
Ty stor är Herrens dag

och mycket fruktansvärd.
Vem kan uthärda den?
Kallelse till omvändelse
12 Men nu, säger Herren,
vänd om till mig av hela ert hjärta,
med fasta, gråt och klagan.
13 Riv sönder era hjärtan, inte era kläder,
och vänd om till Herren, er Gud.
Ty nådig och barmhärtig är han,
sen till vrede och stor i nåd,
och han ångrar det onda.
14 Vem vet, kanske vänder han om och ångrar sig
och lämnar en välsignelse kvar efter sig
till matoffer och drickoffer
åt Herren, er Gud.
15 Blås i horn på Sion,
pålys en helig fasta,
lys ut en helig sammankomst.
16 Samla folket,
helga församlingen,
kalla samman de äldste,
samla de små barnen,
också dem som diar vid bröstet.
Må brudgummen komma ut ur sin kammare
och bruden ut ur sitt gemak.
17 Må prästerna, Herrens tjänare,
gråta mellan förhuset och altaret och säga:
"Herre, skona ditt folk
och låt inte din arvedel hånas
och bli till en nidvisa bland hednafolken.
Varför skulle man få säga bland folken:
Var är nu ert Gud?"

Herrens svar

18 Då fylldes Herren av nitälskan för sitt land,
och han förbarmade sig över sitt folk.
19 Herren svarade och sade till sitt folk:
Se, jag skall sända er
säd och vin och olja,
så att ni blir mätta.

Och jag skall inte längre
låta hednafolken förakta er.
20 Fienden från norr
skall jag driva långt bort ifrån er,
jag skall driva ut honom till ett torrt och öde land,
hans förtrupp till havet i öster
och hans eftertrupp till havet i väster.
Stank skall stiga upp från honom,
ja, vedervärdig lukt skall stiga upp från honom,
ty stora ting har han gjort.
21 Frukta inte, du land,
utan fröjda dig och gläds,
ty stora ting har Herren gjort.
22 Frukta inte, ni djur på fältet,
ty betesmarkerna i öknen grönskar,
och träden bär sin frukt,
fikonsträden och vinstockarna
ger sin rikedom.
23 Fröjda er, ni Sions barn,
var glada i Herren, er Gud,
ty han har givit er Läraren#
Läraren Annan översättning: "höstregnet".
som ger rättfärdighet.
Han skall låta rikligt med regn komma ner över er,
både höstregn och vårregn som tidigare.
24 Så skall logarna fyllas med säd
och pressarna flöda över av vin och olja.
25 Jag skall ersätta er för de årsgrödor
som åts upp av gräshopporna och gräsbitarna,
av gräsätarna och gräsgnagarna,
den stora här som jag sände ut mot er.
26 Ni skall äta och bli mätta,
och ni skall lova Herrens, er Guds, namn,
hans som har handlat så underbart med er,
och mitt folk skall aldrig mer komma på skam.
27 Ni skall förstå att jag är mitt i Israel,
att jag är Herren, er Gud, och ingen annan.
Och mitt folk skall aldrig komma på skam.
28 Och det skall ske därefter
att jag skall utgjuta min Ande över allt kött.

Era söner och era döttrar skall profetera,
era gamla män skall ha drömmar,
era unga män skall se syner.

29 Också över tjänare och tjänarinnor
skall jag i de dagarna utgjuta min Ande.

30 Och jag skall låta tecken synas
på himlen och på jorden:
blod, eld och rökpelare.

31 Solen skall vändas i mörker
och månen i blod,
innan Herrens dag kommer,
den stora och fruktansvärda.

32 Och det skall ske
att var och en som åkallar Herrens namn
skall bli frälst.

Ty på Sions berg och i Jerusalem
skall det finnas en räddad skara så som Herren har sagt,
bland kvarlevan som Herren kallar.

Johannes Uppenbarelse 6

De sex första sigillen bryts

1 Och jag såg när Lammet bröt det första av de sju sigillen, och jag
hörde ett av de fyra väsendena säga med en röst som åskan: "Kom!" 2 Jag
såg, och se: en vit häst, och han som satt på den hade en båge. Åt
honom gavs en segerkrans, och han drog ut som segerherre, för att
segra.

3 Och när Lammet bröt det andra sigillet, hörde jag det andra väsendet
säga: "Kom!" 4 Då kom en annan häst ut, en eldröd, och åt honom som
satt på den gavs makt att ta bort freden från jorden och få människor att
slakta varandra. Och ett stort svärd gavs åt honom.

5 När Lammet bröt det tredje sigillet, hörde jag det tredje väsendet
säga: "Kom!" Och jag såg, och se: en svart häst, och han som satt på den
hade en våg i handen. 6 Och jag hörde liksom en röst mitt ibland de fyra
väsendena säga: "Ett mått#
mått Grek. "choenix". Se Sakupplysning.

vete för en denar, och tre mått korn för en denar, och oljan och vinet får du inte skada."

7 När Lammet bröt det fjärde sigillet, hörde jag det fjärde väsendets röst säga: "Kom!" 8 Och jag såg, och se: en gulblek häst. Och han som satt på den hette Döden, och helvetet#

helvetet Grek. Hades.

följde efter honom. Och åt dem gavs makt över en fjärdedel av jorden, makt att döda med svärd och med svält och med pest och genom jordens vilda djur.

9 När Lammet bröt det femte sigillet, såg jag under altaret deras själar som hade blivit slaktade för Guds ords skull och för det vittnesbörd som de hade. 10 De ropade med hög röst: "Herre, du som är helig och sannfärdig, hur länge skall det dröja, innan du dömer jordens invånare och utkräver hämnd för vårt blod?" 11 Och åt var och en av dem gavs en vit klädnad, och de blev uppmanade att vara stilla ännu en liten tid, tills antalet av deras medtjänare och bröder, som skulle dödas liksom de, hade blivit fullt.

12 Och jag såg när Lammet bröt det sjätte sigillet. Då blev det en stor jordbävning. Solen blev svart som en sorgdräkt,#

sorgdräkt Ordagrant: "hårsäck". En sådan grov, svart dräkt bars av sörjande och av profeter och botpredikanter (Matt 11:21 och Upp 11:3). och hela månen blev som blod. 13 Himlens stjärnor föll ner på jorden, som när ett fikonsträd faller sina omogna frukter, när det skakas. 14 Och himlen försvann som när en bokrulle rullas ihop, och alla berg och öar flyttades från sin plats. 15 Kungarna på jorden, stormännen och härförarna, de rika och de mäktiga, alla slavar och fria, gömde sig i hålor och bland bergsklyftor, 16 och de sade till bergen och klipporna: "Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. 17 Ty deras vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?"

13 december

St. Lucia: "De som har rena hjärtan är den Helige Andes tempel."

Joel 3

Guds dom över Israels fiender

1 Ty se, i de dagarna och på den tiden,
när jag gör slut på

Judas och Jerusalems fångenskap,

2 skall jag samla alla hednafolk

och föra dem ner till Josafats#

Josafat betyder " Herren håller dom".

dal.

Där skall jag hålla dom över dem

för mitt folks, min arvedel Israels, skull,

som de har förskingrat bland hednafolken.

De har delat mitt land

3 och kastat lott om mitt folk.

En sköka betalade de med en pojke,

och en flicka sålde de för vin som de drack upp.

4 Och du Tyrus och du Sidon, och ni Filisteens alla trakter, vad vill ni

mig? Vill ni vedergälla mig för något? Om ni vill hämnas på mig, skall jag

snabbt och med hast låta er hämnd vända tillbaka över era egna

huvuden, 5 eftersom ni har tagit mitt silver och mitt guld och fört det

dyrbaraste jag ägde in i era tempel. 6 Folket i Juda och Jerusalem har ni

sålt till grekerna för att de skulle sändas bort från sitt land. 7 Se, jag

skall väcka upp dem från den ort dit ni har sålt dem, och det ni har gjort

skall jag låta komma över era egna huvuden. 8 Jag skall sälja era söner

och döttrar till folket i Juda och de skall sälja dem till sabeerna, (ett folk i

sydvästra Arabien) ett folk långt bort i fjärran land. Ty så har Herren

talat.

9 Ropa ut detta bland hednafolken,

kalla till helig strid.

Väck upp hjältarna,

låt alla krigsmän komma och rycka fram.
10 Smid era plogbillar till svärd
och era vingårdsknivar till spjut.
Låt den svage säga: "Jag är stark."
11 Skynda er att komma,
alla ni hednafolk häromkring,
och församla er.
Sänd, Herre, dina hjältar dit ner.
12 Låt hednafolken resa sig och dra ut
till Josafats dal,
ty där skall jag sitta till doms
över alla hednafolk häromkring.
13 Låt lien gå, ty skörden är mogen.
Kom och trampa, ty pressen är full,
presskaren flödar över,
ty deras ondska är stor.
14 Det är skaror på skaror i Domens dal,
ty Herrens dag är nära i Domens dal.
15 Solen och månen förmörkas,
och stjärnorna mister sitt sken.
16 Herren ryter från Sion,
från Jerusalem låter han sin röst höras,
så att himlen och jorden bävar.
Men Herren är en tillflykt för sitt folk,
ett skydd för Israels barn.
17 Och ni skall förstå att jag är Herren, er Gud,
som bor på Sion, mitt heliga berg.
Jerusalem skall vara heligt,
och främlingar skall inte mer ta vägen genom henne.
18 Och det skall ske på den tiden
att bergen skall drypa av druvsaft
och höjderna flöda av mjölk.
Alla bäckar i Juda
skall flöda av vatten.
En källa skall utgå från Herrens hus
och vattna Akaciedalen.
19 Egypten skall bli en ödemark
och Edom en öde öken,
därför att de har brukat våld mot Juda folk
och utgjutit oskyldigt blod i deras land.

20 Juda skall vara bebott för alltid
och Jerusalem från släkte till släkte.
21 Jag skall utplåna deras blodskulder,
dem som jag inte redan har utplånat.
Herren bor på Sion.

Johannes Uppenbarelse 7:1–8

De etthundrafyrtiofyra tusen

1 Sedan såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla tillbaka jordens fyra vindar, så att ingen vind skulle blåsa över jorden eller över havet eller mot något träd. 2 Och jag såg också en annan ängel med den levande Gudens sigill stiga upp från öster. Han ropade med hög röst till de fyra änglarna som hade fått makt att skada jorden och havet: 3 "Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har satt sigill på vår Guds tjänare, på deras pannor." 4 Och jag hörde antalet av dem som var försedda med sigill: etthundrafyrtiofyra tusen ur Israels alla stammar, 5 av Juda stam tolv tusen försedda med sigill, av Rubens stam tolv tusen, av Gads stam tolv tusen, 6 av Asers stam tolv tusen, av Naftalis stam tolv tusen, av Manasses stam tolv tusen, 7 av Simeons stam tolv tusen, av Levis stam tolv tusen, av Isaskars stam tolv tusen, 8 av Sebulons stam tolv tusen, av Josefs stam tolv tusen och av Benjamins stam tolv tusen försedda med sigill.

14 december

St. Johannes av Korset: "Gud finner mer behag i en enda liten handling som görs i hemlighet utan behov av att det blir känt för andra, än i tusen handlingar som görs i behovet av att bli känd för dem."

Amos 1–2

1 Ord av Amos, en av herdarna från Tekoa. Detta är vad han skådade angående Israel, när Ussia var kung i Juda och Jerobeam, Joas son, var kung i Israel, två år före jordbävningen.

2 Han sade:

Herren skall ryta från Sion,
från Jerusalem skall han låta höra sin röst.

Då skall herdarnas betesmarker sörja,
Karmels höjd skall torka bort.

Profetia om Damaskus

3 Så säger Herren:

För tre överträdelser av Damaskus, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:

De har ju tröskat Gilead
med sina tröskvagnar av järn.

4 Jag skall sända en eld mot Hazaels hus,
och den skall förtära Ben-Hadads palats.

5 Jag skall bryta sönder bommarna i Damaskus
och utrota dem som bor i Bikat-Aven
och den som bär spiran i Bet-Eden.

Arams folk skall föras bort till Kir,
säger Herren.

Profetia om Gaza

6 Så säger Herren:

För tre överträdelser av Gaza, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:

De har ju fört bort allt folket som fångar
och överlämnat dem åt Edom.

7 Jag skall sända en eld mot Gazas murar,
och den skall förtära dess palats.

8 Jag skall utrota dem som bor i Asdod
och den som bär spiran i Askelon.

Jag skall vända min hand mot Ekron,
så att filisteernas kvarleva går under,
säger Herren, Herren.

Profetia om Tyrus

9 Så säger Herren:

För tre överträdelser av Tyrus, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:

De har ju överlämnat allt folket som fångar åt Edom
utan att tänka på sitt brödraförbund.

10 Jag skall sända en eld mot Tyrus murar,
och den skall förtära dess palats.

Profetia om Edom

11 Så säger Herren:

För tre överträdelser av Edom, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:

Han har ju förföljt sin bror med svärd
och förkvävt all barmhärtighet,
han har utan uppehåll låtit sin vrede rasa
och ständigt hållit fast vid sin förbittring.

12 Jag skall sända en eld mot Teman,
och den skall förtära Bosras palats.

Profetia om Ammon

13 Så säger Herren:

För tre överträdelser av Ammons folk, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:

De har ju ristat upp havande kvinnor i Gilead
när de ville utvidga sitt område.

14 Jag skall tända upp en eld mot Rabbas murar,
och den skall förtära dess palats
under härskri på stridens dag,
under storm på ovädrets dag.

15 Deras kung skall vandra bort i fångenskap,
han själv och hans furstar med honom,
säger Herren.

Profetia om Moab

2: 1 Så säger Herren: För tre överträdelser av Moab, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:

Han har ju förbränt benen efter Edoms kung till kalk.

2 Jag skall sända en eld mot Moab,
och den skall förtära Keriots palats.

Moab skall dö under stridslarm,
under härskri vid basuners ljud.

3 Den som är domare skall jag utrota ur landet
och alla furstarna skall jag dräpa tillsammans med honom,
säger Herren.

Profetia om Juda

4 Så säger Herren:

För tre överträdelser av Juda, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:

De har ju förkastat Herrens lag
och inte hållit hans stadgar
utan låtit förleda sig av sina löngudar
som deras fäder hade följt.

5 Jag skall sända en eld mot Juda,
och den skall förtära Jerusalems palats.

Profetia om Israel

6 Så säger Herren:

För tre överträdelser av Israel, ja fyra,
skall jag inte ta tillbaka mitt beslut:
De säljer ju den rättfärdige för pengar
och den fattige för ett par skor.

7 Ty de längtar efter att se stoft på de hjälplösas huvuden
och kränker rätten för de ödmjuka.

Far och son går till samma flicka
för att vanhelga mitt heliga namn.

8 På kläder som tagits i pant
sträcker de ut sig vid varje altare,
och bötfälldas vin dricker de
i sin Guds hus.

9 Det var jag som förgjorde amoreerna för dem,
ett folk så högre som cedrar
och så väldigt som ekar.

Jag förgjorde deras frukt upptill
och deras rötter nertill.

10 Det var jag som förde er upp från Egyptens land
och som ledde er i öknen i fyrtio år
för att ni skulle ta amoreernas land i besittning.

11 Bland era söner väckte jag upp profeter,
bland era unga män nasirer.

Är det inte så, ni Israels barn?
säger Herren.

12 Men ni gav nasirerna vin att dricka,

och profeterna befallde ni:

Profetera inte!

13 Se, jag skall pressa ner er

så som en vagn pressar ner

när den är fullastad med kärvar.

14 Då skall inte den snabbe finna någon tillflyktsort,

den starke inte ha någon nytta av sin kraft

och hjälten inte kunna rädda sitt liv.

15 Då kan bågskytten inte hålla stånd,

den snabbfotade inte komma undan

och ryttaren inte rädda sitt liv.

16 Den modigaste bland hjältarna

skall på den dagen fly undan naken,

säger Herren.

Johannes Uppenbarelse 7:9–17

Den stora vita skaran

9 Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmblad i händerna. 10 Och de ropade med hög röst:

"Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet."

11 Och alla änglar stod runt omkring tronen och kring de äldste och de fyra väsendena, och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud 12 och sade:

"Amen. Lovet och priset,
visheten och tacksägelsen, äran, makten och väldet
tillhör vår Gud i evigheternas evigheter.
Amen."

13 En av de äldste frågade mig: "Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån har de kommit?" 14 Jag svarade: "Min herre, du vet det." Då sade han till mig: "Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. 15

Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem. 16 De skall aldrig mer hungra eller törsta, inte heller skall solen eller någon annan hetta träffa dem. 17 Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon."

15 december

St. Teresa av Avila: "Tror du att Gud kommer till dig alldeles ensam? Du kan vara säker på att en sådan kung inte lämnas ensam av de som tjänare Honom; de är med Honom, de ber för oss till Honom, för vår välfärd, de är fulla av kärlek."

Amos 3-4

Israel utvald och förkastad

3: 1 Hör detta ord som Herren har talat mot er, ni Israels barn, mot hela det släkte som jag har fört upp ur Egyptens land.

Så har han sagt:

2 Endast er har jag känt som mitt folk av alla jordens släkter, därför skall jag också straffa er för alla era missgärningar.

3 Vandrar två tillsammans utan att de kommit överens om det?

4 Ryter ett lejon i skogen utan att det funnit något rov?

Ger ett ungt lejon till ett rytande i kulan utan att det har tagit byte?

5 Fastnar en fågel i en fälla på marken
utan att någon snara är gillrad för den?

Slår en fälla upp från marken
utan att den gör någon fångst?

6 Stöter man i basun i en stad
utan att folket blir förskräckt?
Händer det en olycka i en stad
utan att Herren har vållat den?

7 Ty Herren, Herren gör ingenting
utan att ha uppenbarat sin hemlighet
för sina tjänare profeterna.

8 När lejonet ryter,
vem skulle då inte frukta?
När Herren, Herren talar,
vem skulle då inte profetera?

Domsord över Samaria

9 Ropa ut över Asdods palats
och över palatsen i Egyptens land,
säg: Kom samman på Samarias berg
och se den stora förvirring som där råder
och förtrycket mitt ibland dem.

10 De förstår inte att göra det rätta,
säger Herren,
de som samlar våld och fördärv i sina palats.

11 Därför säger Herren, Herren:
En fiende skall omringa landet,
riva ner ditt starka fäste
och plundra dina palats.

12 Så säger Herren:
Liksom en herde räddar ur lejonets gap
ett par benpipor
eller en bit av ett öra,
så skall Israels folk räddas,
de som nu sitter i Samaria i sina soffors hörn
och på bäddar av damast.

13 Hör och vittna mot Jakobs hus,
säger Herren, Herren, härskarornas Gud:

14 Den dag då jag straffar Israel
för dess överträdelser,
skall jag låta straffet komma över Betels altaren,

så att altarhornen huggs av
och faller till marken.

15 Jag skall slå ner vinterhus och sommarhus.
Elfenbenshusen skall bli förstörda
och många hus skall sopas bort,
säger Herren.

4:1 Hör detta ord, ni Basans kor#
Samarias rika kvinnor liknas vid dem.
på Samarias berg,
ni som förtrycker de svaga
och krossar de fattiga,
ni som säger till era män:

"Tag hit, så att vi får dricka."

2 Herren, Herren har svurit vid sin helighet:
Se, dagar skall komma över er,
då man skall hämta upp er med metkrokar
och vad som är kvar av er med fiskkrokar.

3 Då skall ni söka er ut,
var och en genom närmaste öppning i muren,
och ni skall drivas bort till Harmon,
säger Herren.

Israels förhärdelse

4 Gå till Betel och bedriv er synd,
till Gilgal och bedriv än värre synd.
Bär på morgonen fram era slaktoffer,
på tredje dagen era tionden.

5 Förbränn syrat bröd till lovoffer,
lys ut frivilliga offer, ja, kungör dem.
Ty sådant älskar ni ju, ni Israels barn,
säger Herren, Herren.

6 Jag lät er gå med tomma magar#
tomma magar Ordagrant: "rena tänder".
i alla era städer,
jag lät er sakna bröd på alla era orter.
Och ändå har ni inte vänt om till mig,
säger Herren.

7 Jag höll tillbaka regnet för er,
när det ännu var tre månader kvar till skördetiden.
Jag lät det regna över en stad

men inte över en annan.

En åker fick regn,

och den åker som inte fick regn torkade bort.

8 Två, tre städer stapplade bort till samma stad

för att få vatten att dricka,

utan att de kunde släcka sin törst.

Och ändå har ni inte vänt om till mig,

säger Herren.

9 Jag lät er drabbas av sot och rost.

Era många trädgårdar och vingårdar,

era fikonträd och olivträd,

åt gräshopporna upp.

Och ändå har ni inte vänt om till mig,

säger Herren.

10 Jag sände pest ibland er som i Egypten.

Jag dödade era unga män med svärd

och lät era hästar bli tagna som byte.

Stanken av era fallna skaror

lät jag stiga upp och komma in i er näsa.

Och ändå har ni inte vänt om till mig,

säger Herren.

11 Jag lät ödeläggelse drabba er,

liksom när Gud ödelade Sodom och Gomorra.

Ni var som en brand, ryckt ur elden.

Och ändå har ni inte vänt om till mig,

säger Herren.

12 Därför skall jag göra så med dig, Israel,

och eftersom jag skall göra detta med dig,

så bered dig, Israel, att möta din Gud.

13 Ty se, han som danar bergen och skapar vinden

och förkunnar för människan sina tankar,

han som gör morgonrodnaden till mörker

och går fram över jordens höjder –

Herren, härskarornas Gud, är hans namn.

Johannes Uppenbarelse 8:1–5

Det sjunde sigillet bryts

1 När Lammet bröt det sjunde sigillet, blev det tyst i himlen omkring en halv timme.

De sju änglarna med de sju basunerna

2 Och jag såg de sju änglarna#

de sju änglarna ger med sina basuner upphov till lidanden som påminner om plågorna i Egypten (Se 2 Mos 7-10).

som står inför Gud, och åt dem gavs sju basuner. 3 Då kom en annan ängel, som hade ett rökelsekar av guld, och ställde sig vid altaret. Åt honom gavs mycket rökelse, som han skulle lägga till alla de heligas böner på guldaltaret framför tronen. 4 Och röken från rökelsen tillsammans med de heligas böner steg från ängeln's hand upp inför Gud. 5 Ängeln tog rökelsekaret, fyllde det med elden från altaret och kastade ner den på jorden, och det åskade, dundrade och blixtrade och jorden skälvde.

16 december

St. Maria av Änglarna: "O Guds lamm ! Inpränta i mitt hjärta att jag föredrar att dö framför att såra Dig ännu en gång."

Amos 5-6

En klagosång och kallelse till omvändelse

5: 1 Hör följande ord som jag vill stämma upp likt en klagosång över er, ni av Israels hus:

2 "Fallen är hon och kan inte mer stiga upp,
jungfrun Israel!

Hon ligger övergiven på sin egen mark.

Ingen finns som reser henne upp."

3 Ty så säger Herren, Herren:

Den stad som tusen brukade dra ut ifrån,

skall få hundra kvar,

och den som hundra brukade dra ut ifrån,

skall få tio kvar, för Israels hus.

4 Så säger Herren till Israels hus:

Sök mig och ni skall leva.

5 Men sök inte Betel,

kom inte till Gilgal

och gå inte till Beer-Sheba,

ty Gilgal skall föras bort i fångenskap,

och av Betel skall inget bli kvar.

6 Sök Herren och ni skall leva.

Annars skall han komma över Josefs hus

likt en eld som förtär,

och ingen kan släcka den

så att Betel räddas.

7 Ni förvandlar rätten till malört

och slår ner rättfärdigheten till marken.

8 Han är den som har gjort Sjustjärnorna och Orion,

han som förvandlar djupa mörkret till morgon

och gör dagen mörk som natten,

han som kallar på havets vatten

och håller ut det över jorden –

Herren är hans namn.

9 Han är den som låter fördärv blixtra fram över de mäktiga,

så att fördärv drabbar befästa borgar.

10 De hatar den som i porten försvarar det rätta

och den som talar sanning avskyr de.

11 Hör därför, ni som trampar på den fattige

och tar ifrån honom hans säd som skatt:

Ni bygger hus av huggen sten

men skall inte få bo i dem,

ni planterar ljuvliga vingårdar

men skall inte få dricka vin från dem.

12 Ty jag vet att era överträdelser är många

och era synder talrika,

ni som förtrycker den rättfärdige

och tar mutor
och i porten hindrar de fattiga att få rätt.
13 Därför tiger den förståndige i denna tid,
ty det är en ond tid.
14 Sök det goda och inte det onda,
så att ni får leva.
Då skall Herren, härskarornas Gud,
vara med er,
så som ni säger att han är.
15 Hata det onda och älska det goda
och låt rätten härska i porten.
Kanske skall Herren, härskarornas Gud,
vara nådig mot Josefs kvarleva.
16 Därför säger Herren, härskarornas Gud, Herren:
På alla torg skall klagan höras,
och på alla gator skall man säga: "Ve, ve!".
Mannen på åkern skall man uppmana till sorg,
och till klagan dem som kan sjunga sorgesång.
17 I alla vingårdar skall klagan höras,
ty jag skall gå fram mitt ibland er,
säger Herren.

Herrens dag

18 Ve dem som längtar efter Herrens dag!
Varför längtar ni efter den?
Herrens dag är mörker och inte ljus.
19 Det blir som när någon flyr för ett lejon,
men möter en björn,
och som, när han kommer hem,
stöder handen mot väggen
och blir biten av en orm.
20 Ja, Herrens dag är mörker och inte ljus,
tjockt mörker utan en strimma av ljus.
21 Jag hatar era fester, jag föraktar dem,
jag tål inte era högtider.
22 Ty om ni än offrar åt mig både brännoffer och matoffer,
finner jag ingen glädje i dem,
era gemenskapsoffer av gödda kalvar vill jag inte se.
23 Tag bort ifrån mig dina sångers buller!
Ditt strängaspel vill jag inte höra.

24 Låt rätten flöda fram som vatten
och rättfärdigheten som en ständigt rinnande ström.
25 Bar ni fram åt mig slaktoffer och matoffer
under de fyrtio åren i öknen,
ni av Israels hus?
26 Bar ni då Sickut, er kung och Kijjun, er guds stjärna,
era gudabilder som ni gjort åt er? (de assyrisk-babyloniska gudarna
Sakkut och Kewan)
27 Jag skall föra er i fångenskap bortom Damaskus,
säger han vilkens namn är Herren, härskarornas Gud.

Folkets självsäkerhet och brist på gudsfruktan

1 Ve de trygga på Sion, de självsäkra på Samarias berg,
de förnämsta bland förstlingsfolket,
dem som Israels hus brukar vända sig till!
2 Drag bort till Kalne och se efter,
gå därifrån till Stora Hamat
och far sedan ner till filisteernas Gat.
Är de bättre än rikena här,
eller är deras område större än ert område?
3 Ni skjuter den onda dagen bort ifrån er,
men låter våldet härska hos er.
4 Ni vilar på soffor av elfenben
och sträcker lättjefullt ut er på era bäddar.
Ni äter lamm ur hjorden
och kalvar från gödstallet.
5 Ni skrålar era visor till harpans ljud
och tänker ut nya musikinstrument som David.
6 Ni dricker vin ur stora skålar
och smörjer er med salvor av finaste olja,
men bekymrar er inte om Josefs skada.
7 Därför skall nu dessa
som de första föras bort i fångenskap.
Det blir slut med skrålet
från dem som lättjefullt sträcker ut sig.
8 Herren, Herren har svurit vid sig själv,
säger Herren, härskarornas Gud:
Jag avskyr Jakobs stolthet
och hatar hans palats.
Jag skall utlämna staden

med allt som finns i den.

9 Och det skall ske att om tio män lämnas kvar i samma hus, skall de alla dö. 10 När en släkting med likbrännarens hjälp vill föra benen ut ur huset och ropar till den som är inne i huset: "Finns det någon mer än du här?", och denne svarar: "Ingen", så skall han säga: "Tyst! Herrens namn får inte nämnas."

11 Ty se, på Herrens befallning skall det stora huset slås i stycken och det lilla huset i spillror.

12 Springer hästar på klippor eller plöjer man där med oxar?

Men ni har förvandlat rätten till gift och rättfärdighetens frukt till malört.

13 Ni gläder er över Lo-Debar (Lo-Debar betyder "det som ingenting är") och säger:

"Har vi inte genom vår egen styrka intagit Karnajim?" (Karnajim betyder "horn", som står för styrka)

14 Ty se, jag skall uppväcka ett folk mot er, ni av Israels hus, säger Herren, härskarornas Gud. Och de skall ansätta er från infartsvägen mot Hamat ända till Arabasänkan.

Johannes Uppenbarelse 8:6–13

6 Och de sju änglarna med de sju basunerna gjorde sig redo att blåsa i dem.

De fyra första basunerna

7 Den första ängeln blåste i sin basun. Då kom det hagel och eld, blandat med blod, och det kastades ner på jorden. En tredjedel av jorden brändes upp liksom en tredjedel av träden, och allt grönt gräs sveddes av.

8 Den andra ängeln blåste i sin basun. Då var det som om ett stort brinnande berg hade kastats i havet. En tredjedel av havet blev till blod, 9 och en tredjedel av allt liv i havet dog, och en tredjedel av alla fartyg gick under.

10 Den tredje ängeln blåste i sin basun. Då föll en stor stjärna, brinnande som en fackla, ner från himlen, och den föll över en tredjedel av floderna och vattenkällorna. 11 Stjärnans namn är Malört. En

tredjedel av vattnen förvandlades då till malört, och många människor dog av vattnen, som hade blivit förgiftade.

12 Den fjärde ängeln blåste i sin basun. Då träffades en tredjedel av solen och en tredjedel av månen och en tredjedel av stjärnorna, så att tredjedelen av dem förmörkades och dagen förlorade tredjedelen av sitt ljus, och natten likaså.

13 Och jag såg, och jag hörde en örn flyga högst uppe på himlen. Den ropade med hög röst: "Ve, ve, ve över jordens invånare för de basunstötar som återstår, när de tre andra änglarna blåser i sina basuner."

17 december

St. Elisabeth av Ungern: "Såsom Din vilja sker utan tvekan i himlen, må den också bli följd av varje levande skapelse, särskilt inuti mig och av mig".

Amos 7-9

Gräshopporna

7:1 Detta lät Herren, Herren mig se: Jag såg gräshoppor skapas när sommargräset började växa upp. Det var sommargräset efter kungsslåttern. 2 När de hade ätit upp allt grönt i landet sade jag: "Herre, Herre, förlåt! Hur skall Jakob kunna bestå, han som är så obetydlig?" 3 Då ångrade Herren detta. "Det skall inte ske", sade Herren.

Elden

4 Detta lät Herren, Herren mig se: Jag såg att Herren, Herren kallade på elden för att utföra hans sak. Och elden förtärde det stora djupet och höll på att förtära landet. 5 Då sade jag: "Herre, Herre, sluta! Hur skall

Jakob kunna bestå, han som är så obetydlig?" 6 Då ångrade Herren detta. "Inte heller detta skall ske", sade Herren Herren.

Sänklodet

7 Detta lät han mig se: Jag såg Herren stå på en lodrät mur, och i sin hand höll han ett blylod. 8 Och Herren sade till mig: "Vad ser du, Amos?" Jag svarade: "Ett blylod." Då sade Herren: "Se, jag skall hänga upp ett blylod mitt ibland mitt folk Israel. Jag skall inte skona dem ytterligare en gång.

9 Isaks offerhöjder skall bli ödelagda och Israels helgedomar förstörda och mot Jerobeams hus skall jag resa mig upp med svärdet."

Amos och prästen i Betel

10 Amasja, prästen i Betel, sände bud till Jerobeam, Israels kung, och lät säga: "Amos har anstiftat en sammansvärjning mot dig mitt i Israel.

Landet härdar inte ut med allt hans ordande. 11 Ty så har Amos sagt: Jerobeam skall dö genom svärd och Israel skall föras bort i fångenskap från sitt land."

12 Och Amasja sade till Amos: "Du siare, gå din väg och fly till Juda land. Tjåna där ditt levebröd och profetera där! 13 Men i Betel får du inte profetera mer, för det är en kunglig helgedom och ett rikets tempel."

14 Amos svarade Amasja: "Jag är inte en profet, en yrkesprofet.#

yrkesprofet Ordagrant: "profetson".

Jag är en boskapsherde som lever av mullbärsfikon. 15 Men Herren tog mig från hjorden och Herren sade till mig:

Gå och profetera för mitt folk Israel.

16 Så hör nu Herrens ord. Du säger:

Profetera inte mot Israel

och tala inte mot Isaks hus.

17 Därför säger Herren så:

Din hustru skall bli en hora i staden,

dina söner och döttrar skall falla för svärd,

din jord skall utskiftas med mätsnöre.

Själv skall du dö i ett orent land,

och Israel skall föras bort i fångenskap från sitt land."

Nya syner. Israel har mognat för dom

8:1 Detta lät Herren, Herren mig se: Jag såg en korg med mogen frukt. 2

Han sade: "Vad ser du, Amos?" Jag svarade: "En korg med mogen frukt."

Då sade Herren till mig: "Slutet har kommit för mitt folk Israel. Jag skall

inte ytterligare en gång skona dem. 3 Sångerna i palatset skall på den dagen övergå i klagan, säger Herren, Herren. Döda kroppar i mängd skall i tysthet kastas överallt.

4 Hör detta, ni som står efter den fattiges liv och vill göra slut på de olyckliga i landet,

5 ni som säger:

"När är nymånadsdagen förbi

så att vi får sälja säd,

och sabbaten

så att vi får öppna vårt sädesförråd?

Då skall vi göra efa-måttet mindre

och höja priset

och förfalska vågen

så att den visar orätt vikt.

6 Då skall vi köpa de utblottade för pengar

och den fattige för ett par skor.

Och spillsäden skall vi då sälja som säd."

7 Herren har svurit vid Jakobs stolthet:

Aldrig skall jag glömma någon av deras gärningar.

8 Skulle inte landet darra när sådant sker,

och skulle inte alla dess invånare sörja?

Skulle inte hela landet höja sig som Nilen

och röras upp och åter sjunka som Egyptens flod?

9 Det skall ske på den dagen,

säger Herren, Herren,

att jag skall låta solen gå ner vid middagstid

och lägga landet i mörker mitt på ljusa dagen.

10 Jag skall förvandla era högtider till sorg

och alla era sånger till klagovisor.

Jag skall klä allas höfter med säcktyg

och göra alla huvuden skalliga.

Jag skall låta det bli som när man sörjer ende sonen

och låta det sluta som en bitter dag.

11 Se, dagar skall komma,

säger Herren, Herren,

då jag skall sända hunger i landet,

inte en hunger efter bröd,

inte en törst efter vatten,

utan efter att höra Herrens ord.

12 De skall driva omkring från hav till hav

och springa hit och dit från norr till öster
för att söka efter Herrens ord,
men de skall inte finna det.

13 På den dagen
skall vackra unga kvinnor
och unga män
tyna bort av törst,

14 de som nu svär vid Samariens skam
och säger: "Leve din gud, Dan!"
och: "Leve vägen till Beer-Sheba!"
De skall falla och inte mer resa sig.

Israels förödelse

9: 1 Jag såg Herren stå vid altaret, och han sade:
Slå till pellarhuvudena så att trösklarna bävar,
och låt spillrorna falla över huvudet på alla som står där.
Dem som är kvar skall jag döda med svärd.
Ingen av dem skall kunna fly undan,
ingen av dem skall kunna rädda sig.
2 Om de än bröt sig in i dödsriket,
skulle min hand hämta dem därifrån.
Om de än for upp till himlen,
skulle jag stöta dem ner därifrån.
3 Om de än gömde sig på toppen av Karmel,
skulle jag där leta fram dem och hämta dem ner.
Om de än gömde sig utom synhåll för mig på havets botten,
skulle jag där befalla ormen att bita dem.
4 Om de än gick bort i fångenskap framför sina fiender,
skulle jag befalla svärdet att komma dit och dräpa dem.
Ja, jag skall låta mitt öga vila på dem
till deras olycka och inte till deras lycka.
5 Herren, Herren Sebaot är den som rör vid jorden,
och den smälter
och alla dess invånare sörjer.
Hela jorden höjer sig som Nilen
och sjunker åter som Egyptens flod.
6 Det är han som bygger sin sal i himlen
och har grundat sitt valv över jorden.
Han kallar på havets vatten

och sprider ut det över jordens yta –
Herren är hans namn.

7 Är ni inte i mina ögon som nubierna,
ni Israels barn? säger Herren.

Förde jag inte Israel upp ur Egyptens land,
filisteerna från Kaftor
och arameerna från Kir?

8 Se, Herrens, Herrens ögon
är emot detta syndiga rike,
och jag skall utplåna det från jordens yta.
Ändå vill jag inte alldeles utplåna Jakobs hus,
säger Herren.

9 Ty se, jag befäller
att Israels hus skall sållas bland alla hednafolken,
som om det siktades i ett såll.

Inte det minsta korn skall falla på jorden.

10 Alla syndare i mitt folk skall dö för svärd,
de som nu säger:

"Oss skall olyckan inte komma nära,
över oss skall den inte komma."

Löfte om upprättelse

11 På den dagen skall jag resa upp
Davids fallna hydda,
mura igen dess sprickor
och resa upp det som är nerrivet.

Jag skall bygga upp den som i forna dagar,

12 så att de kan ta i besittning

vad som är kvar av Edom

och av alla hednafolk

över vilka mitt namn har nämnts,

säger Herren, han som gör detta.

13 Se, dagar skall komma, säger Herren,
då plöjaren skall följa skördemannen i spåren

och druvtramparen såningsmannen,

då bergen skall drypa av druvsaft

och alla höjder flöda över.

14 Jag skall göra slut på mitt folk Israels fångenskap.

De skall bygga upp sina ödelagda städer

och få bo i dem.

De skall plantera vingårdar

och få dricka vinet från dem.
De skall anlägga trädgårdar
och få äta deras frukt.
15 Jag skall plantera dem i deras eget land.
De skall inte mer ryckas upp ur det land
som jag har givit dem,
säger Herren, din Gud.

Johannes Uppenbarelse 9:1–11

Den femte basunen

1 Den femte ängeln blåste i sin basun. Och jag såg en stjärna, som hade fallit från himlen ner på jorden. Åt den gavs nyckeln till avgrundens brunn. 2 Stjärnan öppnade avgrundens brunn, och rök steg upp ur den som rök från en stor ugn, och solen och luften förmörkades av röken från brunnen. 3 Ur röken kom gräshoppor ut över jorden, och åt dem gavs en sådan makt som skorpionerna på jorden har. 4 De blev tillsagda att inte skada gräset på marken eller någon annan grönska eller något träd, utan bara de människor som inte bär Guds sigill på pannan. 5 De fick inte rätt att döda dem men väl att plåga dem i fem månader, och den plågan var som plågan av en skorpion när den stinger en människa. 6 I de dagarna kommer människorna att söka döden men inte finna den. De skall önska sig döden, men döden skall fly ifrån dem. 7 Gräshopporerna såg ut som hästar, rustade till strid. På huvudet hade de något som liknade kransar av guld, och deras ansikten var som människors ansikten. 8 De hade hår som kvinnor, tänder som lejon 9 och bröstbarnesk som såg ut att vara av järn. Och dånet från deras vingar var som dånet från stridsvagnar med många hästar, som stormar fram till strid. 10 De hade stjärter och gaddar som skorpioner, och i stjärten låg deras makt att skada människorna i fem månader. 11 Som kung över sig har de avgrundens ängel, som på hebreiska kallas Abaddon och på grekiska Apollyon. 12 Det första veropet är över. Se, efter det kommer två andra.

Den sjätte basunen

13 Den sjätte ängeln blåste i sin basun. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på guldaltaret inför Gud. 14 Den sade till den sjätte ängeln, han som hade basunen: "Släpp lös de fyra änglar, som är bundna vid den stora floden Eufrat." 15 Då släpptes de fyra änglarna lösa, de som för den timmen, den dagen, den månaden och det året stod rustade för att döda en tredjedel av människorna. 16 Antalet män i dessa ryttarhästar var tjugo tusen gånger tio tusen. Jag hörde deras antal. 17 Och så här såg jag hästarna och deras ryttare i min syn: ryttarna hade eldröda, mörkblå och svavelgula bröstharnesk, och hästarna hade huvuden som lejon, och ur deras mun kom eld och rök och svavel. 18 Av dessa tre plågor, elden, röken och svavlet som kom ur deras mun, dödades tredjedelen av människorna. 19 Ty hästarnas makt ligger i deras mun och i deras svans. Deras svansar liknar ormar och har huvuden, och med dem vållar de skada.

20 De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att de upphörde med att tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå. 21 Och de ångrade inte sina mord och sin svartkonst, sin otukt och sina stölder.

18 december

St. Pio av Pietrelcina: "Om Gud vänder nationers glädje i bitterhet, om Han korrumperar deras deras njutningar, och om Han kastar törnen på deras vägar när de far fram och härjar, beror det på att Han älskar dem fortfarande. Och detta är den heliga grymheten hos Läkaren. I extrema situationer låter han oss ta smärtsamma och bittra mediciner. Den största barmhärtigheten från Gud är inte att låta dessa nationer leva i fred med varandra som inte är i Hans frid."

Obadja

Domsord över Edom

1 Obadjas profetia#

profetia Ordagrant: "syn". Dvs detta är vad Obadja har sett, vad som uppenbarats för honom.

Så säger Herren, Herren om Edom:

Ett budskap har vi hört från Herren,
och en budbärare är utsänd bland hednafolken:

"Upp, ja, låt oss stå upp
och strida mot det!"

2 Se, jag har gjort dig ringa bland hednafolken,
djupt föraktad är du.

3 Ditt hjärtas övermod har bedragit dig,
där du sitter bland bergsklyftorna
i din höga boning
och säger i ditt hjärta:

"Vem kan störta mig ner till jorden?"

4 Om du än svävade högt som örnen,
och mitt ibland stjärnorna byggde ditt bo,
så skulle jag ändå störta dig ner därifrån,
säger Herren.

5 Om tjuvar kommer till dig
eller plundrare om natten,
ja, då är det ute med dig!

Skall de inte stjäla till dess att de fått nog?
Om vinbärgare kommer till dig,
skall de då lämna kvar en efterskörd?

6 Hur genomsökt skall inte Esau bli!
Hans dolda skatter skall letas fram!

7 Till gränsen skall de driva dig ut,
alla de som stod i förbund med dig.

De skall bedra dig
och bli dig övermäktiga,
de som du levde i fred med.

De som äter ditt bröd
skall lägga en snara under dig.

Det finns inget förstånd hos dem.

8 Skall jag inte på den dagen,

säger Herren,
förgöra de visa i Edom
och allt förstånd på Esaus berg?
9 Dina hjältar, Teman, skall slås av förfäran,
och var man på Esaus berg
skall bli utrotad och dräpt.
10 För våld mot din broder Jakob
skall du höljas med skam och bli utrotad till evig tid.
11 Den dag du stod på avstånd,
den dag då främlingar förde bort hans rikedomar
och utlänningar drog in genom hans port
och kastade lott om Jerusalem,
då var också du som en av dem.
12 Se inte med lust på din broders dag,
på hans olyckas dag.
Gläd dig inte över Juda barn
på deras undergångs dag.
Spärra inte upp munnen så stort
på nödens dag.
13 Drag inte in genom mitt folks port
på deras ofärds dag.
Se inte, också du, på hans olycka med lust
på hans ofärds dag.
Räck inte ut din hand efter hans rikedomar
på hans ofärds dag.
14 Stå inte vid vägskälet
för att slå ner hans flyktingar
och utlämna inte hans överlevande
på nödens dag.
Herrens dag
15 Ty Herrens dag är nära
för alla hednafolk.
Som du har gjort, så skall det göras mot dig.
Dina gärningar skall komma tillbaka
över ditt eget huvud.
16 Ty som ni har druckit på mitt heliga berg,
skall alla hednafolk få dricka utan uppehåll.
De skall dricka, de skall svälja,
de skall bli som om de aldrig varit till.
17 Men på Sions berg skall finnas en räddad skara,

och den skall vara helig,
och Jakobs hus skall åter råda över sina besittningar.

18 Då skall Jakobs hus bli en eld
och Josefs hus en låga,
och Esaus hus skall vara som strå,
och de skall tända eld på dem och förtära dem.
Ingen skall komma undan av Esaus hus,
ty Herren har talat.

19 Då skall de som bor i Sydlandet ta Esaus berg i besittning. De som
bor i Låglandet skall ta filisteernas land. Också Efraims land och
Samariens mark skall man ta i besittning. Och Benjamin skall ta Gilead.

20 Och de som förts bort av denna Israels här, de som bor i Kanaan ända
till Sarefat, liksom de som förts bort från Jerusalem, de som bor i
Sefarad, dessa skall ta Negevs städer i besittning. 21 Frälsare skall dra
upp på Sions berg för att döma Esaus berg. Och riket skall tillhöra
Herren.

Johannes uppenbarelse 9: 12–21

12 Det första veropet är över. Se, efter det kommer två andra.

Den sjätte basunen

13 Den sjätte ängeln blåste i sin basun. Och jag hörde en röst från de
fyra hornen på guldaltaret inför Gud. 14 Den sade till den sjätte ängeln,
han som hade basunen: "Släpp lös de fyra änglar, som är bundna vid den
stora floden Eufrat." 15 Då släpptes de fyra änglarna lösa, de som för
den timmen, den dagen, den månaden och det året stod rustade för att
döda en tredjedel av människorna. 16 Antalet män i dessa rytthärlar
var tjugo tusen gånger tio tusen. Jag hörde deras antal. 17 Och så här
såg jag hästarna och deras ryttare i min syn: ryttarna hade eldröda,
mörkblå och svavelgula bröstbarnesk, och hästarna hade huvuden som
lejon, och ur deras mun kom eld och rök och svavel. 18 Av dessa tre
plågor, elden, röken och svavlet som kom ur deras mun, dödades
tredjedelen av människorna. 19 Ty hästarnas makt ligger i deras mun
och i deras svans. Deras svansar liknar ormar och har huvuden, och med
dem vållar de skada.

20 De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att de upphörde med att tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå. 21 Och de ångrade inte sina mord och sin svartkonst, sin otukt och sina stölder.

19 december

St. Jean Vianney: "Endast efter Domens dag får Maria vila; från denna stund tills dess har hon alldeles för mycket att göra med sina barn."

Jona

Jonas kallelse och flykt

1 Herrens ord kom till Jona, Amittajs son. Han sade:

2 "Stig upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika mot den, ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte." 3 Men Jona steg upp för att fly till Tarsis, bort från Herrens ansikte. Och han for ner till Jafo och fann där ett skepp som skulle gå till Tarsis. Han betalade för resan och steg sedan ombord för att fara med dem till Tarsis, bort från Herrens ansikte.

4 Men Herren sände en stark vind ut över havet, och en våldsam storm uppstod och skeppet var nära att krossas. 5 Sjomännen blev förskräckta och ropade var och en till sin gud, och de vräkte lasten överbord för att lätta skeppet. Men Jona hade gått ner i det inre av skeppet och låg där i djup sömn. 6 Då gick skeppets kapten till honom och sade: "Hur kan du sova nu? Stig upp och ropa till din gud. Kanske skall den guden tänka på oss, så att vi inte förgås." 7 De sade till varandra: "Låt oss kasta lott, så att vi får veta vem som har dragit denna olycka över oss." Och när de kastade lott, föll lotten på Jona. 8 Då sade de till honom: "Säg oss för

vems skull denna olycka har kommit över oss. Vad är ditt ärende och varifrån kommer du? Från vilket land är du och vilket folk tillhör du?" 9 Han svarade dem: "Jag är hebré, och jag fruktar Herren, himmelens Gud, som har gjort havet och det torra." 10 Då greps männen av stor förskräckelse och sade till honom: "Vad är det du har gjort!" Av det han berättade fick männen veta att han flydde bort från Herrens ansikte. 11 Havet stormade mer och mer, och de sade till honom: "Vad skall vi göra med dig, så att havet blir lugnt?" 12 Då svarade han dem: "Tag och kasta mig i havet, så skall havet bli lugnt. Jag vet att det är för min skull som denna starka storm har kommit över er." 13 Männen rodde för att komma tillbaka till land, men de kunde inte, ty stormen rasade allt värre. 14 Då ropade de till Herren och sade: "Herre, låt oss inte gå under för den där mannens skull och låt inte oskyldigt blod komma över oss, för du, Herre, har handlat efter din vilja." 15 Sedan tog de Jona och kastade honom i havet. Då lade sig havets raseri. 16 Och männen greps av stor fruktan för Herren, och de offrade slaktoffer åt Herren och avlade löften.

Jonas bön i fiskens buk och hans räddning

1 Men Herren sände en stor fisk som slukade Jona, och han var i fiskens buk i tre dagar och tre nätter. 2 Och Jona bad till Herren, sin Gud, i fiskens buk. 3 Han sade:
"Jag ropade till Herren i min nöd,
och han svarade mig.
Från dödsrikets buk ropade jag på hjälp,
och du hörde min röst.
4 Du kastade mig i djupet, mitt i havet,
och strömmar omslöt mig,
alla dina brottsjöar och vågor
svepte över mig.
5 Jag tänkte: Jag har drivits bort
från dina ögon.
Men jag skall åter få skåda
ditt heliga tempel.
6 Vatten omslöt mig ända upp till halsen,
djupet omgav mig,
sjögräs snärjde in mitt huvud.
7 Till bergens grund sjönk jag ner,

jordens bommar slöts för evigt bakom mig.
Men du förde mig levande upp ur graven,
Herre, min Gud.

8 Medan min själ tynade bort i mig
tänkte jag på Herren,
och min bön kom till dig
i ditt heliga tempel.

9 De som håller sig till fåfängliga avgudar
överger den nåd de fått.

10 Med tacksägelse
vill jag offra åt dig,
vad jag har lovat vill jag infria.
Frälsningen är hos Herren!"

11 Och Herren talade till fisken och den kastade upp Jona på torra land.

Jonas bön i fiskens buk och hans räddning

1 Men Herren sände en stor fisk som slukade Jona, och han var i fiskens buk i tre dagar och tre nätter. 2 Och Jona bad till Herren, sin Gud, i fiskens buk. 3 Han sade:

"Jag ropade till Herren i min nöd,
och han svarade mig.

Från dödsrikets buk ropade jag på hjälp,
och du hörde min röst.

4 Du kastade mig i djupet, mitt i havet,
och strömmar omslöt mig,
alla dina brottsjöar och vågor
svepte över mig.

5 Jag tänkte: Jag har drivits bort
från dina ögon.

Men jag skall åter få skåda
ditt heliga tempel.

6 Vatten omslöt mig ända upp till halsen,
djupet omgav mig,
sjögräs snärjde in mitt huvud.

7 Till bergens grund sjönk jag ner,
jordens bommar slöts för evigt bakom mig.
Men du förde mig levande upp ur graven,
Herre, min Gud.

8 Medan min själ tynade bort i mig
tänkte jag på Herren,

och min bön kom till dig

i ditt heliga tempel.

9 De som håller sig till fåfängliga avgudar

överger den nåd de fått.

10 Med tacksägelse

vill jag offra åt dig,

vad jag har lovat vill jag infria.

Frälsningen är hos Herren!"

11 Och Herren talade till fisken och den kastade upp Jona på torra land.

Jona i Nineve

1 Herrens ord kom för andra gången till Jona. Han sade: 2 "Stig upp och

bege dig till Nineve, den stora staden, och predika för den det budskap

jag ger dig." 3 Då steg Jona upp och begav sig till Nineve enligt Herrens

ord. Men Nineve var en stor stad inför Gud, tre dagsresor lång. 4 Och

Jona gick en dagsresa in i staden och predikade och sade: "Om fyrtio

dagar skall Nineve bli ödelagt."

5 Och folket i Nineve trodde Gud och lyste ut en fasta och klädde sig i

säcktyg, från den störste till den minste av dem. 6 När budskapet nådde

kungen i Nineve, reste han sig från sin tron och lade av sin mantel och

klädde sig i säcktyg och satte sig i aska. 7 Sedan utropade och

förkunnade man i Nineve enligt kungens och hans stormäns befallning:

"Ingen människa får smaka något, inte heller något djur, vare sig av

nötboskapen eller av småboskapen. De får inte föras i bet eller vattnas.

8 Både människor och djur skall klä sig i säcktyg. Må var och en ropa till

Gud av all kraft och vända om från sin onda väg och från den orätt han

gör. 9 Vem vet, kanske vänder Gud då om och ångrar sig och vänder sig

från sin vredes glöd, så att vi inte förgås."

10 När Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg,

ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem, och han

gjorde det inte.

Jonas otålighet och Herrens svar

1 Men Jona tog mycket illa vid sig, och han blev arg. 2 Och han bad till

Herren och sade: "Herre, var det inte det jag sade, medan jag ännu var i

mitt land! Därför ville jag förekomma det genom att fly till Tarsis. Jag

visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, långmodig och stor i

nåd och sådan att du ångrar det onda. 3 Tag nu mitt liv Herre, för jag vill

hellre vara död än leva." 4 Men Herren sade: "Har du rätt att bli arg?"

5 Jona gick ut ur staden och satte sig öster om den. Där gjorde han sig en hydda och satt i skuggan under den för att se hur det skulle gå med staden. 6 Och Herren Gud lät en ricinbuske skjuta upp över Jona, för att den skulle ge skugga åt hans huvud och befria honom från hans missmod. Jona var mycket glad över ricinbusken.

7 Men dagen därpå, när morgonrodnaden gick upp, sände Gud maskar som angrep ricinbusken, så att den torkade bort. 8 När sedan solen hade gått upp, sände Gud en brännande östanvind, och solen gassade på Jonas huvud så att han blev helt utmattad. Då önskade han sig döden och sade: "Jag vill hellre dö än leva."

9 Men Gud sade till Jona: "Har du rätt att vara arg för ricinbuskens skull?" Han svarade: "Ja, jag har rätt att vara arg, ända till döds." 10 Då sade Herren: "Du ömmar för ricinbusken som du inte har haft någon möda med och inte har dragit upp och som kom till på en natt och förgicks efter en natt. 11 Och jag skulle inte ömma för Nineve, den stora staden, där det finns mer än 120 000 människor som inte kan skilja mellan höger och vänster, dessutom en mängd djur!"

Johannes Uppenbarelse 10

Ängeln med den lilla bokrullen

1 Och jag såg en annan väldig ängel komma ner från himlen klädd i ett moln och med regnbågen över sitt huvud. Hans ansikte var som solen och hans ben som pelare av eld. 2 I handen hade han en liten bokrulle som var öppnad. Han satte sin högra fot på havet och sin vänstra på jorden 3 och ropade med hög röst, som när ett lejon ryter. Och då han hade ropat, talade de sju åskorna med sina röster. 4 När de sju åskorna hade talat, skulle jag just skriva. Men jag hörde en röst från himlen säga: "Försegla i ditt inre vad de sju åskorna har sagt och skriv inte ner det." 5 Och ängeln som jag hade sett stå på havet och på jorden lyfte sin högra hand mot himlen 6 och svor vid honom som lever i evigheternas evigheter och som har skapat himlen och vad som finns i den och jorden och vad som finns på den och havet och vad som finns i det: "Tiden är ute. 7 Men i de dagarna när den sjunde ängels röst hörs och han blåser i sin basun, då är Guds hemlighet fullbordad, så som han har förkunnat i det glädjebudskap han gett sina tjänare profeterna."

8 Och rösten som jag hade hört från himlen talade till mig igen och sade: "Gå och ta den öppnade bokrullen ur handen på ängeln som står på havet och på jorden." 9 Jag gick då bort till ängeln och bad honom ge mig den lilla bokrullen. Han svarade mig: "Tag den och ät upp den! Den skall ge en svidande smärta i din mage, men i din mun skall den vara söt som honung." 10 Jag tog den lilla bokrullen ur ängeln's hand och åt upp den, och i min mun var den söt som honung. Men när jag hade ätit upp den, kände jag en svidande smärta i min mage. 11 Och man sade till mig: "Du måste profetera på nytt om många folk och folkslag och språk och kungar."

20 december

St. Ambrosius av Milano: "Ofta finner vi Kristus i kroppens smärtor, i förföljarnas händer – det är där Han verkligen återfinns. Efter en kort tid, under ett ögonblick när du har flytt undan ur angriparnas händer, när du inte har gett upp inför dem, möter du Honom och Han låter dig inte frestas mer."

Mika 1–3

Domsord över Juda och Israel

1 Herrens ord till morastiten Mika, vid den tid då Jotam, Ahas och Hiskia var kungar i Juda, det han skådade angående Samaria och Jerusalem.

2 Hör alla folk,
lyssna du jord och allt som är därpå.

Herren, Herren skall vara ett vittne mot er,
Herren från sitt heliga tempel.

3 Ty se, Herren träder ut ur sin boning,
han far ner och går fram över jordens höjder.

4 Bergen smälter under honom
och dalarna bryter fram

som vaxet för elden,
som vattnet när det störtar utför branten.
5 Allt detta sker för att Jakob har avfallit,
för att Israels hus har syndat.
Vem är skyldig till Jakobs avfall?
Är det inte Samaria?
Och vem till Juda offerhöjder?
Är det inte Jerusalem?
6 Därför skall jag göra Samaria till en stenhög på marken,
till en plats för vinodling.
Jag skall vräka hennes stenar ner i dalen,
och blotta hennes grundvalar.
7 Alla hennes utskurna avgudabilder skall krossas,
alla hennes skökogåvor skall brännas upp i eld,
alla hennes avgudar skall jag förstöra.
Ty genom skökolön har hon skaffat dem,
och skökolön skall de bli igen.
8 Över detta vill jag klaga och jämra mig,
jag vill gå utblottad och naken.
Jag vill yla som en schakal
och klaga som en struts.
9 Ty hennes sår kan inte läkas,
det har kommit ända till Juda,
det har nått ända till mitt folks port,
ända till Jerusalem.
10 Förkunna det inte i Gat,
gråt inte så bittert!
I Bet-Leafra
vältrar jag mig i stoftet.
11 Drag ut i nakenhet och skam,
ni som bor i Safir!
De som bor i Saanan vågar sig inte ut.
Klagoljuden i Bet-Haesel gör att ni inte kan stanna där.
12 De som bor i Marot våndas efter det goda,
ty en olycka har kommit från Herren
till Jerusalems port.
13 Spänn travare för vagnen,
ni som bor i Lakish,
ni som var orsaken till synd
hos dottern Sion,

ty det var hos er man fann

Israels överträdelser.

14 Därför skall du ge skiljebrev

åt Moreset-Gat.

Husen i Aksib har blivit som en lögn

för Israels kungar.

15 Ännu en gång skall jag låta erövraren komma över er,

ni som bor i Maresa.

Ända till Adullam skall den komma,

Israels härlighet.

16 Raka dig skallig och skär av ditt hår

för barnen som var din glädje.

Gör ditt huvud kalt som gamens,

ty de skall föras bort från dig.

2

Domsord över förtryckare och falska profeter

1 Ve dem som tänker ut fördärv och på sin bädd planlägger det som är ont.

Så snart morgonen gryr sätter de planerna i verket,
om det står i deras makt.

2 De har begär till åkrar och roffar dem åt sig,
till hus och lägger beslag på dem.

De använder våld mot människor och hus,
mot en man och hans egendom.

3 Därför säger Herren så:

Se, jag tänker ut ont mot detta släkte.

Ni skall inte kunna dra er hals ur det

och ni skall inte gå så stolta,

ty det blir en ond tid.

4 På den dagen

skall man stämma upp en nidvisa över er

och klaga i en klagosång.

Man skall säga:

"Vi är i grund förstörda.

Mitt folks arvslott ändrar han.

O, att han skulle rycka den ifrån mig,

åt förrädare ger han våra åkrar."

5 Därför kommer det inte att hos dig finnas någon
som får spänna mätsnöre över en jordlott
i Herrens församling.

6 "Sluta predika", så predikar de.

"Om sådant får man inte predika,
skall aldrig smädelsena ta slut!"

7 Är det så du talar, du Jakobs hus?

Har Herrens Ande varit otålig?

Har hans gärningar visat något sådant?

Är inte mina ord goda

mot den som lever rättfärdigt?

8 Men sedan en tid har mitt folk

rest sig upp som en fiende.

Ni sliter manteln av dem

som går trygga på vägen

och inte vill veta av någon strid.

9 Mitt folks kvinnor driver ni ut

från de hem där de har sin glädje.

Från deras barn

tar ni min härlighet för alltid.

10 Stå upp och gå er väg,

här har ni ingen viloplats.

Orenheten drar er i fördärvet,

i fruktansvärt fördärv.

11 Om någon skulle komma

med tomt prat, svek och lögn

och säga: "Jag kan profetera för dig

om vin och starka drycker",

då skulle han passa som profet

för detta folk.

Löfte om en befriare

12 Jag skall församla dig,

Jakob, ja, hela ditt folk.

Jag skall samla ihop kvarlevan av Israel,

jag skall föra dem tillsammans

som fåren till fållan,

som en hjord till dess betesmark,

så att det uppstår ett sorl av människor.

13 En som banar väg drar ut framför dem,

de bryter sig igenom och tågar fram,
genom porten vandrar de ut.
Deras kung tågar framför dem,
Herren går i spetsen för dem.

3

Förfallet bland Israels ledare och profeter

1 Jag sade:

Hör, ni hövdingar i Jakob,
ni furstar över Israels hus:

Är det inte er sak att veta vad som är rätt?

2 Men ni hatar det goda
och älskar det onda,
ni sliter huden av människor
och köttet från deras ben.

3 Ni äter mitt folks kött
och flår huden av dem
och bryter sönder deras ben
för att stycka dem
likt något man kastar i grytan,
så som man gör med kött som läggs i kitteln.

4 När de då ropar till Herren
skall han inte svara dem.
För det onda de gjort
skall han då dölja sitt ansikte för dem.

5 Så säger Herren om de profeter
som för mitt folk vilse,
om dem som ropar:
"Allt står väl till!"
så länge de har något att tugga med sina tänder.
Mot den som inte ger dem något i munnen
blåser de upp till helig strid.

6 Därför skall en natt utan syner komma över er,
och mörker utan spådomar.
Solen skall gå ner över profeterna
och dagen bli mörk över dem.

7 Siarna skall stå med skam
och spåmännen blygas.

De skall alla täcka över sitt skägg,
ty inget svar kommer från Gud.
8 Men jag, jag är full av kraft,
av Herrens Ande, av rätt och styrka,
så att jag kan förkunna för Jakob hans överträdelse,
för Israel hans synd.
9 Hör då detta,
ni hövdingar över Jakobs hus,
ni furstar över Israels hus:
Ni avskyr det som är rätt,
och allt som är rakt gör ni krokigt,
10 ni bygger upp Sion med blod
och Jerusalem med ondska.
11 Stadens hövdingar dömer för mutor,
prästerna undervisar för betalning
och profeterna spår för pengar.
Ändå stöder de sig på Herren och säger:
"Är inte Herren mitt ibland oss?
Olycka skall inte drabba oss."
12 Därför skall Sion för er skull
plöjas upp till en åker,
Jerusalem bli en stenhop
och tempelberget en skogbevuxen höjd.

Johannes Uppenbarelse 11

De två vittnena

1 En mätstång som liknade en stav gavs åt mig med orden: "Stå upp och mät Guds tempel#
mät Guds tempel Detta påminner om Hesekiels syn (Hes 40–48).
och altaret och dem som tillber där inne. 2 Men utelämna templets yttre gård och mät den inte, eftersom den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall de trampa under fötterna i fyrtiotvå månader.#
fyrtiotvå månader Jfr 13:5. I 11:3, 12:6 finns uttrycket "ettusen tvåhundra sextio dagar", i 12:14 "en tid, tider och en halv tid" (dvs tre och ett halvt år). Se även Dan 7:25, 12:7.
3 Och jag skall befalla mina två vittnen att profetera under ettusen tvåhundra sextio dagar, klädda i säcktyg." 4 Dessa är de två olivträden och de två ljusstakarna som står inför jordens Herre. 5 Om någon vill

skada dem, kommer eld ur deras mun och förtär deras fiender. Ja, om någon vill skada dem måste han dödas på det sättet. 6 De har makt att stänga himlen, så att det inte regnar under de dagar de profeterar. De har makt att förvandla vattnen till blod och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill.

7 Och när de har fullgjort sitt vittnesbörd, skall vilddjuret som kommer upp från avgrunden strida mot dem och besegra och döda dem. 8 Deras döda kroppar kommer att bli liggande på gatan i den stora stad som andligt talat kallas Sodom och Egypten, den stad där deras Herre också blev korsfäst. 9 Människor av olika folk och stammar och språk och folkslag ser deras döda kroppar i tre och en halv dagar, och de tillåter inte att kropparna läggs i någon grav. 10 Och jordens invånare gläder sig över dem och jublar och skickar gåvor till varandra, ty dessa båda profeter har plågat dem som bor på jorden. 11 Men efter de tre och en halv dagarna kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp, och de som såg dem blev skräckslagna. 12 Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: "Kom hit upp!" Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem. 13 I samma stund blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden störtade samman. Sju tusen människor dödades vid jordbävningen. De övriga greps av skräck och ärade himlens Gud. 14 Det andra veropet är över. Se, det tredje kommer snart.

Den sjunde basunen

15 Den sjunde ängeln blåste i sin basun. Då hördes i himlen starka röster som sade:

"Herraväldet över världen tillhör nu vår Herre och hans Smorde, och han skall vara konung i evigheternas evigheter."

16 Och de tjugofyra äldste som satt på sina troner inför Gud, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud 17 och sade:

"Vi tackar dig, Herre Gud, du Allsmäktige, du som är och som var, för att du har tagit makten, din stora makt, och trätt fram som konung.

18 Folken vredgades, och din vredes dag har kommit, tiden när de döda skall dömas och när du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora, och då du skall fördärva dem som fördärvar jorden."

19 Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel, och det kom blixtar, dån och åska, jordbävning och stora hagel.

21 december

St. Peter Canisius: "Låt världen härja i sitt vansinne, för den varar inte och försvinner som en skugga. Den blir gammal och är, tror jag, i sitt nedbrutna sista stadium. Men vi som är begravda i Kristi sår, varför skulle vi vara ledsna?"

Mika 4–7

Israel skall komma tillbaka till sitt land

1 Det skall ske i den yttersta tiden,
att det berg där Herrens hus är
skall stå fast grundat
och vara högst bland bergen,
upphöjt över höjderna.
Och alla folk skall strömma dit.
2 Ja, många folk skall gå i väg och säga:
"Kom, låt oss gå upp
till Herrens berg,
till Jakobs Guds hus.
Han skall undervisa oss om sina vägar,
så att vi kan vandra på hans stigar."
Ty undervisningen skall gå ut från Sion,
Herrens ord från Jerusalem.
3 Han skall döma mellan många folk
och skipa rätt åt mäktiga hednafolk,
ända bort i fjärran land.

Då skall de smida sina svärd till plogbillar
och sina spjut till vingårdsknivar.
Folken skall inte mer lyfta svärd mot varandra
och inte mer träna sig för krig.

4 Var och en skall sitta under sitt vinträd
och under sitt fikonsträd utan fruktan,
ty så har Herren Sebaots mun talat.

5 Ty alla andra folk vandrar
vart och ett i sin guds namn,
men vi, vi skall vandra i Herrens, vår Guds, namn,
alltid och för evigt.

6 På den dagen, säger Herren,
skall jag samla ihop de haltande
och föra samman dem som drivits bort
och dem som jag låtit drabbas av olyckor.

7 Jag skall låta de haltande bli en kvarleva,
och de som drivits långt bort ett mäktigt folk,
och Herren skall vara konung
över dem på Sions berg,
från nu och till evig tid.

8 Och du Herdetorn,
du dotter Sions kulle,
till dig skall det komma,
det forna herraväldet skall komma,
dottern Jerusalems kungadöme.

9 Men varför ropar du så högt?
Finns det då ingen kung hos dig,
har du inte längre någon rådgivare
eftersom du har gripits av vända
likt en barnaföderska?

10 Vrid dig i födslosmärtor,
du dotter Sion,
likt en kvinna som föder barn,
ty nu måste du dra ut ur staden,
och bo på öppna fältet.

Ända till Babel skall du komma.
Där skall du befrias,
där skall Herren förlossa dig
ur dina fienders hand.

11 Nu samlas många hednafolk mot dig,

och de säger: "Låt henne bli orenad
och låt våra ögon se med lust på Sion."
12 Men de känner inte
Herrens tankar,
de förstår inte hans rådslut,
att han har samlat dem som kärvar till tröskplatsen.
13 Stå upp och tröska, du dotter Sion,
ty jag skall ge dig horn av järn
och klövar av koppar.
Du skall krossa många folk
och helga bytet från dem åt Herren,
deras skatter åt hela jordens Herre.

5

Messias skall komma från Betlehem

1 Samla nu dina skaror, du skarornas stad.
En belägringsvall har man rest upp mot oss.
Israels domare slår man med käpp på kinden.
2 Men du, Betlehem Efrata,
som är så liten bland Juda tusenden,
från dig skall det åt mig komma
en som skall härska i Israel.
Hans ursprung är före tiden,
från evighetens dagar.
3 Därför skall han överge dem fram till den tid
då hon som skall föda har fött.
Då skall resten av hans bröder
få vända tillbaka till Israels barn.
4 Han skall träda fram och vara en herde i Herrens kraft,
i Herrens, sin Guds, namns höghet.
Och de skall ha ro, ty han skall då vara stor
intill jordens ändar.
Israels befrielse från krig och avguderi
5 Och han skall vara vår frid.
När Assur stormar in i vårt land
och tränger in i våra palats,
då kan vi ställa upp mot honom sju herdar,
ja, åtta furstar ur folket.
6 Och med svärd skall de beta av Assurs land

och Nimrods land ända in i dess portar.

Så skall han rädda oss från Assur,
om denne kommer in i vårt land
och tränger fram över våra gränser.

7 Jakobs kvarleva

skall vara bland många folk
som dagg från Herren,
som regnskurar på gräs,
vilka inte dröjer för någon mans skull
eller väntar för människors skull.

8 Ja, Jakobs kvarleva skall vara bland hednafolken,
mitt ibland många folk,
som ett lejon bland djuren i skogen,
som ett ungt lejon bland fårhjordar,
vilket trampar ner där det går fram
och river sitt rov utan att någon räddar det.

9 Må din hand vara upplyft över dina ovänner,
och må alla dina fiender bli utrotade!

10 Det skall ske på den dagen,
säger Herren,
att jag skall utrota dina hästar ur ditt land
och förstöra dina vagnar.

11 Jag skall utplåna städerna i ditt land
och riva ner alla dina fästen.

12 Jag skall utrota all trolldom hos dig,
inga spåmän skall mer finnas bland dig.

13 Jag skall utrota dina utskurna avgudabilder
och dina stoder ur ditt land,
och du skall inte mer tillbe
dina händers verk.

14 Jag skall förstöra dina aseror
som du har ibland dig,
och jag skall ödelägga dina städer.

15 Jag skall i vrede och förbittring
ta hämnd på de hednafolk
som inte varit hörsamma.

6

Herren går till rätta med Israel

1 Hör vad Herren säger:

Stå upp och gå till rätta inför bergen
och låt höjderna höra din röst.

2 Hör Herrens anklagelser, ni berg,
lyssna ni jordens fasta grundvalar!

Ty Herren anklagar sitt folk,
med Israel vill han gå till rätta.

3 Mitt folk, vad har jag gjort mot dig,
och på vilket sätt har jag tröttat ut dig?

Svara mig!

4 Jag förde dig upp ur Egyptens land,
ur trälldomshuset befriade jag dig.

Jag sände Mose, Aron och Mirjam framför dig.

5 Mitt folk, kom ihåg vad Balak,
kungen i Moab, hade i sinnet
och vad han fick för svar
av Bileam, Beors son.

Kom ihåg hur det var mellan Sittim och Gilgal
och lär dig förstå Herrens rättfärdiga gärningar.

6 Med vad skall jag komma inför Herren
och med vad skall jag böja mig för Gud i höjden?
Skall jag träda fram inför honom med brännoffer,
med årsgamla kalvar?

7 Gläds Herren åt bockar i tusental,
åt oljeströmmar i tiotusental?

Skall jag ge min förstfödde till offer för min överträdelse,
min livsfrukt till syndoffer för min själ?

8 Han har kungjort för dig,
o människa, vad gott är.

Vad begär väl Herren av dig
annat än att du gör det som är rätt,
att du älskar barmhärtighet
och vandrar i ödmjukhet med din Gud?
Israels skuld och straff

9 Hör, hur Herren ropar till staden!

Den som är vis ger akt på ditt namn.

Hör om straffet och vem han är som har bestämt det.

10 Finns det ännu i den ogudaktiges hus
skatter som förvärvats genom orätt,
eller ett alltför litet efa-mått, värt att förbannas?

11 Vore jag rättfärdig om jag tillät orätt våg
och falska vikter i väskan?
12 Eftersom de rika i staden är fulla av våld,
och de som bor där talar lögn
och har en falsk tunga i sin mun,
13 måste jag slå dig med sår som inte läks
och lägga dig i ruiner för dina synders skull.
14 Du skall äta men inte bli mätt,
hunger skall plåga dig.
Vad du skaffar undan skall du inte kunna rädda,
och vad du räddar skall jag ge åt svärdet.
15 Du skall så men inte få skörda,
du skall pressa oliver
men inte få smörja dig med oljan.
Du skall pressa ut druvmust
men inte få dricka vinet.
16 Man håller fast vid Omris stadgar
och allt vad Ahabs hus har gjort.
Ni följer deras råd.
Därför skall jag göra dig till ett öde land
och invånarna i staden till hån.
Ja, mitt folks förakt skall ni få bära.

7

Israels förfall och nöd

1 Ve mig! Det är med mig
som när frukten är insamlad om sommaren,
som när efterskörden efter vinbärgningen är slut.
Ingen druvklase mer finns att äta,
inget tidigt fikon som jag har längtat efter.
2 De fromma är försvunna från jorden,
ingen bland människorna är ärlig.
Alla ligger de på lur efter blod,
var och en vill fånga den andre i sitt nät.
3 Deras händer är skickliga att göra det onda.
Fursten begär gåvor
och domaren mutor.
Den mäktige kräver öppet vad han har begär till.
Så gör de gemensam sak.

4 Den bäste bland dem är som ett törnsnår,
den ärligaste värre än en törnhäck.

Det kommer en dag för dina väktare,
din räkenskapsdag.

Då grips de av förvirring.

5 Tro inte på någon vän,
lita inte på någon förtrogen.

För henne som vilar i din famn
måste du vakta din muns dörrar.

6 Ty sonen föraktar sin far,
dottern trotsar sin mor,
sonhustrun sin svärmor,
och var och en har sin egen familj till fiender.

Israels upprättelse

7 Men jag, jag skall skåda efter Herren,
jag skall hoppas på min frälsnings Gud.
Min Gud skall höra mig.

8 Gläd dig inte över mig, du min fiende.
Om jag har fallit, skall jag resa mig igen.
Om jag sitter i mörkret,
är Herren mitt ljus.

9 Eftersom jag har syndat mot Herren
skall jag bära hans vrede,
till dess att han tar sig an min sak och skaffar mig rätt.
Han skall föra mig ut i ljuset,
och jag skall se hans rättfärdighet.

10 Min fiende skall se det
och täckas av skam,
han som sade till mig:

"Var är nu Herren, din Gud?"

Mina ögon skall se på honom,
hur han trampas ner som smuts på gatan.

11 En dag skall dina murar byggas upp.
På den dagen skall dina gränser vidgas.

12 På den dagen skall man komma till dig
från Assur och från Egyptens städer,
från Egypten och ända till floden,
från hav till hav och från berg till berg.

13 Men jorden skall bli en ödemark
för sina invånares skull.

Det blir frukten av deras gärningar.
Bön och lovsång
14 Vakta med din stav ditt folk,
din arvedels hjord,
som bor avskild i skogen,
mitt i ett fruktbart land.
Låt den gå i bet i Basan och i Gilead
som under forna dagar.
15 Liksom i de dagar då du drog ut ur Egyptens land,
skall jag låta dem se underbara ting.
16 Hednafolken skall se det och komma på skam,
med all sin makt.
De skall lägga handen på munnen,
deras öron skall bli döva.
17 De skall slicka stoftet som ormar,
likt markens kräldjur.
Med bävan skall de överge sina hålor,
skräckslagna skall de söka Herren, vår Gud.
För dig skall de frukta.
18 Vem är en Gud som du,
som förlåter missgärning
och inte tillräknar överträdelse
för kvarlevan av sin arvedel.
Han håller inte fast vid sin vrede för evigt,
ty han har behag till nåd.
19 Han skall åter förbarma sig över oss
och trampa på våra missgärningar.
Du skall kasta alla deras synder i havets djup.
20 Du skall bevisa trofasthet mot Jakob
och nåd mot Abraham,
så som du med ed lovade våra fäder
i forntidens dagar.

Johannes Uppenbarelse 12

Kvinnan och draken

1 Ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud. 2 Hon är havande och ropar i barnsnöd och födslovånda. 3 Ett annat

tecken visade sig också i himlen, och se, en stor eldröd drake med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. 4 Hans stjärta drog med sig en tredjedel av himlens stjärnor, och han kastade ner dem på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda för att sluka hennes barn, så snart hon hade fött det. 5 Och hon födde ett barn, en son, som skall styra alla folk med järnspira, och hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron. 6 Kvinnan flydde då ut i öknen, där hon har en plats som Gud har berett åt henne, så att hon får sitt uppehåll i ettusen tvåhundra sextio dagar.

Mikael och draken

7 En strid uppstod i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, 8 men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen. 9 Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom. 10 Och jag hörde en stark röst i himlen säga:

"Nu har frälsningen och makten och riket blivit vår Guds och väldet hans Smordes.

Ty våra bröders åklagare har blivit nerkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud.

11 De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden.

12 Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem!

Men ve dig, du jord och du hav, ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort."

13 När draken såg att han hade blivit nerkastad på jorden, förföljde han kvinnan som hade fött barnet. 14 Men den stora örnens båda vingar gavs åt kvinnan, så att hon kunde flyga ut till sin plats i öknen, där hon borta från ormen får sitt uppehåll en tid, tider och en halv tid. 15 Då sprutade ormen vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan, för att hon skulle föras bort med floden. 16 Men jorden hjälpte kvinnan, den öppnade sin mun och svalde floden som draken sprutade ur sin mun. 17 I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot de övriga av hennes barn, mot dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd. 18 Och draken stod på sanden vid havet.

22 december

John Henry Newman: "Det finns ingen tidpunkt i mänsklighetens historia då vid vilken den anti-kristna makten någon längre period kunna motstå lusten att förfölja."

Nahum

1:1 Profetia om Nineve, boken med elkositen Nahums syn.

2 Herrens vrede över Nineve

Herren är en nitälskande Gud och en hämnare.
Herren tar hämnd och vredgas,
Herren tar hämnd på sina ovänner,
han har vrede i förvar åt sina fiender.

3 Herren är sen till vrede
men stor i kraft,
han låter ingen gå ostraffad.

Herren har sin väg i storm och oväder,
och molnen är dammet under hans fötter.

4 Han straffar havet och låter det torka ut,
alla floder låter han sina.

Då tynar Basan och Karmel bort
och Libanons grönska vissnar.

5 Bergen darrar för honom
och höjderna smälter ner.

Jorden bävar för hans ansikte,
världen och alla som bor där.

6 Vem kan bestå inför hans förbittring,
vem kan uthärda hans vredes glöd?

Hans vrede brinner som eld
och klipporna rämnar inför honom.
7 God är Herren,
en tillflykt på nödens dag,
han känner dem som flyr till honom.
8 Men med en störtflod förintar han
platsen där Nineve står,
och mörker förföljer hans fiender.
9 Vad ni än tänker ut mot Herren
skall han komma med fullständig ödeläggelse.
Nöden skall inte komma två gånger.
10 Om de än är hopslingrade som törnsnår
och druckna av sitt drickande,
skall de alla förtäras som torrt gräs.
11 Från dig har en man gått ut,
en som tänker ut ont mot Herren,
en rådgivare i ondska.
Guds nåd över Juda
12 Så säger Herren:
"Hur starka och många de än är,
skall de ändå mejas ner och försvinna.
Jag har plågat dig,
men skall inte plåga dig mer.
13 Nu skall jag bryta sönder hans ok över dig,
dina band skall jag slita av."
14 Men om dig, Nineve, har Herren befallt:
"Det skall inte mer finnas några efterkommande med ditt namn.
Ur dina gudars hus skall jag utrota alla bilder,
både skurna och gjutna.
Jag skall göra i ordning en grav åt dig,
ty du är ingenting värd."
15 Se, över bergen kommer han
som frambär gott budskap,
han som förkunnar frid.
Fira dina högtider, Juda,
infria dina löften.
Ty den onde skall inte mer dra fram genom dig,
han är helt tillintetgjord.

Nineves fall

2:1 En folkförskingrare drar upp mot dig.

Bevaka dina fästen!

Spana utåt vägen, rusta dig,
samla all din kraft.

2 Herren skall återställa Jakobs storhet
liksom Israels storhet,
ty plundrare har plundrat dem
och fördärvat deras vinstockar.

3 Hans hjältars sköldar har färgats röda,
krigsmännen går klädda i scharlakan.

Vagnarna gnistrar av stålglans,
den dag han gör sig redo,
och man svingar sina spjut av cypress.

4 På gatorna stormar vagnarna fram,
de kör om varandra på torgen.

De ser ut som bloss,
som blixtar far de i väg.

5 Han kommer ihåg sina väldiga kämpar.

De stapplar där de rusar fram.

De skyndar mot stadens murar
och skyddstaken görs redo.

6 Flodernas portar öppnas,
och palatset faller ihop.

7 Det är bestämt: Hon skall kläs av och föras bort.

Hennes slavflickor skall sucka som duvor
och slå sig för bröstet.

8 Nineve var sedan gammalt som en vattenrik damm,
men nu flyr vattnet bort.

"Stanna! Stanna!"

Men ingen vänder sig om.

9 Röva silver, röva guld!

Här finns skatter utan slut,
överflöd av dyrbarheter.

10 Tom, tömd, förödd!

Modlösa hjärtan, vacklande knän!

Darrande höfter överallt!

Alla ansikten är blossande röda.

11 Var är nu lejonens kula,

den plats där de unga lejonen åt sitt byte,
där lejonet och lejoninnan
och lejonungen strövade omkring,
utan att någon skrämde dem?

12 Lejonet rev i stycken tills ungarna fick nog,
dödade åt sina lejoninnor
och fyllde sina hålor med byte,
sina kulor med sönderrivna djur.

13 Se, jag är emot dig,
säger Herren Sebaot.

Jag skall låta dina vagnar gå upp i rök,
och dina unga lejon skall förtäras av svärd.
Jag skall utrota ditt rövade gods från jorden,
och röster av dina sändebud skall inte mer höras.

Nineves övermod och straff

3:1 Ve dig, du blodstad, full av lögn,
uppfylld av våld,
du som aldrig upphör att plundra!

2 Hör, piskor smäller!

Hör, vagnshjul dånar!

Hästar jagar fram,
vagnar rullar i väg.

3 Ryttare stormar fram,
svärden ljungar och spjuten blixtrar.

Slagna i mängd och högar av lik,
det är ingen ände på döda,
man stupar över döda kroppar.

4 Allt detta på grund av det myckna horeri hon bedrev,
den vackra horan,
trolldomskonsternas mästarinna,
hon som sålde folken genom sitt horeri
och folkstammar genom sin trolldom.

5 Se, jag skall vända mig mot dig,
säger Herren Sebaot.

Jag skall lyfta upp ditt mantelsläp över ditt ansikte
och låta folken se din nakenhet
och kungariken din skam.

6 Jag skall kasta avskyvärda ting på dig,

låta dig bli föraktad
och göra dig till ett skådespel.
7 Och det skall ske
att var och en som ser dig
skall fly från dig och säga:
"Nineve är ödelagt,
vem har medlidande med henne?"
Var kan jag finna tröstare åt dig?
8 Är du bättre än No-Amon,
hon som tronade vid Nilens strömmar?
Vatten omgav henne,
hon hade havet till vall
och vatten till mur.
9 Nubien och Egypten var hennes omätliga styrka,
puteer och libyer var hennes hjälp.
10 Också hon fördes bort
i landsflykt och fångenskap,
även hennes barn blev krossade i alla gathörn.
Man kastade lott om hennes ärade män,
och alla hennes stormän fängslades med kedjor.
11 Också du skall bli drucken
och gömma dig,
också du skall söka skydd mot fienden.
12 Alla dina fästen liknar fikonsträd
med brådmogen frukt.
När man skakar dem faller fikonen
i munnen på den som vill äta.
13 Se, krigsfolket hos dig är som kvinnor.
Ditt lands portar står vidöppna för dina fiender.
Eld förtär dina bommar.
14 Ös upp vatten åt dig för belägringen
och förstärk dina fästen.
Stig ner i leran och trampa i murbruket.
Gör tegelformen stark.
15 Där skall elden förtära dig
och svärdet utrota dig,
det skall sluka dig som gräsmaskar,
även om du är talrik som gräsmaskar
och förökar dig som gräshoppor.
16 Du har fler köpmän än himlens stjärnor,

fler än himlens stjärnor,
som gräsmaskar plundrar de
och flyger sedan bort.
17 Dina furstar är som gräshoppor,
dina befälhavare som gräshoppssvärmar.
De stannar i häckarna en kall dag.
När solen kommer fram flyr de bort
och sedan vet ingen var de finns.
18 Dina herdar har slumrat in,
du Assurs kung,
dina förnäma män ligger i ro.
Ditt folk är skingrat uppe på bergen,
och ingen samlar ihop det.
19 Det finns ingen läkedom för din skada,
oläkligt är ditt sår.
Alla som hör vad som hänt dig
klappar i händerna över dig.
Ty vem har inte drabbats av din ständiga ondska?

Johannes Uppenbarelse 13:1

Vilddjuret från havet

1 Och jag såg ett vilddjur stiga upp ur havet. Det hade tio horn och sju huvuden och på sina horn tio kronor och på sina huvuden hädiska namn. 2 Vilddjuret som jag såg liknade en leopard, och det hade fötter som en björn och ett gap som ett lejon. Och draken gav det sin makt och sin tron och stor myndighet. 3 Ett av dess huvuden såg ut som om det hade blivit slaktat och dödat, men dess dödliga sår hade läkts. Hela jorden förundrade sig över vilddjuret och följde efter det, 4 och man tillbad draken, därför att han hade gett sin makt åt vilddjuret. Och man tillbad vilddjuret och sade: "Vem är som vilddjuret, och vem kan strida mot det?"
5 Och åt vilddjuret gavs en mun som talade stora och hädiska ord, och det fick makt att göra så i fyrtiotvå månader. 6 Det öppnade sin mun för att häda Gud, för att häda hans namn och hans tabernakel, dem som bor i himlen. 7 Och åt vilddjuret gavs makt att strida mot de heliga och att besegra dem, och det fick makt över alla stammar och folk och språk

och folkslag. 8 Alla jordens invånare kommer att tillbe det, alla som inte har sitt namn skrivet i livets bok som tillhör Lammet som är slaktat från världens grundläggning. 9 Den som har öron må höra. 10 Om någon måste gå i fångenskap, skall han gå i fångenskap. Och om någon måste dödas med svärd, skall han dödas med svärd. Här visar sig de heligas uthållighet och tro.

Vilddjuret från jorden

11 Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden. Det hade två horn som ett lamm men talade som en drake. 12 Det utövar det första vilddjurets hela makt inför det och får jorden och dess invånare att tillbe det första vilddjuret, vars dödliga sår hade blivit läkt. 13 Det gör stora tecken och får till och med eld att falla från himlen ner på jorden i människornas åsyn. 14 Genom de tecken det har fått makt att göra inför vilddjuret vilseleder det dem som bor på jorden. Det befaller jordens invånare att göra en bild åt vilddjuret, som har ett sår av ett svärd men levde. 15 Och det fick makt att ge livsande åt vilddjurets bild, så att bilden till och med kunde tala och låta döda alla dem som inte tillbad vilddjurets bild. 16 Och det tvingar alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta emot ett märke på högra handen eller på pannan, 17 så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal. 18 Här gäller det att vara vis. Den som har förstånd må räkna ut vilddjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är sexhundrasextiosex.

23 december

St:a Marguerite d'Youville: "All världens tillgångar kan inte ens jämföras med lyckan i att leva tillsammans i godhet".

Habakuk

1 Den profetia som profeten Habackuk skådade.

2 Profetens klagan över folkets ondska
Herre, hur länge skall jag ropa på hjälp,
utan att du hör,
ropa högt till dig över våld,
utan att du räddar?

3 Varför låter du mig se ondska,
och hur kan du själv se på sådant elände?
Fördärv och våld är inför mig,
split och kiv uppstår.

4 Därför blir lagen utan kraft,
och rätten kommer aldrig fram.
Den ogudaktige omringar den rättfärdige
och rätten blir förvrängd.

Herrens svar

5 Se er omkring bland hednafolken, ja, skåda!
Häpna, ja, häpna!

Ty en gärning utför jag i era dagar,
som ni inte kommer att tro när man berättar den.

6 Ty se, jag skall uppväcka kaldeerna,
det vilda och snabba folket,
som drar ut vida omkring på jorden
för att ta i besittning
boplatser som inte är deras.

7 De är fruktansvärda och hemska,
de avgör själva vad som är lag och rätt.

8 Deras hästar är snabbare än leoparder
och vildare än vargar om aftonen.

Deras ryttare spränger fram,
de kommer fjärran ifrån.

De flyger i väg likt örnen,
som störtar sig över sitt rov.

9 Alla kommer de för att utöva våld,
stridslystna rycker de fram
och samlar fångar som sand.

10 De gör kungar till åtlöje,
furstar hånar de.

De hånskrattar åt alla befästningar,
de kastar upp jordvallar och intar dem.

11 Så drar de vidare som vinden,
de fortsätter framåt

och ådrar sig skuld.

Deras egen styrka är deras gud.

Frågor om Guds rättfärdighet

12 Har inte du, Herre, alltid varit till,

du min Gud, min Helige?

Vi skall inte dö!

Herre, till en dom har du satt dem,

till en tillrättavisning har du berett dem,

du vår klippa.

13 Dina ögon är för rena för att se på det onda.

Du som inte står ut med att se någon orätt,

hur kan du då se på de trolösa

och tiga när den ogudaktige slukar

den som är mer rättfärdig än han?

14 Du gör människorna lika fiskarna i havet,

lika kräldjuren som inte har någon herre.

15 De drar upp dem alla med sin krok

och fångar dem i sitt nät.

De samlar dem i sitt garn,

därför jublar de och är glada.

16 Därför offrar de åt sitt nät

och tänder rökelse åt sitt garn.

Genom dem blir deras andel fet

och deras mat välsmakande.

17 Men skall de då få vittja sitt nät

och ständigt dräpa folken utan förskoning?

2:1 Jag vill stå på min vaktpost och ställa mig i tornet.

Jag vill spana för att se

vad han skall tala till mig,

vilket svar jag skall få

på min klagan.

Herrens svar

2 Herren svarade mig och sade:

Skriv upp synen

och rista in den på skrivtavlor,

så att den lätt kan läsas.

3 Ty ännu måste synen vänta på sin tid,

men den skyndar mot sin fullbordan och ljuger inte.

Om den dröjer, vänta på den,
ty den kommer helt visst,
den skall inte utebli.

4 Se, uppblåst och oärlig är hans själ i honom.

Men den rättfärdige skall leva genom sin tro.

5Ja, vinet bedrar honom.

Han är en högmodig man och skall inte komma till ro.

Han spärrar upp sitt gap som dödsriket,

han är som döden och kan inte mättas.

Han samlar alla hednafolk till sig,

han drar till sig alla folkslag.

Ve över förtryckaren

6 Skall de inte alla stämma upp en visa om honom,

en smädesång med gåtfulla ord och säga:

Ve dig som lägger på hög det som inte är ditt

– hur länge till? –

och tynger dig med pantsatt gods.

7 Kommer inte dina fordringsägare att plötsligt resa sig

och de som ansätter dig att vakna upp

så att du blir ett byte för dem?

8 Eftersom du själv har plundrat många hednafolk,

skall också andra folk plundra dig

på grund av blodsdåd mot människor

och våld mot land och stad

och alla som bor där.

9 Ve den som skaffar orätt vinning åt sitt hus

för att bygga sin boning högt upp

och så rädda sig undan olyckans våld.

10 Till skam för ditt eget hus har du planerat

att förgöra många folk

och syndar så mot dig själv.

11 Ty stenarna i muren skall ropa

och bjälkarna i trävirket skall svara dem.

12 Ve den som bygger upp en stad med blodsdåd

eller grundar en stad med orättfärdighet!

13 Se, kommer det inte från Herren Sebaot,

att folken arbetar sig trötta för det som bränns upp

och sliter ut sig till ingen nytta?

14 Ty jorden skall bli full av kunskap om Herrens härlighet,

så som vatten täcker havets djup.

15 Ve dig som bjuder din nästa att dricka,
som blandar i ditt gift och gör dem berusade
för att få se deras nakenhet.
16 Du är mättad med skam och inte med ära.
Drick också du och visa att du är oomskuren!
Bägaren i Herrens högra hand skall vändas mot dig,
vanära skall komma över din härlighet.
17 Ty våldet mot Libanon skall övertäcka dig,
och ödeläggelsen, som förskräckte dess djur,
på grund av blodsdåd mot människor
och våld mot land och stad
och alla som bor där.
18 Vad nytta gör en avgud
som en människa har skurit till,
eller en gjuten avgud
som är en falsk lärare?
Ty den som gör den
förtröstar på sitt eget verk.
Han gör avgudar som inte kan tala.
19 Ve den som säger till träbiten: "Vakna!"
och till en stum sten: "Stå upp!"
Kan den undervisa?
Visst är den överdragen med guld och silver,
men det finns ingen ande i den.
20 Men Herren är i sitt heliga tempel.
Var stilla inför honom, hela jorden!

Habackuks bön och lovsång

3:1 En bön av profeten Habackuk, till shigjonót.(shigjonót: okänd musikterm).

2 Herre, jag har hört budskapet om dig och jag bävar.
Herre, låt ditt verk få liv igen i våra dagar,
låt det bli känt i vår tid.
I din vrede må du tänka på att förbarma dig.
3 Gud kommer från Teman,
den Helige från berget Paran. Sela.
Hans härlighet övertäcker himlen,

av hans lov är jorden full.

4 Hans glans är som ljuset,
strålar går ut från hans hand,
där är hans styrka dold.

5 Framför honom går pest,
och brinnande feber följer i hans spår.

6 Han träder fram och jorden skakar,
för hans blick bävar hednafolken.

Urgamla berg splittras,
eviga höjder sjunker ner.

Hans vägar är eviga.

7 Jag ser Kushans hyddor i nöd,
tältdukarna i Midjans land darrar.

8 Är Herren förbittrad på floderna?
Är din vrede upptänd mot strömmarna
eller din förbittring mot havet,
när du far fram med dina hästar,
med dina segervagnar?

9 Avhöljd och blottad är din båge,
som edsvurna pilar är ditt ord. Sela.
Du låter floder klyva jorden.

10 Bergen ser dig och bävar,
störtregn forsar ner,
djupet låter höra sin röst,
mot höjden lyfter det sina händer.

11 Sol och måne står stilla i sin boning
vid skenet av dina pilar som far fram,
vid glansen av ditt blixtrande spjut.

12 I förbittring går du fram över jorden,
i vrede trampar du ner hednafolken.

13 Du drar ut för att frälsa ditt folk,
för att frälsa din smorde.

Du krossar taket på den ogudaktiges hus,
du bryter ner det från tinnarna till grunden. Sela.

14 Med hans egna spjut genomborrar du huvudet på hans krigare,
när de stormar fram för att fördriva mig.

Deras glädje är att i hemlighet sluka den betryckte.

15 Med dina hästar far du fram genom havet,
genom de stora vattnens svall.

16 Jag hör det och darrar i mitt innersta,

vid dånet skälver mina läppar.
Röta tränger in i benen i min kropp.
Jag darrar där jag står,
ty jag måste stilla vänta på olyckans dag,
att den skall komma över det folk som angriper oss.
17 Fikonträdet blomstrar inte mer,
och vinstocken ger ingen skörd.
Olivträdets frukt slår fel,
och fälten ger ingen föda.
Fåren rycks bort ur fållorna,
och ingen boskap finns i stallen.
18 Men jag vill jubla i Herren
och glädja mig i min frälsnings Gud.
19 Herren, Herren är min starkhet.
Han gör mina fötter som hjortens
och låter mig gå fram över mina höjder.
För sångmästaren, med mitt strängaspel.

Johannes Uppenbarelse 14

Lammet på Sions berg

1 Och jag såg, och se: Lammet stod på Sions berg och med Lammet etthundrafyrtiofyra tusen som hade hans namn och hans Faders namn skrivna på sina pannor. 2 Och från himlen hörde jag en röst som bruset av stora vatten oh dånet av en stark åska. Och det ljud jag hörde var som när harpospelare spelar på sina harpor. 3 De sjöng en ny sång inför tronen och inför de fyra väsendena och de äldste. Och ingen kunde lära sig den sången utom de etthundrafyrtiofyra tusen, de som är friköpta från jorden. 4 Det är de som inte har befläckt sig med kvinnor. De är jungfrur, dessa som följer Lammet vart det än går. De är friköpta från människorna som en förstlingsfrukt åt Gud och Lammet. 5 I deras mun har det inte funnits någon lögn. De är fläckfria.
De tre änglarna

6 Och jag såg en annan ängel flyga högst uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag. 7 Han sade med hög röst: "Frukta

Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna." 8 Ännu en annan ängel följde efter, och han sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon, som har gett alla folk att dricka av sin otukts vredesvin." 9 En annan ängel, den tredje, följde dem och sade med stark röst: "Den som tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller sin hand, 10 han skall själv få dricka av Guds vredes vin, som oblandat hålls i Guds vredes bågare. Han kommer att plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. 11 Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt, dessa som tillber vilddjuret och dess bild och tar emot märket med dess namn. 12 I detta visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron på Yeshua."

13 Och jag hörde en röst från himlen säga: "Skriv! Saliga är de döda som härefter dör i Herren. Ja, säger Anden, de skall vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följer dem."

Skörden är mogen

14 Och jag såg, och se: ett vitt moln, och på molnet satt en som liknade Människosonen. På sitt huvud hade han en krona av guld och i sin hand en skarp skära. 15 Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: "Räck ut din skära och skörda! Skördetiden har kommit, ty jordens gröda är mogen." 16 Han som satt på molnet räckte då ut sin skära över jorden, och jorden skördades.

17 En annan ängel kom ut från templet i himlen. Också han hade en skarp skära. 18 Och en annan ängel, som hade makt över elden, kom ut från altaret. Han ropade med stark röst till ängeln med den skarpa skäran: "Räck ut din skarpa skära och skörda druvklasarna på jordens vinstock, ty dess druvor är mogna." 19 Och ängeln räckte då ut sin skära över jorden och skördade druvklasarna på jordens vinstock och kastade dem i Guds vredes stora vinpress. 20 Vinpressen trampades utanför staden, och blod flöt från pressen och nådde upp till betslen på hästarna på en sträcka av ettusen sexhundra stadier.

24 december

St.Efraim Syriern: "I denna försoningens doktrin ska ingen känna vrede eller nedslagenhet. I denna natt som stillar allting ska vi inte låta någonting hota eller störa. Denna natt tillhör den Sköne; låt ingenting bittert eller skarpt finnas för oss. Låt ingenting mäktigt eller högt uppsatt finnas i denna natt som tillhör den Ödmjuka. Detta är förlåtelsens dag så låt oss inte utöva någon bestraffning för överträdelser."

Sefanja

1 Herrens ord kom till Sefanja, son till Kushi, son till Gedalja, son till Amarja, son till Hiskia, när Josia,
(Josia regerade 640–609 f. Kr.)

Amons son, var kung i Juda.

2 Herrens stora vredesdag

Jag skall i grund förgöra allt på jordens yta,
säger Herren.

3 Jag skall förgöra människor och djur,
jag skall förgöra fåglarna under himlen och fiskarna i havet
och de som blir andra till fall,
tillsammans med de ogudaktiga,
ja, jag skall utrota människorna från jordens yta,
säger Herren.

4 Jag skall sträcka ut handen mot Juda
och mot alla dem som bor i Jerusalem.

Jag skall från denna plats utrota vad som finns kvar av Baal,
avgudaprästernas namn tillsammans med prästerna,

5 dem som på taken tillber himlens härskara
och dem som tillber och svär vid Herren
men också svär vid Malkam,#

Malkam Annan översättning: "deras kung".

6 dem som har vikit bort från Herren,
och dem som aldrig har sökt Herren
eller frågat efter honom.

7 Var stilla inför Herren, Herren!

Ty Herrens dag är nära.

Herren har tillrett ett slaktoffer,
han har helgat dem han har inbjudit.

8 Och det skall ske på dagen för Herrens slaktoffer
att jag skall straffa furstarna och kungasönerna
och alla som klär sig i utländska kläder.

9 Jag skall på den dagen straffa
alla som hoppar över tröskeln,[#]
alla som hoppar över tröskeln Se 1 Sam 5:5.

dem som fyller sin herres hus
med våld och svek.

10 Och det skall ske på den dagen, säger Herren,
att klagorop skall höras från Fiskarnas port
och jämmer från Nya staden
och ett mäktigt dån från höjderna.

11 Jämra er, ni som bor i Mortelkvarteret,
ty det är förbi med hela skaran av köpmän,
utrotade är alla som handlar med silver.

12 Och det skall ske på den tiden
att jag skall leta igenom Jerusalem med lyktor
och straffa de män som nu lever där i lugn och ro
och säger i sina hjärtan:

"Inte gör Herren något gott
och inte gör han något ont."

13 Och det skall ske att deras ägodelar skall lämnas till plundring
och deras hus läggas öde.

De skall bygga hus men inte få bo i dem,
de skall plantera vingårdar men inte få dricka vinet från dem.

Herrens stora dag

14 Herrens stora dag är nära,
ja, nära, och den kommer med hast.

Hör, det är Herrens dag!

Då ropar hjältarna i ångest.

15 En vredens dag är den dagen,
en dag av ångest och nöd,

en dag av ödeläggelse och förödelse,
en dag av mörker och dimma,
en dag av moln och dis,
16 en dag då ljud av horn och hänskri höjs
mot de befästa städerna
och de höga murtornen.
17 Då skall jag ge människorna en sådan ångest
att de går omkring som blinda,
därför att de har syndat mot Herren.
Deras blod skall spridas som stoft
och deras kroppar som orenlighet.
18 Varken deras silver eller deras guld
skall kunna rädda dem
på Herrens vredes dag.
Av hans nitälskans eld skall hela jorden förtäras.
Ty fullständigt och med hast
skall han göra slut på alla dem som bor på jorden.

Varning till Herrens folk

1 Församla er, ja, kom samman, du folk utan blygsel,
2 innan ännu beslutet genomförs
– som agnar far den dagen fram –
innan Herrens vredesglöd kommer över er,
ja, innan Herrens vredes dag kommer över er.
3 Sök Herren,
alla ni ödmjuka i landet,
ni som gör vad han befäller.
Sök rättfärdighet,
sök ödmjukhet,
kanske blir ni beskyddade
på Herrens vredes dag.
Straffdom över Israels grannfolk
4 Gaza skall bli övergivet
och Askelon förvandlat till en ödemark.
Asdod skall drivas ut mitt på ljusa dagen
och Ekron ryckas upp med rötterna.
5 Ve er som bor på landsträckan utmed havet,
ni av kereteernas folk!
Herrens ord är emot dig,
Kanaan, du filisteernas land.

Jag skall fördärva dig, så att ingen mer skall bo där.

6 Landsträckan utmed havet skall bli betesmarker,
där herdarna har sina brunnar
och fåren sina fållor.

7 Den skall tillfalla kvarlevan av Juda hus.

Där skall de föra sin boskap i bet.

I Askelons hus skall de lägga sig om kvällen,
ty Herren, deras Gud, skall se till dem
och göra slut på deras fångenskap.

8 Jag har hört hur Moab hånat
och Ammons barn talat föraktfulla ord,
hur de hånat mitt folk
och handlat övermodigt mot deras land.

9 Därför, så sant jag lever,
säger Herren Sebaot, Israels Gud:

Moab skall bli som Sodom
och Ammons barn som Gomorra,
ett tillhåll för nässlor
och en saltgrop,
en ödemark till evig tid.

Kvarlevan av mitt folk skall plundra dem,
ja, återstoden av mitt folk skall få dem till arvedel.

10 Så skall det gå dem för deras högmod,
ty de har hånat Herren Sebaots folk
och handlat övermodigt mot dem.

11 Fruktsansvärd skall Herren vara mot dem.

Han skall förgöra alla jordens gudar,
och alla folkens kustländer skall tillbe honom,
varje folk på sin ort.

12 Också ni nubier
skall genomborras av mitt svärd.

13 Han skall sträcka ut handen mot norr och fördärva Assur
och förvandla Nineve till en ödemark,
torr som öknen.

14 Där skall hjordar lägga sig,
alla slags vilda djur.

Både pelikaner och hägrar
skall om natten bo på dess pelarhuvuden.

En röst skall eka i fönstren
och förödelse skall vara på trösklarna,

ty cederpanelen är bortriven.

15 Detta är den jublande staden

som satt så trygg

och tänkte för sig själv:

"Jag och ingen annan!"

Hur har den inte blivit en ödemark,

ett tillhåll för vilda djur!

Alla som går där fram skall vissla åt den

och slå ihop händerna.

Sången till Lammet

1 Och jag såg ett annat stort och underbart tecken i himlen: sju änglar

med sju plågor, de sista, ty med dem når Guds vrede sin fullbordan. 2

Och jag såg liksom ett glashav blandat med eld, och på glashavet såg

jag dem stå som hade vunnit seger över vilddjuret och dess bild och

dess namns tal. De har Guds harpor i händerna 3 och sjunger Moses,

Guds tjänares, sång och sången till Lammet:

"Stora och underbara är dina gärningar,

Herre Gud, du Allsmäktige. Rättfärdiga och sanna

är dina vägar, du folkens konung.

4 Vem skulle inte frukta dig, Herre, och prisa ditt namn?

Ty endast du är helig, och alla folk skall komma

och tillbe inför dig, ty dina rättfärdiga domar

har uppenbarats."

De sju sista plågorna

5 Därefter såg jag att templet i himlen, vittnesbördets tabernakel,

öppnades. 6 Och de sju änglarna med de sju plågorna kom ut ur

templet. De var klädda i rena, skinande linnekläder och var omgjordade

med bälten av guld kring bröstet. 7 Och ett av de fyra väsendena gav de

sju änglarna sju skålar av guld, fyllda av Guds vrede – han som lever i

evigheternas evigheter. 8 Och templet fylldes med rök från Guds

härlighet och makt, och ingen kunde komma in i templet, förrän de sju

plågorna från de sju änglarna hade nått sitt slut.

25 december

St. Paolo della Croce: "Fira Kristusmässan varje dag, ja även varje minut i din andes inre tempel."

Haggai

Befallning att bygga Herrens hus

1 I kung Darejaves andra regeringsår, i sjätte månaden, på första dagen i månaden, (29 aug. 520 f. Kr. Darejaves (Darius) regerade i Persien 522–486 f. Kr.) kom Herrens ord genom profeten Haggai till Serubbabel, Sealtiels son, ståthållare i Juda, och till översteprästen Josua, Josadaks son. Han sade:

2 Så säger Herren Sebaot: Detta folk säger: "Tiden har inte kommit, tiden att åter bygga upp Herrens hus." 3 Och Herrens ord kom genom profeten Haggai. Han sade:

4 Är det då tid för er

att själva bo i panelade hus,
medan detta hus#

detta hus Dvs templet som förstördes år 586 f. Kr.
ligger i ruiner?

5 Så säger nu Herren Sebaot:

Lägg märke till hur det går för er.

6 Ni sår mycket men skördar litet.

Ni äter men blir inte mätta.
Ni dricker men släcker inte törsten.
Ni klär er men blir inte varma.
Den som får inkomst
har hål i börsen.

7 Så säger Herren Sebaot:
Lägg märke till hur det går för er.

8 Gå upp till bergen,
hämta trävirke
och bygg upp mitt hus,
så skall jag glädja mig över det
och visa min härlighet,
säger Herren.

9 Ni väntade er mycket,
men se, det blev litet.
Och när ni förde det hem,
då blåste jag bort det.
Varför? säger Herren Sebaot.
Därför att mitt hus ligger i ruiner,
medan ni har bråttom,
var och en med sitt eget hus.

10 Därför har himlen över er hållit tillbaka sin dagg
och jorden har hållit tillbaka sin gröda.

11 Jag har kallat på torka
att komma över landet och över bergen,
över säden, vinet och oljan,
över det som jorden alstrar,
över människor och djur
och över era händers arbete.
Folket lyder Herrens befallning

12 Serubbabel, Sealtiels son, och översteprästen Josua, Josadaks son,
med hela kvarlevan av folket, lyssnade till Herrens, sin Guds, röst och till
profeten Haggais ord, eftersom Herren, deras Gud, hade sänt honom,
och folket fruktade Herren. 13 Då sade Haggai, Herrens sändebud,
genom ett budskap från Herren till folket: "Jag är med er, säger Herren."

14 Och Herren uppväckte en iver hos Serubbabel, Sealtiels son,
ståthållare i Juda, och hos översteprästen Josua, Josadaks son, och hos
hela kvarlevan av folket, så att de började arbeta på Herren Sebaots, sin
Guds, hus.

Det nya templets härlighet

2:1 Detta skedde på tjugofjärde dagen i sjätte månaden av kung Darejaves andra regeringsår. (21 sept. 520 f. Kr.) kom Herrens ord genom profeten Haggai. Han sade: 3 Säg till Serubbabel, Sealtiels son, ståthållare i Juda, och till översteprästen Josua, Josadaks son, och till kvarlevan av folket:

4 Vilka är kvar bland er
som har sett detta hus
i dess forna härlighet?

Hur tycker ni att det ser ut nu?

Är det inte som vore det ingenting i era ögon?

5 Men var nu frimodig, du Serubbabel,
säger Herren,
var frimodig, du överstepräst Josua, Josadaks son,
var frimodiga, alla ni människor i landet,
säger Herren.

Arbeta, ty jag är med er,
säger Herren Sebaot.

6 Detta löfte gav jag er
när ni drog ut ur Egypten,
och min Ande är mitt ibland er.

Frukta inte!

7 Så säger Herren Sebaot:

Inom kort skall jag än en gång komma himlen och jorden,
havet och det torra att skaka.

8 Jag skall skaka om alla hednafolk
och alla folkens skatter skall komma hit.

Och jag skall uppfylla detta hus med härlighet,
säger Herren Sebaot.

9 Mig tillhör silvret och mig tillhör guldets,
säger Herren Sebaot.

10 Den kommande härligheten hos detta hus
skall bli större än den förra,
säger Herren Sebaot,
och på denna plats skall jag ge frid,
säger Herren Sebaot.

Ny välsignelse

11 På tjugofjärde dagen i den nionde månaden av Darejaves andra regeringsår (18 dec. 520 f. Kr.) kom Herrens ord till profeten Haggai. Han sade:

12 Så säger Herren Sebaot: Fråga prästerna vad lagen säger: 13 "Om någon bär heligt kött i fliken av sin mantel och så med fliken rör vid något bakat eller kokt, vid vin eller olja eller vid någon annan mat, blir då detta heligt?" Prästerna svarade: "Nej." 14 Åter frågade Haggai: "Om den som har blivit oren genom en död rör vid något av allt detta, blir det då orent?" Prästerna svarade: "Ja, det blir orent." 15 Då sade Haggai:

"Så är det med detta folk,
så är det med detta hednafolk
inför mig, säger Herren,
ja, så är det med allt vad deras händer gör:
Vad de där offrar är orent.

16 Lägg nu noga märke till det som sker,
från denna dag och framöver!
Innan man lagt sten på sten till Herrens tempel,
hur var det då?

17 Om någon kom till en sädesskyl som skulle ge tjugo mått,
gav den endast tio,
om någon kom till vinpressen för att ösa upp femtio kärl,
gav den endast tjugo.

18 Jag slog er med sot och rost
och alla era händers verk med hagel,
och ändå vände ni er inte till mig,
säger Herren.

19 Lägg noga märke till det som sker
från denna dag och framöver,
från den tjugofjärde dagen i nionde månaden,
från den dag då grunden lades till Herrens tempel.

20 Finns någon säd ännu kvar i kornboden?
Nej, och varken vinstocken eller fikonsträdet,
varken granatträdet eller olivträdet
har ännu burit någon frukt.

Men från denna dag skall jag välsigna."

Serubbabel – Herrens signetring

21 Herrens ord kom för andra gången till Haggai, på tjugofjärde dagen i samma månad. Han sade: 22 Säg till Serubbabel, Juda ståthållare:
Jag skall komma himlen och jorden att skaka.

23 Jag skall omstörta kungatroner
och göra hednarikenas makt om intet.
Jag skall vända om kullar och dem som kör dem,
och hästarna med sina ryttare skall störtas.
Den ene skall falla för den andres svärd.
24 På den dagen, säger Herren Sebaot, skall jag ta dig, min tjänare
Serubbabel, Sealtiels son, säger Herren, och göra dig till en signetring.
Ty dig har jag utvalt, säger Herren Sebaot."

Johannes Uppenbarelse 16

1 Och jag hörde en stark röst från templet säga till de sju änglarna: "Gå ut och töm Guds sju vredesskålar över jorden."
2 Och den förste gick bort och tömde sin skål över jorden, och onda och svåra bölder slog upp på de människor som hade vilddjurets märke och som tillbad dess bild.
3 Den andre ängeln tömde sin skål över havet, och havet förvandlades till blod som från en död, och allt liv i havet dog.
4 Den tredje ängeln tömde sin skål över floderna och vattenkällorna, och de förvandlades till blod. 5 Och jag hörde vattnens ängel säga: "Rättfärdig är du som är och som var, du Helige, ty du har fällt denna dom. 6 De har utgjutit heligas och profeters blod och därför har du gett dem blod att dricka, och de har förtjänat det." 7 Och jag hörde altaret säga: "Ja, Herre Gud, du Allsmäktige, sanna och rättfärdiga är dina domar."
8 Den fjärde tömde sin skål över solen, och den fick makt att bränna människorna med eld. 9 De brändes av stark hetta och hädade Guds namn, han som har makt över dessa plågor. Men de vägrade omvända sig och ge honom äran.
10 Den femte tömde sin skål över vilddjurets tron, och dess rike lades i mörker. Människorna bet sig i tungan av smärtan 11 och hädade himlens Gud för sina plågor och sina bölder, men de omvände sig inte från sina gärningar.
12 Den sjätte tömde sin skål över den stora floden Eufrat, och dess vatten torkade ut så att vägen bereddes för kungarna från Östern. 13 Och jag såg att det ur drakens gap och ur vilddjurets gap och ur den falske profetens mun kom ut tre orena andar som liknade paddor. 14 De är ondskefulla andar som gör tecken, och de beger sig ut till kungarna i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges,

stora dag. – 15 "Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans kön." – 16 Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Harmagedon.

Världens slut

17 Den sjunde tömde sin skål över luften. Och en stark röst gick ut från tronen i templet, och den sade: "Det har skett." 18 Och det kom blixtar, dån och åska och en stor jordbävning, en sådan som inte har förekommit så länge det funnits människor på jorden, så väldig var den. 19 Den stora staden rämnade i tre delar, och folkens städer störtade samman. Gud kom ihåg det stora Babylon och räckte det bågaren med sin stränga vredes vin. 20 Alla öar flydde och bergen fanns inte mer. 21 Stora hagel, tunga som talenter, föll ner från himlen över människorna, och de hädade Gud för hagelplågan, eftersom den var mycket svår.

26 december

St. Gregorius den Store: "Martyrernas död blommar i de levandes tro."

Sakarja 1–3

Uppmaning till omvändelse

1 I åttonde månaden (Okt. – nov. 520 f. Kr.)

av Darejaves andra regeringsår kom Herrens ord till profeten Sakarja, son till Berekja, son till Iddo. Han sade:

2 Herren var vred på era fäder. 3 Säg därför till folket: Så säger Herren Sebaot: Vänd om till mig, säger Herren Sebaot, så skall jag vända om till er, säger Herren Sebaot. 4 Var inte som era fäder. För dem predikade gångna tiders profeter och sade: "Så säger Herren Sebaot: Vänd nu om

från era onda vägar och era onda gärningar. Men de lyssnade inte och aktade inte på mig, säger Herren.

5 Era fäder, var är de?

Och profeterna, lever de kvar för evigt?

6 Nej, men mina ord och mina stadgar som jag gav mina tjänare profeterna, de nådde era fäder.

Och de vände om och sade:

Som Herren Sebaot hade beslutat att göra med oss enligt våra vägar och våra gärningar, så har han också handlat med oss."

Mannen på den röda hästen

7 På tjugofjärde dagen i elfte månaden, (Jan. – febr. 519 f. Kr.)

som är månaden Sebat, i Darejaves andra regeringsår, kom Herrens ord till profeten Sakarja, son till Berekja, son till Iddo. Han sade:

8 Jag hade en syn om natten, och se, en man red på en röd häst. Han stod bland myrtenträden i dalsänkan. Bakom honom stod andra hästar, röda, bruna och vita. 9 Jag frågade: "Min herre, vilka är dessa?" Ängeln som talade med mig sade: "Jag vill låta dig se vilka de är." 10 Mannen som stod bland myrtenträden svarade: "Det är dessa som Herren har sänt att fara omkring på jorden." 11 Och de svarade Herrens ängel som stod bland myrtenträden: "Vi har farit omkring på jorden, och se, hela jorden är lugn och stilla."

Herren skall trösta Sion

12 Då sade Herrens ängel: " Herre Sebaot, hur länge skall det dröja innan du förbarmar dig över Jerusalem och Juda städer? Du har visat din förbittring mot dem nu i sjuttio år." 13 Herren svarade den ängel som talade med mig, med goda och tröstande ord. 14 Och ängeln som talade med mig sade sedan: "Ropa ut: Så säger Herren Sebaot:

Jag nitälskar för Jerusalem och brinner av nit för Sion.

15 Jag är mycket vred på hednafolken som sitter så säkra, ty medan jag endast var lite vred hjälpte de ondskan att förökas.

16 Därför säger Herren så:

Jag har vänt tillbaka till Jerusalem i barmhärtighet.

Mitt hus skall byggas där,

säger Herren Sebaot,

och mätsnöret skall spännas över Jerusalem.

17 Ropa ut än en gång:

Så säger Herren Sebaot:

Än en gång skall mina städer flöda över av det som är gott.

Herren skall än en gång trösta Sion,

än en gång skall han utvälja Jerusalem."

Hornen och smederna

18 Och jag lyfte upp ögonen och såg, och se, där var fyra horn. 19 Jag frågade ängeln som talade med mig: "Vad betyder dessa?" Han svarade mig: "Det är dessa horn som har skingrat Juda, Israel och Jerusalem."

20 Och Herren lät mig se fyra smeder. 21 Jag frågade: "Varför har dessa kommit och vad skall de göra?" Han svarade: "Där är de horn som skingrade Juda, så att ingen kunde lyfta upp huvudet. Men smederna har kommit för att förskräcka dem och slå av hornen på de hednafolk som har lyft sitt horn mot Juda land, för att skingra dem som bor där."

Mannen med mätsnöret

2:1 Och jag lyfte upp ögonen och såg, och se, där var en man med ett mätsnöre i handen. 2 Då frågade jag: "Vart går du?" Han svarade: "Att mäta Jerusalem för att se hur brett och långt det skall bli." 3 Och se, ängeln som talade med mig kom fram, och en annan ängel kom emot honom. 4 Han sade till denne: "Skynda i väg och säg till den unge mannen: Jerusalem skall ligga som en obefäst plats, på grund av den stora mängd människor och djur som finns därinne. 5 Och jag själv, säger Herren, skall vara en mur av eld omkring staden, och jag skall vara härligheten därinne."

Den nya tiden för Israel och hednafolken

6 Upp, upp! Fly från landet i norr, säger Herren, ty som himlens fyra vindar har jag skingrat er, säger Herren. 7 Upp, Sion! Rädda dig, du som bor hos Babels dotter. 8 Ty så säger Herren Sebaot, han som för sin härlighets skull#

för sin härlighets skull Ordagrant: "efter sin härlighet".

har sänt mig till hednafolken som har plundrat er: "Den som rör vid er, rör vid hans ögonsten. 9 Se, jag lyfter min hand mot dem, och de skall bli ett byte för sina slavar." Ni skall då förstå att Herren Sebaot har sänt mig.

10 Jubla och gläd dig, du Sions dotter, ty se, jag kommer och jag skall bo i dig, säger Herren. 11 Många hednafolk skall på den dagen sluta sig till Herren och bli mitt folk, och jag skall bo i dig. Du skall förstå att Herren

Sebaot har sänt mig till dig. 12 Herren skall äga Juda som sin del i det heliga landet, och än en gång skall han utvälja Jerusalem.

13 Var stilla inför Herren, allt kött, ty han har trätt fram ur sin heliga boning.

Nya kläder för översteprästen

3:1 Sedan lät han mig se översteprästen Josua stå inför Herrens ängel, och Satan stod vid hans högra sida för att anklaga honom. 2 Men Herren sade till Satan: " Herren skall straffa dig, Satan. Ja, Herren skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur elden?"

3 Josua var klädd i orena kläder, där han stod inför ängeln. 4 Och ängeln sade till dem som stod inför honom: "Tag av honom de orena kläderna." Sedan sade han till Josua: "Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder." 5 Då sade jag: "Sätt också en ren bindel på hans huvud." Och de satte en ren bindel på hans huvud och tog på honom kläderna, medan Herrens ängel stod där.

6 Och Herrens ängel försäkrade Josua och sade: 7 "Så säger Herren Sebaot:

Om du vandrar på mina vägar
och håller mina befallningar,
så skall du få styra mitt hus
och vakta mina förgårdar.
Du skall få en plats att vandra på
bland dem som står här.

Löftet om Telningen

8 Hör Josua, du överstepräst, du och dina medbröder som sitter här inför dig, dessa män skall vara ett tecken:

Se, jag skall låta min tjänare Telningen komma.

9 Se den sten som jag har lagt inför Josua!

Över denna enda sten vakar sju ögon,
och se, jag skall gravera in en inskrift på den,
säger Herren Sebaot.

Och jag skall utplåna
detta lands missgärning
på en enda dag.

10 På den dagen, säger Herren Sebaot,

skall var och en kunna bjuda in sin vän
under sin vinstock och sitt fikonsträd."

Johannes Uppenbarelse 17

Domen över den stora skökan

1 En av de sju änglarna med de sju skålarna kom och talade till mig och sade: "Kom, jag skall visa dig domen över den stora skökan som tronar på många vatten. #

många vatten Uttrycket förklaras i v. 15.

2 Jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och dess invånare har blivit berusade av hennes otukts vin." 3 I anden förde han mig då bort till en öken. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, som var fullt med hädiska namn och hade sju huvuden och tio horn. 4 Kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och smyckad med guld, ädelstenar och pärlor. I handen hade hon en guldbägare, full av skändligheter och smuts från hennes otukt. 5 På hennes panna var skrivet ett namn, en hemlighet: det stora Babylon, modern till skökorna och skändligheterna på jorden. 6 Och jag såg att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod. Och när jag såg henne blev jag mycket förundrad.

7 Och ängeln sade till mig: "Varför är du så förundrad? Jag skall tala om för dig hemligheten med kvinnan och vilddjuret, som bär henne och som har de sju huvudena och de tio hornen. 8 Vilddjuret som du såg, det var och är inte mer. Det skall stiga upp ur avgrunden och går sedan i fördärvet. De invånare på jorden som inte har sina namn skrivna i livets bok från världens grundläggning, de skall förundras när de ser vilddjuret, eftersom det var och inte är men skall komma.

9 Detta är det sinne som ger vishet: de sju huvudena är sju berg som kvinnan sitter på. De är också sju kungar. 10 Fem har fallit, en är, och en har ännu inte kommit, och när han kommer får han bli kvar bara en kort tid. 11 Vilddjuret som var och inte är, han är själv den åttonde men hör till de sju, och han går mot sin undergång. 12 Och de tio hornen du såg är tio kungar, som ännu inte har fått något rike. Men tillsammans med vilddjuret får de makt att regera som kungar under en enda timme. 13 De behärskas av ett och samma sinne och överlämnar sin makt och myndighet åt vilddjuret. 14 De skall strida mot Lammet, och Lammet

skall besegra dem, tillsammans med de kallade, utvalda och troende, eftersom han är herrarnas Herre och konungarnas Konung."

15 Och han sade till mig: "Vattnen som du såg, där skökan tronar, de är folk och människomassor och folkslag och språk. 16 Och de tio hornen som du såg och vilddjuret, de kommer att hata skökan och göra henne utblottad och naken. De skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld. 17 Ty Gud har ingett dem tanken att utföra hans plan och handla i en och samma avsikt och att ställa sin kungamakt i vilddjurets tjänst, till dess Guds ord går i uppfyllelse. 18 Och kvinnan som du såg är den stora staden, som regerar över kungarna på jorden."

27 december

St. St Avitus av Wien: "Herren omkullkastar de troner som inte visar lydnad för Hans lag."

Sakaria 4-6

Ljusstaken av guld och de två olivträden

1 Ängeln som talade med mig kom tillbaka, och han väckte mig som när någon väcks ur sömnen. 2 Han sade till mig: "Vad ser du?" Jag svarade: "Jag ser en ljusstake, helt av guld, med sin oljeskål upptill och med sina sju lampor. Sju rör går till de särskilda lamporna däruppe. 3 Två olivträd sträcker sig över den, ett på högra sidan om skålen och ett på vänstra." 4 Och jag frågade ängeln som talade med mig: "Vad betyder dessa, min herre?" 5 Ängeln som talade med mig svarade: "Förstår du inte vad de betyder?" "Nej, min herre", sade jag. 6 Då sade han till mig: "Detta är Herrens ord till Serubbabel:
Inte genom styrka,
inte genom kraft,
utan genom min Ande,

säger Herren Sebaot.

7 Vem är du, du stora berg?

Inför Serubbabel skall du förvandlas till jämn mark.

Ty han skall föra fram slutstenen

medan man ropar: Nåd, nåd över den!"

8 Och Herrens ord kom till mig. Han sade:

9 "Serubbabels händer har lagt grunden till detta hus.

Hans händer skall också göra det färdigt

och du skall förstå att Herren Sebaot har sänt mig till er.

10 Ty vem vill förakta den ringa begynnelsens dag?

De gläds över att se murlodet

i Serubbabels hand,

dessa Herrens sju ögon

som far omkring över hela jorden?"

11 Jag frågade honom: "Vad betyder dessa två olivträd till höger och till

vänster om ljusstaken?" 12 Och jag frågade honom igen: "Vad betyder de

två olivkvistarna intill de två gyllene rännor som den gyllene oljan rinner

ner igenom?" 13 Då sade han till mig: "Förstår du inte vad de betyder?"

Jag svarade: "Nej, min herre." 14 Då sade han: "Dessa två är de smorda

som står inför hela jordens Herre."

Den flygande bokrullen

1 Jag lyfte åter upp ögonen och såg, och se, en bokrulle flög fram. 2

Ängeln sade till mig: "Vad ser du?" Jag svarade: "Jag ser en bokrulle flyga

fram. Den är tjugo alnar lång och tio alnar bred." 3 Då sade han till mig:

"Detta är förbannelsen som går ut över hela landet. Var och en som stjäla

skall från och med nu bli utrotad enligt denna skrift, och var och en som

svär skall från och med nu bli utrotad enligt denna skrift.

4 Jag har låtit den gå ut, säger Herren Sebaot,

för att den skall komma in i tjuvens hus

och in i huset hos den som svär falskt vid mitt namn.

Den skall stanna där i huset

och fräta upp det med trävirke och stenar."

Kvinnan i korgen

5 Sedan kom ängeln som talade med mig fram och sade till mig: "Lyft nu

upp dina ögon och se vad som kommer fram."

6 "Vad är det?" frågade jag. "Det är en sädeskorg" svarade han och tillade:

"Så förhåller det sig med dem i hela landet." 7 Och se, ett lock av bly lyfte

sig och en kvinna satt mitt i korgen. 8 Han sade: "Detta är ondskan." Och

han stötte åter ner henne i korgen och slog igen blylocket över öppningen.

9 Jag lyfte därefter upp ögonen och såg, och se, två kvinnor kom fram, och vinden tog tag i deras vingar, ty de hade vingar som storken. De lyfte upp korgen mellan jorden och himlen. 10 Och jag sade till ängeln som talade med mig: "Vart skall de föra korgen?" 11 Han svarade mig: "Till Sinears land#

Sinears land Dvs Babylonien.

för att bygga ett hus åt henne, och när det är färdigt skall hon sättas ner på sin plats."

De fyra vagnarna

1 Jag lyfte åter upp ögonen och såg, och se, fyra vagnar kom fram mellan två berg, och bergen var av koppar. 2 Framför den första vagnen var röda hästar, framför den andra vagnen svarta, 3 framför den tredje vagnen vita och framför den fjärde vagnen fläckiga, starka hästar. 4 Då frågade jag ängeln som talade med mig: "Vad betyder dessa, min herre?"

5 Ängeln svarade mig: "Det är himlens fyra vindar#
vindar Annan översättning: "andar".

som drar ut inför hela jordens Herre.

6 Vagnen med de svarta hästarna drar mot nordlandet, och de vita följer efter dem, medan de fläckiga drar mot sydlandet." 7 När de starka gav sig av, var de ivriga att fara omkring på jorden. Då sade han: "Ge er av, far ut över jorden!" Och de for ut över jorden. 8 Och han ropade på mig och sade: "Se, de som drar ut mot nordlandet låter min Ande finna ro.

Översteprästen Josuas kröning

9 Herrens ord kom till mig. Han sade: 10 Tag emot gåvorna från de landsflyktiga, från Heldaj, Tobia och Jedaja. Gå samma dag bort till det hus som tillhör Josua, Sefanjas son. Dit har de begett sig efter återkomsten från Babel. 11 Du skall ta emot silver och guld och göra kronor som du skall sätta på översteprästen Josuas, Josadaks sons, huvud. 12 Och du skall säga till honom: "Så säger Herren Sebaot: Se, en man, hans namn är Telningen.

(Telningen och "gro" är samma ordstam i hebreiskan)

Under honom skall det gro,
och han skall bygga Herrens tempel.

13 Ja, det är han som skall bygga Herrens tempel.

Han skall vinna härlighet
och sitta på sin tron och regera.

En präst skall han vara på sin tron,
och frid skall råda mellan båda.

14 Kronorna skall finnas i Herrens tempel till minne av Helem och Tobia, Jedaja och Hen, Sefanjas son. 15 Fjärran ifrån skall man komma för att bygga på Herrens tempel, och ni skall förstå att Herren Sebaot har sänt mig till er. Så skall ske om ni lyder Herrens, er Guds, röst."

Johannes Uppenbarelse 18

Babylons fall

1 Sedan såg jag en annan ängel komma ner från himlen. Han hade stor makt, och jorden lystes upp av strålglansen från honom. 2 Och han ropade med stark röst och sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon! Det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för alla orena andar och ett näste för alla orena och avskyvärda fåglar. 3 Ty av hennes otukts vredesvin har alla folk druckit, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes omåttliga lyx."

4 Och jag hörde en annan röst från himlen säga: "Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor. 5 Ty hennes synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes brott. 6 Ge henne lika för lika, ge henne dubbelt igen för vad hon har gjort. Blanda dubbelt åt henne i den bägare som hon har blandat. 7 Ge henne lika mycket plåga och sorg som hon har skaffat sig ära och lyx. Hon säger i sitt hjärta: Jag sitter som drottning, jag är inte änka och skall aldrig behöva känna någon sorg. 8 Därför skall hennes plågor komma på en enda dag: död och sorg och svält, och hon skall brännas upp i eld. Ty mäktig är Herren Gud, han som har dömt henne.

9 Jordens kungar, som har bedrivit otukt med henne och levt i lyx, skall gråta och sörja över henne, när de ser röken från den eld som bränner upp henne. 10 Skrämda av hennes plåga står de på avstånd och säger: Ve, ve, du stora stad, Babylon, du mäktiga stad! På en enda timme kom domen över dig. 11 Jordens köpmän gråter och sörjer över henne, eftersom ingen längre köper deras fartygslaster 12 med guld och silver, ädelstenar och pärlor, fint linnetyg och purpur, siden och scharlakan, allt slags tujaträ och alla slags föremål av elfenben och av mycket

dyrbart trä, brons, järn och marmor, 13 vidare kanel och dyrbar salva, rökelse och myrra och välluktande harts, vin och olja, fint mjöl och säd, nötkreatur och får, hästar och vagnar, slavar och livegna. 14 Den frukt du längtade efter har gått dig ur händerna. All lyx och glans har du förlorat, och man skall aldrig mer finna den.

15 Köpmännen som drivit handel med sådana varor och blivit rika genom henne, skall stå där på avstånd, skrämnda av hennes plåga, och gråta och klaga: 16 Ve, ve, du stora stad, som var klädd i fint linne, purpur och scharlakan och smyckad med guld, ädelstenar och pärlor. 17 På en enda timme har denna stora rikedom ödelagts. Alla kaptener och alla kustfarare, sjömän och alla som arbetar till sjöss, alla stod de på avstånd 18 och ropade, när de såg röken från den eld som brände upp henne: Vilken stad är som den stora staden? 19 Och de strödde jord på huvudet och grät och klagade högljutt: Ve, ve, över den stora staden, där alla som hade fartyg på havet blev rika genom dess rikedom. På en enda timme har den blivit ödelagd. 20 Gläd dig över den, du himmel och ni heliga och ni apostlar och profeter. Ty Gud har dömt staden och skaffat er rätt."

21 Och en väldig ängel tog upp en sten, stor som en kvarnsten, och slungade den i havet och sade: "Så skall Babylon, den stora staden, med våldsamt kraft störtas ner, och man skall aldrig mer finna den. 22 Aldrig mer skall ljudet av harpospelare och sångare, av flöjtblåsare och basunblåsare höras i dig, och ingen hantverkare av något slag skall längre finnas därinne. Aldrig mer skall ljudet från en kvarnsten höras i dig, 23 och ingen lampas sken skall längre lysa i dig. Och ljudet från brud och brudgum skall aldrig mer höras i dig. Dina köpmän var jordens stormän, ty genom din svartkonst blev alla folk vilseledda. 24 I den staden fanns blod av profeter och heliga och av alla som hade blivit slaktade på jorden."

28 december

St. Clotilda: "Jag tackar den Allsmäktige att Han inte sett mig som ovärdig att bli moder till ett barn som fått komma in i det himmelska riket. Barnet kommer att glädjas i oskuldens vita kläder, han kommer att glädjas i Guds närvaro för evigt."

Sakarja 7–9

Falsk laglydnad

1 I kung Darejaves fjärde regeringsår kom Herrens ord till Sakarja, på fjärde dagen i nionde månaden, (518 f. Kr.) som är månaden Kislev.
2 Från Betel hade då Sareser och Regem–Melek med sina män blivit sända för att bönfalla inför Herren 3 och för att fråga prästerna i Herren Sebaots hus och profeterna följande: "Skall jag gråta och fasta i femte månaden, som jag har gjort i många år?" 4 Då kom Herrens ord till mig. Han sade: 5 "Säg till allt folket i landet och till prästerna: När ni nu i sjuttio år fastat och klagat i femte och sjunde månaden, har det då varit för mig ni har fastat? 6 Och när ni äter och dricker, är det inte då för er själva som ni äter och dricker? 7 Är inte detta de ord som Herren predikade genom gångna tiders profeter, medan Jerusalem ännu levde i lugn och ro med sina städer omkring sig och medan Sydlandet och Låglandet ännu var bebodda?"

Folkets ohörsamhet

8 Och Herrens ord kom till Sakarja. Han sade: 9 Så säger Herren Sebaot: "Döm rätta domar och visa varandra godhet och barmhärtighet.
10 Förtryck inte änkan och den faderlöse, främlingen och den fattige och tänk inte ut ont mot varandra i era hjärtan."
11 Men de ville inte ge akt på detta utan var upproriska och stängde till sina öron så att de inte hörde. 12 De gjorde sina hjärtan hårda som diamant så att de inte hörde den undervisning och de ord som Herren Sebaot genom sin Ande hade sänt genom gångna tiders profeter. Därför kom stor vrede från Herren Sebaot. 13 Och liksom de inte ville höra när han ropade, vill jag inte höra när de ropar, sade Herren Sebaot. 14 "Jag skall skingra dem genom en stormvind bland alla hednafolk som de inte

känner." Så har nu landet blivit öde efter dem, ingen kommer eller går, ty de gjorde det ljuvliga landet till en ödemark.

Den framtida välsignelsen över Jerusalem

1 Och Herren Sebaots ord kom till mig. Han sade: 2 Så säger Herren Sebaot:

Jag nitälskar för Sion med stor iver,
med stor vrede nitälskar jag för henne.

3 Så säger Herren:

Jag skall vända åter till Sion
för att bo mitt i Jerusalem,
och Jerusalem skall kallas "sanningens stad"
och Herren Sebaots berg "det heliga berget".

4 Så säger Herren Sebaot:

Än en gång skall gamla män och kvinnor
finnas på Jerusalems gator,
var och en med sin stav i handen
för sin höga ålders skull.

5 Och stadens gator skall vara fulla
av pojkar och flickor som leker där.

6 Så säger Herren Sebaot:

Även om det kan te sig alltför underbart
för kvarlevan av detta folk i de dagarna,
skall det därför te sig alltför underbart också för mig?
säger Herren Sebaot.

7 Så säger Herren Sebaot:

Se, jag skall frälsa mitt folk
från landet i öst
och från landet i väst.

8 Jag skall låta dem komma och bo i Jerusalem,
de skall vara mitt folk

och jag skall vara deras Gud
i sanning och rättfärdighet.

9 Så säger Herren Sebaot:

Fatta mod, ni som i de här dagarna
hör dessa ord från de profeter
som talade på den tid då grunden lades
till Herren Sebaots hus,
templet som skulle byggas upp.

10 Ty före den tiden
hade varken människor eller djur lön för sin strävan.
Ingen hade ro för sina ovänner,
vare sig han gick ut eller in
ty jag vände alla människor mot varandra.

11 Men nu vill jag inte längre vara som i gångna dagar mot kvarlevan av
detta folk,
säger Herren Sebaot.

12 Ty nu skall friden ge utsäde,
vinstocken ge sin frukt,
jorden sin gröda
och himlen sin dagg.
Jag skall låta kvarlevan av detta folk
få ärva allt detta.

13 Och liksom ni,
både Juda hus och Israels hus,
har varit en förbannelse bland hednafolken,
så skall ni nu, då jag frälst er,
bli en välsignelse.

Frukta inte, fatta mod!

14 Ty så säger Herren Sebaot: Liksom jag beslöt att straffa er, när era
fäder väckte min vrede säger Herren Sebaot, och jag då inte ångrade det,

15 så har jag i denna tid beslutat att vända om för att göra gott mot
Jerusalem och Juda hus. Frukta inte!

16 Men detta är vad ni skall göra:

Tala sanning med varandra,
döm i era portar rätta domar som ger frid.

17 Tänk inte ut ont mot varandra i era hjärtan
och ha inte kärlek till falska eder,
ty allt sådant hatar jag,
säger Herren.

18 Herren Sebaots ord kom till mig. Han sade: 19 Så säger Herren
Sebaot:

Fastedagarna i fjärde, femte,
sjunde och tionde månaden
skall för Juda hus
bli till fröjd och glädje,
ja, till glada högtider.
Och sanning och frid
skall ni älska.

Hedningarnas frälsning

20 Så säger Herren Sebaot:

Än en gång skall folk komma hit,
ja, många städers invånare.

21 Och de som bor i den ena staden skall gå till den andra och säga:

"Låt oss gå och bönfalla inför Herren
och söka Herren Sebaot,
jag själv skall också gå."

22 Ja, många folk och mäktiga hednafolk skall komma
och söka Herren Sebaot i Jerusalem,
och de skall åkalla Herren.

23 Så säger Herren Sebaot: På den tiden skall tio män, av alla språk och
länder, gripa tag i mantelfällen på en judisk man och säga: "Låt oss gå
med er, för vi har hört att Gud är med er."

Domsord över Israels fiender

1 En profetia, Herrens ord mot Hadraks land. I Damaskus skall det slå
ner, ty Herren har sitt öga på andra människor såväl som på Israels alla
stammar. 2 Det slår också ner i det angränsande Hamat, likaså i Tyrus
och Sidon, där man är så vis. 3 Tyrus byggde sig ett fäste och samlade
silver som stoft och guld som orenlighet på gatan. 4 Men se, Herren
skall göra henne fattig och stöta ner hennes välde i havet och hon skall
förtäras av eld.

5 Askelon skall se det och frukta,
Gaza skall darra av ångest,
liksom Ekron, ty dess hopp kommer på skam.

Gaza mister sin kung,
och i Askelon kommer ingen att bo.

6 Ett oäkta folk skall bo i Asdod,
och filisteernas stolthet skall jag utrota.

7 Men när jag har ryckt blodmaten ur deras mun
och styggelsen från deras tänder,
då skall också av dem bli en kvarleva åt vår Gud,
de skall bli som stamfurstar i Juda,
och Ekrons folk skall bli som jebusiterna.

8 Jag skall slå upp mitt läger omkring mitt hus,
mot härar och mot den som kommer och går.
Ingen förtryckare skall längre komma över dem,
ty jag vaktar nu med öppna ögon.

Sions konung kommer

9 Fröjda dig storligen, du Sions dotter!

Höj jubelrop, du Jerusalems dotter!

Se, din konung kommer till dig,

rättfärdig och segerrik är han.

Han kommer ödmjuk, ridande på en åsna,

på en åsninnas föl.

10 Jag skall utrota vagnar ur Efraim

och hästar ur Jerusalem.

Stridens bågar skall utrotas,

och han skall tala frid till hednafolken.

Hans herravälde skall nå från hav till hav,

och från floden intill jordens yttersta gränser.

Befrielse genom förbundsblodet

11 När det gäller dig skall jag för ditt förbundsblods skull

befria dina fångar från hålan där inget vatten finns.

12 Vänd åter till ert fäste,

ni fångar som har ett hopp.

Ja, i dag förkunnar jag för er

att jag skall ge er dubbelt igen.

13 Ty jag skall spänna Juda som min båge

och lägga Efraim som pil på den,

jag skall väcka upp dina söner, du Sion,

mot dina söner, du Javan,[#]

Javan Se not till Dan 8:21.

och göra dig lik en hjältes svärd.

14 Ja, Herren skall uppenbara sig över dem

och som en blixtn skall hans pil fara ut.

Herren, Herren

skall blåsa i hornet,

och med söderns stormar skall han dra fram.

15 Herren Sebaot skall beskydda dem.

De skall sluka sina fiender

och trampa slungstenarna under fötterna.

De skall dricka och föra oväsen som av vin.

De skall fyllas som en offerskål, som altarets hörn.

16 Herren, deras Gud, skall frälsa dem på den dagen,

ty de är hans hjord, hans folk.

De är ädelstenar i en krona,

strålande över hans land.

17 Hur stor är inte hans godhet,
hur stor är inte hans skönhet!
Unga män skall blomstra av brödsäd
och unga kvinnor av vin.

Halleluja

1 Sedan hörde jag liksom en mäktig röst från en stor skara i himlen
säga:

"Halleluja! Frälsningen och äran och makten tillhör vår Gud,

2 ty sanna och rättfärdiga är hans domar.

Han har dömt den stora skökan som fördärvade jorden
med sin otukt, och han har utkrävt hämnd på henne
för sina tjänares blod."

3 Än en gång sade de: "Halleluja!" Och röken från henne stiger upp i
evigheternas evigheter. 4 Och de tjugofyra äldste och de fyra väsendena
föll ner och tillbad Gud som sitter på tronen. De sade: "Amen. Halleluja!"

5 Och från tronen kom det en röst som sade:

"Prisa vår Gud, alla hans tjänare, ni som fruktar honom,
både små och stora."

6 Och jag hörde liksom rösten från en stor skara, lik bruset av stora
vatten och dånet av kraftig åska, och de sade:

"Halleluja! Herren vår Gud,
den Allsmäktige, har blivit konung.

7 Låt oss vara glada och jubla och ge honom äran.

Ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo.

8 Åt henne har givits att klä sig i skinande, rent linnetyg."

Linnetyget är de heligas rättfärdighet.

9 Och ängeln sade till mig: "Skriv! Saliga är de som är bjudna till
Lammets bröllopsmåltid." Och han tillade: "Dessa Guds ord är sanna." 10
Jag föll då ner för hans fötter för att tillbe honom, men han sade till mig:
"Gör inte det! Jag är bara en medtjänare till dig och dina bröder, som har
vittnesbördet om Yeshua. Gud skall du tillbe. Ty Jesu vittnesbörd är
profetians ande."

Ryttaren på den vita hästen

11 Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst, och han som satt på
den heter Trofast och Sann, och han dömer och strider i rättfärdighet.

12 Hans ögon var som eldslågor, och på sitt huvud bar han många
kronor. Han hade ett namn skrivet som ingen känner utom han själv. 13
Han var klädd i en mantel som hade doppats i blod, och det namn han
har fått är "Guds Ord".#

Guds Ord Jfr Joh 1:1f.

14 De himmelska härarna följde honom på vita hästar, och de var klädda i vitt, rent linnetyg. 15 Och ut ur hans mun kom ett skarpt svärd, som han skall slå folken med, och han skall styra dem med järnspira, och han trampar Guds, den Allsmäktiges, stränga vredes vinpress. 16 Och på sin mantel och på sin höft har han ett namn skrivet: "Konungarnas Konung och herrarnas Herre."

17 Och jag såg en ängel stå i solen, och han ropade med hög röst till alla fåglar, som flyger högst uppe på himlen: "Kom och samlas till Guds stora måltid, 18 så skall ni få äta kött av kungar och härförare och mäktiga män, kött av hästar och deras ryttare och kött av alla människor, fria och slavar, små och stora." 19 Och jag såg vilddjuret och jordens kungar och deras härar samlade till strid mot ryttaren på hästen och mot hans här. 20 Och vilddjuret greps tillsammans med den falske profeten, som hade gjort tecken inför vilddjuret och genom dessa tecken vilselett dem som hade tagit emot vilddjurets märke och tillbett dess bild. Levande kastades de båda i eldsjön som brinner av svavel. 21 De andra dödades med ryttarens svärd, som går ut ur hans mun, och alla fåglarna åt sig mätta av deras kött.

29 december

St. Efraim Syriern: "Plantera frön av rättfärdighet i denna värld och du får skörda i uppståndelsen."

Sakarja 10–12

Herren har omsorg om sitt folk

1 Bed Herren om regn i vårregnets tid.

Herren gör åskmolnen,
skurar av regn ger han människorna,
gröda på marken åt var och en.

2 Men husgudarna talar svek,
spåmännen skådar lögn,
bedrägliga drömmar talar de, tomhet är deras tröst.
Därför drar folket bort likt en fårhjord.
De lider nöd, ty de har ingen herde.

3 Mot herdarna är min vrede upptänd,
och ledarna#

ledarna Ordagrant: "bockarna".
skall jag straffa.

Herren Sebaot har omsorg om sin hjord, Juda hus,
och skall göra den till en stolt stridshäst åt sig.

4 Från Juda skall hörnstenen komma,
från honom stödjepelaren,
från honom bågen till striden,
från honom allt vad styresman heter.

5 De skall likna hjältar
som under striden trampar ner smuts på gatan.
Ja, de skall strida, ty Herren är med dem,
och ryttarna på sina hästar skall komma på skam.

6 Jag skall ge styrka åt Juda hus
och Josefs hus skall jag frälsa.

Jag skall föra dem tillbaka, ty jag skall förbarma mig över dem,
och de skall vara som om jag aldrig hade förkastat dem.
Ty jag är Herren, deras Gud, jag skall bönhöra dem.

7 Efraims män skall bli som hjältar,
deras hjärtan skall glädja sig som av vin.

Deras barn skall se det och bli glada,
deras hjärtan skall fröjda sig i Herren.

8 Jag skall vissla på dem och föra dem samman,
ty jag har befriat dem.

De skall bli lika talrika som förut.

9 När jag planterar dem bland folken
skall de tänka på mig i fjärran land.
De skall få leva med sina barn och komma åter.
10 Jag skall föra dem tillbaka från Egyptens land,
och från Assur skall jag samla dem.
Till Gileads land och till Libanon skall jag föra dem,
och där skall inte finnas utrymme nog för dem.
11 Han skall dra fram genom ett hav av nöd,
havets vågor skall han näpsa,
och alla Nilflodens djup skall torka ut.
Assurs stolthet skall brytas ner
och spiran tas ifrån Egypten.
12 Jag skall göra dem starka i Herren,
och i hans namn skall de gå fram,
säger Herren.

De härliga trädens fall

1 Öppna dina dörrar, Libanon, så att eld kan förtära dina cedrar.
2 Jämra dig, du cypress,
ty cedern har fallit,
de härliga träden är skövlade.
Jämra er, ni Basans ekar,
ty skogen, den ogenomträngliga, är fälld.
3 Hör herdarnas jämmer,
när deras härlighet skövlas!
Hör de unga lejonens vrål,
när Jordans härlighet skövlas!

De två herdarna

4 Så sade Herren, min Gud: "Bli en herde för slaktfåren, 5 ty de som köper dem slaktar dem utan att straffas, och de som säljer dem säger: Lovad vare Herren att jag blir allt rikare! Inte heller deras herdor förbarmar sig över dem. 6 Ty jag skall inte längre förbarma mig över dem som bor i landet", säger Herren. "Se, jag skall överlämna människorna åt varandra och åt deras kung. De skall ödelägga landet, och jag skall inte rädda någon ur deras hand."
7 Och jag blev en herde för slaktfåren, de olyckliga fåren: Jag tog två stavar, den ena kallade jag Nåd, och den andra kallade jag Endräkt. Så

blev jag en herde för fåren. 8 Och inom en månad förgjorde jag de tre herdarna. Jag blev otålig på dem, och de fick i sin tur ovilja mot mig. 9 Då sade jag till fåren: "Jag vill inte längre vara er herde. Det som håller på att dö, det må dö, och det som håller på att förgås, det må förgås. Och de som blir kvar må äta upp varandra." 10 Så tog jag min stav Nåd och bröt sönder den för att upplösa det förbund som jag hade slutit med alla folk. 11 Så upplöstes det på den dagen, och de olyckliga fåren som gav akt på mig förstod att detta var Herrens ord. 12 Och jag sade till dem: "Om ni finner för gott, så ge mig min lön. Men om inte, så låt det vara." Då vägde de upp min lön, trettio siklar silver. 13 Och Herren sade till mig: "Kasta det åt krukmakaren!" – det härliga pris som de ansåg mig vara värd. Och jag tog de trettio silversiklarna och kastade dem i Herrens hus åt krukmakaren. 14 Därefter bröt jag sönder min andra stav, Endräkt, för att upplösa broderskapet mellan Juda och Israel. 15 Och Herren sade också till mig: "Skaffa dig redskap som en oförståndig herde. 16 Ty se, jag skall låta en herde uppstå i landet, en som inte sköter om de får som håller på att gå under, inte uppsöker de förlorade, inte helar de sårade och inte sörjer för de friska men äter köttet av de feta och river sönder deras klövar." 17 Ve över den ovärdige herden som överger sin hjord. Må ett svärd träffa hans arm och hans högra öga. Må hans arm helt förtvina och hans högra öga helt förmörkas.

Jerusalems räddning och fiendernas undergång

1 En profetia, Herrens ord om Israel. Så säger Herren, han som har utspänt himlen och lagt jordens grund och som har format människans ande i henne: 2 Se, jag skall göra Jerusalem till en berusningens kalk för alla folk runt omkring. Också Juda skall drabbas, när Jerusalem blir belägrat. 3 Det skall ske på den dagen att jag skall göra Jerusalem till en tung sten för alla folk. Var och en som lyfter den skall göra sig illa på den. Och alla jordens folk skall församla sig mot henne. 4 På den dagen, säger Herren, skall jag slå alla hästar med förvirring och deras ryttare med vanvett. Men över Juda hus skall jag öppna mina ögon, när jag bland folken slår alla hästar med blindhet. 5 Då skall Juda stamfurstar säga i sina hjärtan: "Jerusalems invånare är vår styrka, genom Herren Sebaot som är deras Gud."

6 På den dagen skall jag låta Juda stamfurstar bli som brinnande fyrfat bland ved och som flammande facklor bland halmkärvar, så att de förtär alla folk runt omkring, både åt höger och åt vänster. Men Jerusalem skall fortfarande trona på sin plats, där det nu ligger. 7 Herren skall frälsa Juda hyddor först, för att inte härligheten hos Davids hus och Jerusalems invånare skall överträffa Juda härlighet. 8 På den dagen skall Herren beskydda Jerusalems invånare. På den dagen skall den svagaste# den svagaste Ordagrant: "den som snubblar". bland dem vara som David, och Davids hus skall vara som Gud, såsom Herrens ängel framför dem.

Veklagan över den genomstungne

9 På den dagen skall jag bestämma mig för att utrota alla hednafolk som kommer mot Jerusalem. 10 Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bönens Ande, så att de ser upp till mig som de har genomborrat. De skall sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde. 11 På den dagen skall sorgen bli stor i Jerusalem, som sorgen vid Hadadrimmon i Megiddopasset.#

Megiddopasset Där blev kung Josia dödligt sårad och Israel höll där varje år en stor dödsklagan. Jfr 2 Krön 35:20–27.

12 Landet skall sörja, var släkt för sig:

Davids hus och släkt för sig

och deras kvinnor för sig;

Natans hus och släkt för sig

och deras kvinnor för sig;

13 Levi hus och släkt för sig

och deras kvinnor för sig;

Simeis släkt för sig

och deras kvinnor för sig,

14 alla övriga släkter var för sig

och deras kvinnor för sig.

Kristi seger över Satan

1 Och jag såg en ängel komma ner från himlen med nyckeln till avgrunden och en stor kedja i handen. 2 Och han grep draken, den gamle ormen, det är Djävulen och Satan, och band honom för tusen år. 3

Sedan kastade ängeln honom i avgrunden, stängde till den och förseglade den över honom, för att han inte längre skulle bedra folken, förrän de tusen åren har nått sitt slut. Därefter skall han släppas lös för en kort tid.

4 Och jag såg troner, och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg deras själar som hade halshuggits därför att de hade vittnat om Yeshua och förkunnat Guds ord och inte hade tillbett vilddjuret och dess bild och inte tagit emot dess märke på pannan eller handen. De levde och regerade med Kristus i tusen år. 5 Men de andra döda levde inte, förrän de tusen åren hade gått. Detta är den första uppståndelsen. 6 Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden inte någon makt, utan de skall vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år.

7 Och när de tusen åren har nått sitt slut skall Satan släppas ut ur sitt fängelse. 8 Och han skall gå ut för att bedra folken vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till striden, och deras antal är som sanden i havet. 9 De drog upp över hela jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem. 10 Och djävulen som hade bedragit dem, kastades i sjön av eld och svavel, där också vilddjuret och den falske profeten är. Och de skall plågas dag och natt i evigheternas evigheter.

Den slutliga domen

11 Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. 12 Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna. 13 Och havet gav igen de döda som fanns i det, och döden och helvetet. 14 Döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. 15 Om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.

30 december

St. Gregorio Naziansen: "Gud var alltid, och är och kommer att vara. Eller ännu bättre: Han är alltid. "Var" och "kommer att vara" är tidsbegrepp i våra tankar och de är föränderliga. Men Han är evigt existerande Han samlar upp i sig Självt allt varande; Han har ingen början och ingen ände. Han är som ett evigt hav av Vara. Han är obegränsad, utan gränser, han går över varje tanke om tid och om naturen."

Sakarja 13–14

Rening från synden

1 På den dagen skall Davids hus och Jerusalems invånare ha en öppen källa till rening från synd och orenhet.

2 På den dagen skall det ske, säger Herren Sebaot, att jag skall utrota avgudarnas namn ur landet, så att man inte mer skall komma ihåg dem. Också profeterna och den orene anden skall jag ta bort ur landet. 3 Om någon ändå uppträder som profet, så skall hans far och mor, de som fött honom, säga till honom: "Du kan inte få leva, för du talar lögn i Herrens namn." Och hans egna föräldrar, hans far och mor, skall sticka ner honom när han profeterar.

4 Det skall ske på den dagen att profeterna skall skämmas för sina syner, när de profeterar. De skall inte längre klä sig i en mantel av hår för att bedraga, 5 utan var och en skall säga: "Jag är ingen profet. Jag är åkerbrukare och redan i min ungdom blev jag köpt till slav." 6 Om man då frågar honom: "Vad är det för sår du har på händerna?" skall han svara: "Dem har jag fått hemma hos mina vänner."

7 Herrens Herde slagen

Svärd, upp mot min herde,
mot den man som står mig nära!
säger Herren Sebaot.

Slå herden så att fåren skingras.

Ty jag skall vända min hand mot de små.

En prövad kvarleva – Herrens rätta folk

8 Det skall ske i hela landet, säger Herren,

att två tredjedelar skall utrotas och gå under,
men en tredjedel skall lämnas kvar.

9 Den tredjedelen skall jag låta gå genom eld.

Jag skall luttra dem som man luttrar silver,
pröva dem som man prövar guld.

De skall åkalla mitt namn
och jag skall bönhöra dem.

Jag skall säga: "Detta är mitt folk."

Och folket skall svara: " Herren är min Gud."

Herrens dag kommer

1 Se, Herrens dag kommer! Då skall man dela bytet bland er.

2 Ty jag skall samla alla hednafolk
till strid mot Jerusalem.

Staden kommer att intas,
husen plundras
och kvinnorna våldtas.

Halva staden skall föras bort i fångenskap.

Men återstoden skall inte bli utrotad.

3 Sedan skall Herren gå ut i strid mot dessa hednafolk,
så som han stred förr på drabbningens dag.

4 På den dagen skall han stå med sina fötter på Oljeberget,
mitt emot Jerusalem, österut.

Och Oljeberget skall delas mitt itu,
från öster till väster,
till en mycket stor dal

genom att ena hälften av berget viker undan mot norr
och andra hälften mot söder.

5 Och ni skall fly ner i dalen mellan mina berg,
ty dalen mellan bergen skall sträcka sig till Asel.

Ni skall fly som när ni flydde för jordbävningen
på Ussias, Juda kungs, tid.

Då skall Herren, min Gud, komma
och alla heliga med dig.

6 Det skall ske på den dagen
att ljuset blir borta, himlens ljus skall förmörkas.

7 Det blir en särskild dag, känd av Herren,
inte dag och inte natt.

Men det skall ske att när aftonen kommer

blir det ljust.

8 Det skall ske på den dagen
att rinnande vatten skall utgå från Jerusalem,
ena hälften mot Östra havet
och andra hälften mot Västra havet.

Både sommar och vinter skall det vara så.

9 Herren skall vara konung
över hela jorden.

På den dagen skall det ske:

Herren är en

och hans namn är ett.

10 Hela landet, från Geba till Rimmon, söder om Jerusalem, skall
förvandlas till en slätt. Men staden skall vara upphöjd och förbli på sin
plats, från Benjaminsporten till den plats där den förra porten stod, till
Hörnporten, och från Hananeltornet till de kungliga vinpressarna.

11 Folket skall bo där i ro
och aldrig mer lämnas till undergång.

Jerusalem skall bo i trygghet.

12 Detta är den plåga med vilken Herren skall slå alla de folk som drar ut
mot Jerusalem:

Han skall låta deras kött ruttna medan de ännu står på sina
fötter,

deras ögon skall ruttna i sina hålor,
och deras tunga skall ruttna i deras mun.

13 Det skall ske på den dagen
att Herren skall sända stor förvirring bland dem.

De skall bära hand på varandra,
och den enes hand skall lyftas mot den andres.

14 Också Juda skall föra krig i Jerusalem.

Och skatter skall samlas från alla hednafolk runt omkring,
guld, silver och kläder i stor mängd.

15 Plågan skall på samma sätt
drabba hästar och mulåsnor,
kameler och åsnor
och alla andra djur där i lägren.

Hednafolken tillber Konungen

16 Det skall ske att var och en som är kvar av alla de hednafolk som kom
emot Jerusalem skall dra dit upp, år efter år, för att tillbe konungen,
Herren Sebaot, och för att fira lövhyddohögtiden. 17 Men om någon av

jordens folkstammar inte drar upp till Jerusalem för att tillbe konungen, Herren Sebaot, skall inget regn komma över dem. 18 Om Egyptens folkstam inte drar upp och kommer dit, skall inte heller något regn komma. Detta blir den plåga som Herren skall slå hednafolken med, de som inte drar upp för att fira lövhyddohögtiden. 19 Detta skall vara det straff som drabbar Egypten, ja, det straff som drabbar alla hednafolk som inte drar upp för att fira lövhyddohögtiden.

20 På den dagen skall det på hästarnas bjällror stå: "Helgad åt Herren ", och grytorna i Herrens hus skall vara som offerskålarna framför altaret.

21 Varje gryta i Jerusalem och Juda skall vara helgad åt Herren Sebaot, så att var och en som frambär offer kan komma och ta en sådan för att laga till köttet. Ingen kanané#

kanané Annan översättning: "köpman".

skall mer finnas i Herren Sebaots hus på den dagen.

Johannes Uppenbarelse 21

Den nya himlen och den nya jorden

1 Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte mer. 2 Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud, som är smyckad för sin brudgum. 3 Och jag hörde en stark röst från tronen säga: "Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo hos dem och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem. 4 Och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta."

5 Han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt." Och han sade: "Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna." 6 Han sade också till mig: "Det har skett. Jag är A och O, begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag ge att dricka fritt och för intet ur källan med livets vatten. 7 Den som segrar skall få detta i arv, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. 8 Men de fega, de otroende och de skändliga, mördarna, de otuktiga, trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i sjön som brinner av eld och svavel. Detta är den andra döden."

Det nya Jerusalem

9 En av de sju änglarna med de sju skålar, som var fyllda med de sju sista plågorna, kom och talade till mig och sade: "Kom, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru." 10 Och han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner från himlen, från Gud, 11 och som ägde Guds härlighet. Dess strålgång var som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis. 12 Staden hade en stor och hög mur med tolv portar och över portarna tolv änglar och namn inskrivna: namnen på Israels barns tolv stammar. 13 I öster fanns tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. 14 Stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stod tolv namn, namnen på Lammets tolv apostlar.

15 Och han som talade till mig hade en mätstång av guld för att mäta staden och dess portar och dess mur. 16 Staden bildade en fyrkant och var lika lång som den var bred. Och han mätte upp den med mätstången till tolv tusen stadier. Dess längd, bredd och höjd var lika. 17 Han mätte också upp dess mur till etthundrafyrtiofyra alnar efter människors mått, som också är änglars. 18 Muren var byggd av jaspis, och staden bestod av rent guld som liknade rent glas. 19 Grundstenarna till stadsmuren var prydda med alla slags ädelstenar. Den första var en jaspis, den andra en safir, den tredje en kalcedon, den fjärde en smaragd, 20 den femte en sardonyx, den sjätte en karneol, den sjunde en krysolit, den åttonde en beryll, den nionde en topas, den tionde en krysolit, den elfte en hyacint och den tolfte en ametist. 21 De tolv portarna bestod av tolv pärlor, och varje särskild port var en enda pärla. Och stadens gata var av rent guld som genomskinligt glas.

22 Något tempel såg jag inte i staden, ty Herren Gud, den Allsmäktige, och Lammet är dess tempel. 23 Staden behöver inte ljus från sol eller måne, ty Guds härlighet lyser upp den, och dess ljus är Lammet. 24 Och folken skall vandra i dess ljus, och jordens kungar skall föra in sin härlighet i den. 25 Stadens portar skall aldrig stängas om dagen – natt skall inte finnas där – 26 och folkens härlighet och ära skall föras in i staden. 27 Aldrig någonsin skall något orent komma in i den, och inte heller någon som handlar skändligt och lögnaktigt, utan endast de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet.

31 december

St. Louis av Granada: "Så snart du har beslutat att ge dig till Gud kommer helvetet sända ut sina makter mot dig. Tappa inte modet. Kom ihåg priset du strävar efter, som är mer värt än allt du kan ge för att nå det."

Malaki

1 Denna profetia innehåller Herrens ord till Israel genom Malaki.

2 Herrens kärlek till Israel

Jag har älskat er, säger Herren.

Och ni frågar: "På vilket sätt har du älskat oss?"

Var inte Esau bror till Jakob? säger Herren.

Jakob älskade jag,

3 men Esau hatade jag.

Jag gjorde hans berg till en ödemark

och gav hans arvedel åt öknens schakaler.

4 Om Edom säger: "Vi är krossade,

men vi skall åter bygga upp ruinerna",

så säger Herren Sebaot:

De bygger upp, men jag skall riva ner.

De skall kallas

"ogudaktighetens land"

och "det folk som Herren

är vred på för evigt".

5 Era ögon skall se det,

och ni skall säga: "Herren är upphöjd

utöver Israels gränser".

Förakt för Herren

6 En son hedrar sin far,

en tjänare sin herre.

Om nu jag är en far,

var är då den heder som borde visas mig?

Och om jag är en herre,

var är då fruktan för mig?

Detta säger Herren Sebaot
till er präster som föraktar mitt namn.
Och ni frågar: "På vilket sätt har vi föraktat ditt namn?"
7 Jo, genom att ni på mitt altare
offrar oren mat.
Och ni frågar: "På vilket sätt har vi kränkt din renhet?"
Genom att ni säger: " Herrens bord betyder ingenting."
8 Om ni bär fram ett blint djur som offer,
är inte det något ont?
Om ni bär fram det som är lamt och sjukt,
är inte det något ont?
Kom med sådant till din ståthållare!
Tror du han blir glad
och tar nådigt emot dig?
säger Herren Sebaot.
9 Men bönfall nu inför Gud
att han må vara nådig mot oss.
Genom er har detta skett.
Kan han då bli vänligt sinnad mot er?
säger Herren Sebaot.
10 Om ändå någon av er ville stänga tempeldörrarna,
så att ni inte förgäves tänder upp eld på mitt altare!
Jag har inte behag till er,
säger Herren Sebaot,
offergåvorna från er hand finner jag ingen glädje i.
11 Från solens uppgång till dess nedgång
skall mitt namn bli stort bland hednafolken,
på alla orter skall man bära fram rökoffer
och rena offergåvor åt mitt namn.
Ja, stort skall mitt namn bli bland hednafolken,
säger Herren Sebaot.
12 Men ni vanhelgar det när ni säger:
" Herrens bord är orent
och maten som ges är värdelös."
13 Ni säger: "Inte är det mödan värt!"
och så handhar ni det vanvördigt,
säger Herren Sebaot.
Som offer bär ni fram det som är stulet
och djur som är halta och sjuka.
Sådant offrar ni.

Och det skulle jag med glädje ta emot av er?
säger Herren.

14 Förbannad är den som handlar svekfullt,
den som i sin hjord har ett djur av hankön,
men ändå, när han gör ett löfte,
offrar åt Herren det som är vanställt.

Ty jag är en stor Konung,
säger Herren Sebaot,
och mitt namn är fruktat bland hednafolken.

Prästernas synd

1 Och nu kommer denna befallning till er, ni präster:

2 Om ni inte vill höra,
om ni inte lägger på hjärtat
att ge mitt namn ära,
säger Herren Sebaot,
då skall jag sända förbannelse mot er.

Jag skall förbanna era välsignelser,
ja, jag har redan förbannat dem,
eftersom ni inte lägger detta på hjärtat.

3 Se, jag skall straffa er avkomma
och kasta orenlighet i ansiktet på er,
orenlighet från era högtidsoffer,
och man skall bära bort er tillsammans med den.

4 Och ni skall förstå att jag har gett er denna befallning,
för att mitt förbund med Levi skall bestå,
säger Herren Sebaot.

5 Mitt förbund med honom var liv och frid,
och jag gav honom detta
för att han skulle frukta mig.

Och han fruktade mig
och bävade för mitt namn.

6 Sann undervisning var i hans mun,
ingen orätt fanns på hans läppar.

I frid och uppriktighet
vandrade han med mig,
och han omvände många från deras missgärningar.

7 Ty prästens läppar skall bevara kunskap,
och undervisning skall man hämta från hans mun.
Han är en budbärare från Herren Sebaot.

8 Men ni har vikit av från vägen,
genom er undervisning har många kommit på fall.
Ni har fördärvat förbundet med Levi,
säger Herren Sebaot.

9 Därför har jag gjort er
föraktade och förnedrade inför allt folket,
eftersom ni inte har hållit er till mina vägar
och tagit hänsyn till människor när ni undervisar.

Folkets trolöshet

10 Har vi inte alla en enda Fader?
Har inte en enda Gud skapat oss?
Varför handlar vi då svekfullt mot varandra
och kränker våra fäders förbund?

11 Juda har handlat svekfullt,
och avskyvärda ting
har bedrivits i Israel och i Jerusalem.
Ty Juda har kränkt det Herren håller heligt,
det som han älskar,
och de har gift sig med kvinnor som dyrkar främmande gudar.

12 Herren skall från Jakobs tält utrota var och en som gör detta,
både hög och låg#

hög och låg Grundtextens innebörd är osäker.
och den som bär fram gåvor till Herren Sebaot.

13 Och för det andra gör ni detta:

Ni översköljer Herrens altare med tårar, gråt och klagan,
eftersom han inte längre vill se till offergåvan
eller ta emot något från er hand med glädje.

14 Och ni frågar: "Varför?"

Jo, Herren har varit vittne mellan dig
och din ungdoms hustru.

Du har handlat trolöst mot henne,
fastän hon är din maka,
din hustru som du ingått förbund med.

15 Har inte han gjort dem till ett?
Det som är kvar av ande tillhör honom.
Och varför ett?

Han söker avkomma som hör Gud till.
Så tag vård om er ande
och handla inte trolöst mot er ungdoms hustru.

16 Jag hatar skilsmässa,
säger Herren, Israels Gud,
och att man höljer sig i våld som i en klädnad,
säger Herren Sebaot.
Så tag vård om er ande
och handla inte trolöst.
17 Ni tröttar ut Herren
med era ord.
Ni frågar: "På vilket sätt har vi tröttat ut honom?"
Jo, ni säger: "Den som gör det onda
är god i Herrens ögon,
och han gläder sig över dem",
eller: "Var är Gud som dömer?"

Förbundets ängel

1 Se, jag skall sända min budbärare
och han skall bereda vägen för mig.
Och den Herre som ni söker
skall plötsligt komma till sitt tempel,
förbundets ängel som ni längtar efter.
Se, han kommer,
säger Herren Sebaot.
2 Men vem kan uthärda den dag då han kommer,
och vem kan bestå när han uppenbarar sig?
Ty han är som en guldsmeds eld
och som en tvättares såpa.
3 Likt en guldsmed skall han sätta sig ner och rena silvret.
Han skall rena Levi söner,
luttra dem som guld och silver,
så att de kan bära fram åt Herren
en offergåva i rättfärdighet.
4 Då skall offergåvorna från Juda och Jerusalem behaga Herren
som i forna dagar och gångna år.
5 Jag skall komma till er och hålla dom.
Jag skall snabbt träda upp som vittne
mot trollkarlar och äktenskapsbrytare,
mot dem som svär falskt,
mot dem som undanhåller arbetaren hans lön
och förtrycker änkan och den faderlöse,
mot dem som vränger rätten för främlingen

och inte fruktar mig,
säger Herren Sebaot.
Israel inser inte sin synd
6 Jag, Herren, har inte förändrat mig,
och ni, Jakobs barn, har inte utplånats.
7 Alltsedan era fäders dagar har ni vikit av
från mina stadgar och inte hållit dem.
Vänd om till mig
så skall jag vända om till er,
säger Herren Sebaot.
Men ni frågar: "Varför skall vi vända om?"
8 Får en människa stjäla från Gud?
Ändå stjäla ni från mig.
Ni säger: "Vad har vi stulit från dig?"

Tionde och offergåvor.

9 Förbannelse har drabbat er,
ty ni och hela folket stjäla ifrån mig.
10 För in allt tionde i förrådshuset,
så att det finns mat i mitt hus.
Pröva mig nu i detta,
säger Herren Sebaot,
om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster
och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått.
11 Och för er skull skall jag näpsa gräshopporna#
gräshopporna Ordagrant: "uppslukare".
så att de inte fördärvar frukten på marken.
Inte heller skall vinstocken på fältet bli utan frukt,
säger Herren Sebaot.
12 Och alla folk skall prisa er lyckliga,
ty ni skall vara ett ljuvligt land,
säger Herren Sebaot.
13 Ni har talat hårda ord mot mig,
säger Herren.
Men ni säger: "Vad har vi talat mot dig?"
14 Ni har sagt: "Det är meningslöst att tjäna Gud.
Vad vinner vi på att hålla hans bud
och gå sörjande inför Herren Sebaot?"
15 Nu prisar vi de högmodiga lyckliga.
De som handlar ogudaktigt uppmuntras,

de sätter Gud på prov och slipper ändå undan.

En minnesbok

16 Men då talade de som fruktar Herren med varandra,
och Herren gav akt och lyssnade.

En minnesbok blev skriven inför honom
för dem som fruktar Herren
och ärar hans namn.

17 De skall vara mina, säger Herren Sebaot,
min egendom på den dag då jag utför mitt verk.

Jag skall visa medömkan med dem
så som en man visar medömkan med sin son som tjänar honom.

18 Då skall ni åter se skillnaden
mellan den rättfärdige och den ogudaktige,
mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Herrens domedag

1 Se, dagen kommer, den brinner som en ugn.

Då skall alla högmodiga och alla som handlar ogudaktigt
vara som halm.

Dagen som kommer skall bränna upp dem,
säger Herren Sebaot,
den skall lämna kvar
varken rot eller kvist.

2 Men för er som fruktar mitt namn
skall rättfärdighetens sol gå upp
med läkedom under sina vingar.

Då skall ni komma ut och hoppa likt kalvar som släpps ur sitt bås.

3 Ni skall trampa ner de ogudaktiga,
ty de skall vara som stoft under era fötter
på den dag då jag utför mitt verk,
säger Herren Sebaot.

4 Kom ihåg min tjänare Mose lag
som jag gav honom befallning om på Horeb,
stadgarna och föreskrifterna som gäller hela Israel.

5 Se, jag skall sända till er profeten Elia,
innan Herrens dag kommer,
den stora och fruktansvärda.

6 Han skall vända fädernas hjärtan till barnen
och barnens hjärtan till deras fäder,
så att jag inte kommer och slår

landet med tillspillogivning.

Johannes Uppenbarelse 22

1 Och han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall. Den går ut från Guds och Lammets tron. 2 Mitt på stadens gata, på båda sidor om floden, står livets träd som bär frukt tolv gånger, varje månad bär det frukt, och trädets blad ger läkedom åt folken. 3 Och ingen förbannelse skall finnas mer. Guds och Lammets tron skall stå i staden, och hans tjänare skall tjäna honom. 4 De skall se hans ansikte, och hans namn skall stå skrivet på deras pannor. 5 Någon natt skall inte finnas mer, och de behöver inte någon lampas sken eller solens ljus. Ty Herren Gud skall lysa över dem, och de skall regera som kungar i evigheternas evigheter.

6 Och han sade till mig: "Dessa ord är trovärdiga och sanna, och Herren, profeternas andars Gud, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare vad som snart måste ske."

Jag kommer snart

7 "Och se, jag kommer snart. Salig är den som håller fast vid profetians ord i denna bok."

8 Det är jag, Johannes, som har hört och sett detta. Och när jag hade hört och sett det, föll jag ner för att tillbe framför fötterna på ängeln som hade visat mig detta. 9 Men han sade till mig: "Gör inte det! Jag är tjänare liksom du och dina bröder profeterna och de som håller fast vid orden i denna bok. Gud skall du tillbe."

10 Och han sade till mig: "Försegla inte profetians ord i denna bok. Ty tiden är nära. 11 Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att orena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig."

12 "Se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge var och en efter hans gärningar. 13 Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden. 14 Saliga är de som tvättar sina kläder. De skall få rätt till livets träd och få komma in i staden genom dess portar. 15 Men utanför är hundarna och trollkarlarna, de otuktiga och mördarna, avgudadyrkarna och alla som älskar lögn och far med osanning.

16 Jag, Yeshua, har sänt min ängel för att vittna för er om allt detta i församlingarna. Jag är Davids rotskott och hans ättling, den klara morgonstjärnan."

17 Och Anden och bruden säger: "Kom!" Och den som hör det må säga: "Kom!" Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet.

18 För var och en som hör profetians ord i denna bok betygar jag: Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok. 19 Och om någon tar bort något från de ord som står i denna profetias bok, skall Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, som det står skrivet om i denna bok.

20 Han som betygar detta säger: "Ja, jag kommer snart." Amen, kom, Herre Yeshua! 21 Herren Yeshuas nåd vare med alla.